

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પિતા યોગાભ્યાસો વિષયવિરતિઃ સા ચ જનની ।

વિવેકઃ સોદર્યઃ પ્રતિદિનમર્નાહા ચ ભગિની ॥

પ્રિયા ક્ષાંતિઃ પુત્રો વિનય ઉપકારઃ પ્રિયસુહૃત્ ।

સહાયો વૈરાગ્યં યદ્દમુપશમો यस્ય સ સુખી ॥ ૧ ॥

પુસ્તક ૩૩ મું.] પોસ-માહ સંવત ૧૯૭૪. વીર સંવત ૨૪૪૪. [અંક ૧૦-૧૧ મો.

નામદાર હિંદી વજીર મી. મૉન્ટેગ્યુને ધી જૈન एसोशीएशन ऑफ इन्डीया तरफથી आपवामां आवेल मानपत्र.

હિંદુસ્તાને ચાલતા મહાન વિશ્વક્રમાં જે મોટાંદ્રાણો આપ્યો છે તેનાથી પ્રસન્ન થઈને હિંદી પ્રજાને હવે પછી કેવા કેવા હકો આપવાની જરૂરીઆત છે તે બાબતને સ્થાનિક સરકાર તથા લોકમાન્ય પ્રતિનિધિઓ વિગેરે સાથે વિચાર ચલાવવા અત્રે અ.વે.સ નામદાર હિંદી પ્રધાન દ્વરતાં દ્વરતાં નામદાર હિંદુસ્તાનના વૈ.ઈ.સ.રાય સાથે મુંબઈ આવે ત્યારે જૈનકોમ તરફથી એક માનપત્ર આપવાની હીલચાલ મુંબઈમાં પ્રથમથી થઈ હતી. આવી ઘણી હીલચાલોમાંથી દ્રજા જૈનોમાં માનવંતી પદની ધરાવતી જૈન એસોશીએશન ઍફ ઈન્ડીયાનું માનપત્ર લેવાની નામદાર હિંદી સરકારે મંજૂરી આપી હતી. આ માનપત્ર લેવાનું પ્રથમથીજ તા. ૨૬. ડીસેમ્બર ૧૯૧૭-હિંદી તારીખ સાગશર સુદ ૧૩ સં. ૧૯૭૪ ના અપોરે એક વાગે નદી કરવામાં આવ્યું હતું. જૈનકોમના પ્રતિનિધિદ્વય આ મંડળને બનાવવા જુદા જુદા ભાગમાંથી દશ સદ્ગુહસ્થોને પસંદ કરવામાં આવ્યા હતા. જેમાં (૧) બાંધુ જીવ-જીલાલ પનાલાલ, (૨) રાવજીહાદર હીરાચંદ નેમચંદ જે. પી. (૩) શેઠ મણી-ભાઈ ગોકળભાઈ, (૪) શેઠ ગુલામચંદ દેવચંદ અવેરી, (૫) શેઠ ખીમજી હીરજી કાયાણી, (૬) ડૉ. પુતરી હીરજી મૈમરી, (૭) શેઠ કુંવરજી આણંદજી, (૮) શેઠ લખમીચંદજી ઘીયા, (૯) શેઠ દલસુખભાઈ વાડીલાલ વીરચંદ, (૧૦) શેઠ રતન-

૨૮૬

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ચંદ તલકચંદ હતા. આ પ્રમાણે ગ્રણ્યુ સુરતી, બે અમદાવાદી, એક ગાંધી, એક કાઠીયાવાદી, બે કચ્છી અને એક મારવાડી-તે પ્રમાણેનું પંચરંગી પાઘડીઓનાં મુંદર દેખાવથી શેલેતેલું આ મહાન યુદ્ધવામાં આવ્યું હતું. આ ગૃહસ્થોને સરકારી મહેલમાં ટાઇમ પહેલા વીસ મીનીટે હાજર થવાનું સૂચવવામાં આવ્યું હતું. ગયા ગૃહસ્થો સાડા અઘીઆર લગલગે શેઠ મણિભાઈ ગોઠુળભાઈને ગંગલે એકઠા થયા હતા. જ્યાં પ્રથમ એકઠા થયેલા દશે ગૃહસ્થોનો ભેગો ફોટો લેવરાવવામાં આવ્યો હતો, અને પછીથી પાંચ મોટરમાં ગોઠવાઈ તેઓ સરકારી મહેલ-ગવર્મેન્ટ હાઉસમાં ગયા હતાં, જ્યાં પોલીસ કમીશનરે તેમને આવકાર આપ્યો હતો. ત્યાર પછી સાડાગાર વાળે ધીમ્ માનપત્રો ખલાસ થવાથી જૈન ગૃહસ્થોને યોલાવવામાં આવ્યા હતા. અને નામદાર હિંદી વાઈસરોય અને નામદાર હિંદી વચ્ચર સન્મુખ તેમને લઈ જવામાં આવ્યા હતા. એસોશીએશનના સેક્રેટરી શેઠ રતનચંદ તલકચંદે નીચે પ્રમાણે માનપત્ર વાંચી સંલખાવ્યું હતું, જેમાં અત્યારની ઇન્ડિયન નેશનલ કોન્ગ્રેસ અને મોસ્લેમ લીગે મંજુર કરેલી સ્વરાજ્યની યોજનાની સાથે સહાનુમતિ દર્શાવતાં જૈનકોમ માટે અલાયદા પ્રતિનિધિત્વની માગણી કરી હતી. તે માનપત્ર મૂળ તથા તેનું ભાષાંતર આ પ્રમાણે હતું:—

To

His Excellency The Right Hon'ble
FREDERIC JOHN NAPIER THESIGER,
BARON CHELMSFORD,
P. C., G. M. S. I., G. M. I. E., &c.,
Viceroy and Governor-General of India.
and

To

The Right Hon'ble

EDWIN SAMUEL MONTAGU,

P. C., M. P.,

Secretary of State for India.

May it please Your Excellency,

Most Respected Sir,

We, the President and representatives of the Jain Association of India, a Svetamber Body, beg to offer our most cordial welcome on behalf of our Community, and wish you, Sir, every success in the statesmanlike step you have taken, in coming here, personally

જૈન એસોસિએશન ઓફ ઇન્ડિયા તરફથી મેન્ટરને મ.ન.વ.

૨૮૭

to deliberate with the various representative bodies and individuals that constitute the public opinion of India.

We take this opportunity of requesting Your Excellency and you, Sir, to kindly convey to His Majesty the King Emperor our deep and abiding sense of loyalty to the Crown, as also our most heartfelt gratitude along with the other communities of India, for the declaration that the ultimate goal of the Policy of the British Rule in India is the grant of responsible Self-Government. We trust and pray that victory will soon crown the British Arms, and the British Empire will emerge from the struggle, stronger, more glorious, and firmly united as ever.

We beg humbly to submit that we entirely support and approve the scheme of reforms suggested by the Indian National Congress and Muslim League, as one to be carried out for the immediate requirements of the constitution. We are, however, confident that any scheme of constitutional reforms, that you devise after full and mature deliberation, will be so large and liberal as to make a substantial step forward towards meeting the growing aspirations of the people of this land, as also to so re-shape the constitution as to assure them speedy and secure advance along modern lines.

In a country of varied population like ours the interest of the certain important minorities have to be safeguarded without introducing any possible discord in the unity of India. The Jain Community of India is by its faith a distinct entity, and, if important minorities are to have representation in the future electoral system, we humbly submit that the claims of the Jain Community, whose loyalty has been proved unswerving, will be given a due weight and consideration.

Praying once again that the unprecedented step that you, Sir, as the Secretary of State for India, on the invitation of His Excellency the Viceroy, have taken, will prove a land-mark in the constitutional annals of this country.

We beg to remain,
Your Excellency's and Your
Most Obedient Servants,

૨૯૮

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

(માનવત્વ ભાષાંતર.)

હીફ વક્સેલન્સી ધી રાઈટ ઓનરેવલ ફેડરીક જોન
નેપીઅર થેસીજર વેરન ચેન્સફોર્ડ.

પી. સી., ઇ. એમ. એસ. આઈ., ઇ. સી. એમ. ઇ., ઇ. એમ.

આઈ. ઈ વિગેરે વિગેરે.

હિંદુસ્તાનના વાઈસરોય અને ગવર્નર જનરલ,

તથા

ધી રાઈટ ઓનરેબલ એડવીન સેમ્યુઅલ મોન્ટેગુ, પી. સી. એમ. પી.

હિંદુસ્તાનના સ્ટેટ સેક્રેટરી.

માનવતા સાહેબ,

અમે શ્વેતાંશર સમૂહ, હિંદુસ્તાનની જૈન .એસોસીએશનના પ્રમુખ અને પ્રતિનિધિઓ અમારી કોમ તરફથી આપ નામદારને અમારા અંતઃકરણથી આદર-સન્માન કરીએ છીએ; અને હિંદુસ્તાનની પ્રજાના મિત્ર ભિન્ન સમૂહ અને વ્યક્તિઓ સાથે વિચાર કરવાને જાતે આવવામાં આપ નામદારે રાજનીતિસત્તાવાળું જે પગલું લીધું છે તેમાં દરેક ફત્તેહ ધન્યત્વે છીએ.

આપ નામદાર, નામદાર શહેનશાહ બહાદુરને ખ્રિદીશ રાજ્ય પ્રત્યેની અમારી ઉંડી અને જાન્યુની વફાદારીની લાગણી તેમજ અમારા હૃદયને આભાર જણાવવા મહેરબાની કરશે.

હિંદુસ્તાનના ખ્રિદીશ અમલને અંતિમ હેતુ જવાબદારીવાળું સ્વરાજ્ય બક્ષવાનો છે એ બાબત જાહેર કરવા માટે હિંદુસ્તાનની બીજી કોમો સાથે અમે પણ આપ નામદારને ઉપકાર માનવાની આ તક લઈએ છીએ.

અમે ભરોસો રાખીએ છીએ અને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આ લડાઈમાં ખ્રિદીશ શત્રોને ફત્તેહ મળે, અને ખ્રિદીશ રાજ્ય આ લડાઈમાંથી વધારે મજબુત રીતે, વધારે પ્રતાપભરેલી રીતે અને વધારે દૃઢતાપૂર્વક એકત્રપણે બહાર નીકળે.

અમે નમ્રતાપૂર્વક અરજ કરીએ છીએ કે રાજ્યબંધારણને અંગે તાત્કાલિક જરૂરીયાતોને માટે અમલમાં લાવી શકાય તેવી જે યોજના ઈન્ડિયન નેશનલ કોન્ગ્રેસ અને મુસ્લીમ લીગે સૂચવેલી છે, તે સુધારાની યોજનાને અમે સંપૂર્ણપણે પુષ્ટિ આપીએ છીએ અને વખાણીએ છીએ.

જૈન ઐતોસીએન સોફ ઇન્ડીયા તરફથી મોન્ટેયુને માનવ.

૨૮૬

અસોને વળી પ્રતીતિ છે કે રાજ્યબંધારણની કોઈ પણ ચેજના જે આપ નામદાર પૂર્ણ અને પુણ વિચાર કર્યા પછી યોગ્યો તે એવી વિસ્તીર્ણ અને ઉદાર-શીલ થશે કે જેથી આ દેશના લોકોની વધતી જતી મહત્વાકાંક્ષાઓને તેથી સંપૂર્ણ સંતોષ મળશે; તેમજ એવી નતતુ રાજ્યબંધારણ તમે પુનઃચયો કે જેનાથી તેઓ આધુનિક પદ્ધતિમાં ત્વરિત અને ચોક્કસ વધારો કરી શકશે.

અમારી જેવી જુદી જુદી કોમોવાળા દેશમાં, હિંદુસ્તાનની એકત્રતામાં કુસં-પનાં કોઈ પણ તત્ત્વ દાખલ થયા સિવાય અમુક અગત્યની પ્રજ્ઞા નાના સમૂહના કાલો સાચવવાની જરૂર છે. હિંદુસ્તાનની જૈનકોમ ધર્મની રીતિએ એક જુદી કોમ છે; અને લવિષ્યના પત્રદળીના ધોરણોમાં જે પ્રજ્ઞા અગત્યના નાના સમૂ-હો પ્રતિનિધિત્વ મેળવવાના હોય તેો અસો નમ્રતાપૂર્વક અરજ કરીએ છીએ કે જૈનકોમ કે જેમની વફાદારી નિશ્ચલ પૂરવાર થઈ છે, તે કોમન હકોના સંબંધમાં યોગ્ય વજન અને વિચાર કરવામાં આવશે.

છેવટે પુનઃ પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે નામદાર વાઇસરોયશ્રી આમંત્રણને માન આપી આપ નામદારે હિંદુસ્તાનના સ્ટેટ સેક્રેટરી તરીકે જે અર્ધ પગલું લીધું છે તે આ દેશના બંધારણના ઇતિહાસમાં સ્મરણિય ચિન્હ તરીકે પૂરવાર થાય.

અમે છીએ,

આપ નામદારના નમ્ર સેવકો.

ઉપર પ્રમાણેનું માનવત્ર વંચાઈ રહ્યા બાદ નામદાર વેઇસરોય તથા હિંદી વજરને રૂપાના કાસ્ટેટમાં તે અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું, અને ડાયરેક્શનના દરેક જુહુસ્થોની તે નામદારો સાથે ઓળખાણ કરાવવામાં આવી હતી. જૈનકોમ કેટલી અગત્યની કોમ છે તે બાબત ઉપર ઓનરેબલ મી. બાસુએ જે નામદારોનું ધ્યાન ખેંચ્યું હતું, અને યોગ્ય નોટ તે બાબતની કરી લેવામાં આવી હતી. નામદાર વાઇસરોય તથા હિંદી વજરે પધારેલ જુહુસ્થોનો આભાર માન્યે હતા અને દરેકની સાથે હસ્તે સુખે શેકહેન્ડ કરી હતી. ત્યારબાદ ડાયરેક્શનના જુહુસ્થો મોટરમાં શેક મણિલાઈ ગોઠળભાઈને બંગલે પાછા કર્યા હતા. ત્યાં બધાએ આ ટીરીન લીધા બાદ ડાયરેક્શનના જુહુસ્થો વીખરાઈ ગયા હતા.

૧૫૭

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

અગ્નિચરની શ્રી જૈન શ્રેષ્ઠાંશર કોન્ફરન્સ.

કલકત્તા શહેરનું હર્ષપ્રદ અધિવેશન.

સમાલોચના અને સંક્ષિપ્ત સુદાસર હેવાસ.

તા. ૩૦-૩૧-૧ દીસેમ્બર-જાન્યુઆરી, માગશર વદી ૨-૩-૪ રવિ, સોમ, મંગળ.

અગ્નિચરની શ્રી જૈન શ્રેષ્ઠાંશર કોન્ફરન્સનું એક અધિવેશન તા. ૩૦ મી, ૩૧ મી દીસેમ્બર ૧૯૧૭ અને તારીખ પહેલી જાન્યુઆરી ૧૯૧૮ ને રાત્ર કલકત્તા મુકામે કરવામાં આવ્યું હતું. કલકત્તાનિવાસી આપણા અંધુઓએ કોન્ફરન્સનું એક અધિવેશન ત્યાં કરવાનો નિર્ણય નવેમ્બરની આખરે જાહેર કર્યો હતો અને તેમ હોવા છતાં ટુંકા વખતમાં ઘણી સુંદર તૈયારી કરી હતી. આ વખતે ત્યાં કોન્ફરન્સને સેનાવડો થવાનો હોવાથી સારી સંખ્યામાં દૂર દેશથી રેલીગેટો આવવાનો સંભવ હતો અને તેને લગતી યોગ્ય તૈયારીઓ તત્તરે અંધુઓએ કરી હતી. કલકત્તાનિવાસી સર્વ અંધુઓમાં પ્રસંગને યોગ્ય આતિથ્ય ભાવ, પ્રેમ અને હર્ષ સ્પષ્ટ જણાઈ આવતો હતો. મંડપ તથા ઉતારાની સગવડ રાત્ર બન્ને દિવસ સુશીમના દાદાવાડીના અગ્નિચરમાં કરવામાં આવી હતી અને લોજન માટે સગવડ પણ ત્યાંજ કરવામાં આવી હતી. આ વિશાળ સૌંદર્યવાળી જગ્યાની અનુપમ રચના અને સુંદર દેવચૈત્યનું બારીક કામ જૈનેતરને પણ આકર્ષણ કરે તેવું છે. કલકત્તાની મુલાકાત લેનાર આગ્યેજ દોષ વ્યક્તિ આ લગ્ય ચૈત્યની મુલાકાત લીધા બગર રહે છે. કળા અને કારીગરીના ઉત્તમ નમુનારૂપ ચૈત્યની સમીપમાં એક વિશાળ ચોક છે અને તેની આસપાસ એક બીજી ચોક છે ત્યાં વિશાળ મંડપની રચના કરવામાં આવી હતી અને આસપાસ સુશીમના વિશાળ વરંડાને વધારીને સુંદર પ્લેટફોર્મ બનાવ્યો હતો. ત્યાં સુંદર મંડપની શોભા એટલી લગ્ય રીતે કરવામાં આવી હતી કે તેમાં સાદા છતાં લગ્યતા દેખાતી હતી, અરૂપ ધનવ્યય છતાં પૂરતી સગવડ દેખાતી હતી અને યોગ્ય વિશાળતા છતાં વિભાગની વ્યવસ્થા યોગ્ય દેખાતી હતી. એ હવર પ્રેક્ષકો સારી રીતે લાલ લે એવા આ વિશાળ સભાસ્થાનમાં ખુરશીઓ ગોઠવી દઈને એવી સુંદર ગોઠવણ કરી હતી કે તેની મનોહરતા, સ્વચ્છતા અને સ્પષ્ટતાને જોઈને કળા-વિધાયકોને પણ આનંદ થતો હતો અને ટુંક સમય હાથમાં હોવા છતાં વ્યવસ્થા-સરની ગોઠવણ માટે કલકત્તાના અંધુઓની કાર્યદક્ષતા અને વ્યવહારુપણા માટે હર્ષને ઉદ્ગાર સ્વતઃ નીકળી પડતો હતો.

કલકત્તા અને અંગાળનિવાસી અંધુઓએ સન્માનકારિણી સંસ્થા (રિસેપ્શન

અગ્નીઆરતી એ જૈન મેરેતાન્યર કોન્દ્રન્સ.

૨૮૨

કમીટિ) ના અધ્યક્ષ તરીકે સર્વમાન્ય શેઠ રામચંદ્રભાઈ જેઠાભાઈની નીમણૂક કરી હતી અને મંત્રી તરીકે કોન્દ્રન્સના જનરલ સેક્રેટરી રાયકુમારસિંહજીની નીમણૂક કરી હતી. આ બંને લોકપ્રિય બંધુઓએ પોતાના મહત્વપૂર્ણ હોદ્દાને પૂરતો ન્યાય આપ્યો હતો અને તેમની હાજરી સર્વ દિશાએ સર્વ પ્રસંગે વ્યક્ત થતી હતી. એ ઉપરાંત મંડપ લોજન અને વોલંટીયર કમીટિના અંગમૂલો પાલપોતાતું કાર્ય બહુ સારી રીતે બજાવતા હતા.

આ વખતે અધિવેશનના પ્રમુખ તરીકે મુંબઈનિવાસી શેઠ ખેતશી ખીયશીની પસંદગી કરવામાં આવી હતી. અનેક ધાર્મિક સંખાવત કરનાર આ વયોવૃદ્ધ શ્રીમાન શેઠની નિમણૂક એકી અવાજે પ્રશંસાપાત્ર નીવડી હતી. તેમની હાર્દિક નિખાલસ વૃત્તિ અને ધર્મભાવના આ અધિવેશનને ફોલોઅપ બનાવવામાં બહુ અંશે કારણૂત્ત થયા હતા. ડેટલીક બાબતમાં શુજરાતી બંધુઓ અને કચ્છીસાધ્યો વચ્ચે વરસો થયા જે અંતર પડી ગયું હતું તે ઓછું થવાતું આ નિમણૂકથી પ્રબળ કારણ પ્રાપ્ત થયું હતું અને પ્રમુખ તરીકે શેઠશ્રીએ જે ફક્તથી કાર્ય કર્યું હતું, તેથી આ નિમણૂકની યોગ્યતા સ્પષ્ટ થઈ હતી.

કલકત્તાનિવાસી બંધુઓએ અહારગામથી આવતા ડેલીગેટોની સગવડ બળવવા માટે બની શકતી સર્વ તૈયારી કરી હતી અને ટુંક વખત હોવા છતાં ૨૨૫ વોલંટીયરોની એક નાની સરખી સેના તૈયાર કરી હતી, જેમણે પોતાતું કાર્ય ઘણા ઉત્સાહથી બજાવ્યું હતું. વોલંટીયરના સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટ તરીકે રાય-બ્રીદાસજીના નાના પુત્ર રાજકુમારસિંહજીએ બહુ ઉત્તમ કાર્ય કર્યું હતું, અને શેઠ નરોત્તમદાસ જેઠાભાઈ જેઓ રિસેપ્શન કમીટિના ચેરમેનના નાના બંધુ થાય છે તેમણે પણ આ કમીટિમાં સેક્રેટરી તરીકે ઘણો ભાગ આપી કામ અને ધર્મ તરફના પોતાનો અંતર રાગ બતાવી આપ્યો હતો. વોલંટીયરોએ એક-દરે ઘણાં ઉત્સાહથી કામ કરી સર્વના હૃદયનું આકર્ષણ કર્યું હતું. રાતદિવસ સખત પ્રયાસ કરીને આ અધિવેશનને ફોલોઅપ બનાવવામાં તેઓએ મોટો ફાળો આપ્યો હતો.

પ્રમુખશ્રીની પધરામણી તા. ૨૮ મી ડિસેમ્બરે સવારે અગ્નીઆર વાગે થઈ હતી. તેમના માનમાં સ્ટેશન ઉપર રીસેપ્શન કમીટિના મેમ્બરો અને વોલંટીયરની આખી ફોજ હાજર થયા હતા અને એક આકર્ષણીય વરથોડાના આકારમાં તેમને હેરીસન રોડ ઉપરના રાયસાહેબ બ્રીદાસજીના સુકામમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા. આખે રસ્તે તેમને અસાધારણ માન મળ્યું હતું અને વરથોડો સુકામે પહોંચતાં લગભગ બે કલાક જેટલો વખત થયો હતો. હાજર રહેલા સર્વ બંધુ-

૧૬૨

જૈન મંત્રી પ્રકાશ.

મોની પ્રાણસુદા તે વખતે ઉત્સાહથી પ્રકુલિત જોવામાં આવી હતી. અનેક જગોએ પ્રાણસાહેબની ગાડીને ઉભી રાખી હારતોરા પહોંચવામાં આવ્યા હતા અને આજે રસ્તે આરકાએ અને કમાનોમાં શાસન ઉઠાવતા અને હુદયના ઉમળકાના આલેખો વાંચવામાં આવતા હતા.

આ પ્રસંગે બહારગામથી લગભગ ૩૦૦ ઉપરાંત ડેલીગેટો આવ્યા હતા. બંગાળના સર્વ જુહુસ્થો રીસેપ્શન કમીટીના મેંગરો તરીકે દાખલ થયા હતા તેથી ડેલીગેટોની જે સંખ્યા ગણાતી હતી તે ઘણીખરી બંગાળી બહારની હતી. દૂરદેશ અને વખતનો સંકોચ હોવા છતાં આટલી સંખ્યા ડેલીગેટની થઈ તે ઘણી વિશેષ હતી. વળી આ વખતે રેલવે તરફથી કોઈપણ પ્રકારની છુટછાટ ન હોવા છતાં અને સખત ઠંડીને સમય હોવા છતાં રસ લઈ મોટી સંખ્યામાં ડેલીગેટો હાજર થયા, તેથી લોકોને સંસ્થા તરફ અદ્ભુત સ્પષ્ટ થતો હતો. મંડપમાં રીસેપ્શન કમીટીના મેંગરો, ડેલીગેટો અને પ્રેક્ષકોની કુલ સંખ્યા ૧૮૦૦ થી ૨૦૦૦ લગભગ થઈ હતી અને ચિત્ર વિચિત્ર પાત્રીઓથી મંડપ મોહક દેખાતો હતો. સ્પ્રેક્ષકો પણ મોટી સંખ્યામાં હાજર થવાથી તે સ્થાન ખાસ ધ્યાન ઝેંચનાર લાગતું હતું. મંડપમાં વોલંટીયરોની મોટી સંખ્યા પોતાના પીળા ફેંટા અને સોંટી સાથે બહુ સુંદર સેવા બજાવતી હતી. કોઈપણ પ્રકારની સેવા બજાવવા માટે તેઓ તૈયાર રહેતા હતા.

રીસેપ્શન કમીટીના ચેરમેનનું લાખણ સુદાસરનું અને વખતને યોગ્ય હતું. પ્રમુખનું લાખણ અગાઉના લાખણોના પ્રમાણમાં ટુંકું પણ સુદાસરનું હતું. તેમાંને કેટલોક લાગ પ્રેરક હતો અને કેટલીક જરૂરની ટીકા પણ તેમાં જોવામાં આવી હતી. વિદ્યા-કેળવણી અને સંખ્યા સુદા ઉપર તેમાં ખાસ લક્ષ્ય ઝેંચેલું જણાતું હતું. પ્રથમ દિવસે આ બંને લાખણો વાંચવા ઉપરાંત કોન્ફરન્સનો રિપોર્ટ વાંચવામાં આવ્યો હતો. આ બંને લાખણો આ સાથે વિગતવાર આપવામાં આવ્યા છે તે વાંચી જવા ખાસ લલામણ છે.

કોન્ફરન્સના બીજા અને ત્રીજા દિવસે જરૂરી ઠરાવો કરવામાં આવ્યા હતા અને તે પર વિવેચન થયાં હતાં. આ વરસના ઠરાવો જોતાં જણાય છે કે અગાઉના અધિવેશન પેઠે આ વરસે પણ કેળવણીના સવાસોને ખાસ અગ્રસ્થાન આપવામાં આવ્યું હતું. કેળવણીને લગતા સર્વ ઠરાવો ઘણા વિચારપૂર્વક ઘડવામાં આવ્યા હતા અને તે પર વિવેચનો પણ સારાં થયાં હતાં. ઠરાવોનો અમલ કરવા માટે પ્રેરણાત્મક લાખણો બહુ સારાં થયાં હતાં. સર્વ ઠરાવો એટલી સુંદર રીતે ઘડવામાં આવ્યા હતા કે તેનો ખારીક અભ્યાસ કરવાની જરૂર છે. વિશેષ રીતે વાંચી વિચારી

જવા માટે તે ઠરાવો આગળ વિગતવાર આપવામાં આવ્યા છે. દરેક ગામમાં એ ઠરાવો અને પ્રસુખના લાપણો વંચાય અને તેનો યોગ્ય અમલ થઈ શકે તો ઘણું લાભ થાય, તેથી તે સંબંધમાં યોગ્ય કરવા જૈન બંધુઓને ખાસ વિનંતિ છે.

પ્રથમ દિવસનું કાર્ય પૂર્ણ થયા પછી વિભાગવાર સમજેકેટસ કમિટીના ચુંટણી કરવાનું વિભાગોને સૂચવવામાં આવ્યું હતું અને ચુંટાયેલાં નામે ચીફ સેક્રેટરી તરફ મોકલવાનું જણાવવામાં આવ્યું હતું. આ સૂચનાનો અમલ ૨૦ મિનિટમાં થઈ ગયો હતો અને બંધારણ પ્રમાણે કામ કરવામાં આવ્યું હતું. આ કાર્ય જે સરલતાથી બે અધિવેશનમાં થઈ શક્યું હતું તે ઉપરથી જણાય છે કે નિયમસર કાર્ય કરવાથી સરલતા વધારે થાય છે અને કચવાટના પ્રસંગ ઘટતા જાય છે. સમજેકેટસ કમિટીના મેળાવણા રાત્રે રાય બ. બ્રહ્મદાસજીના હેરીસન રોડ પરના મુકામમાં જ્યાં પ્રસુખશ્રીને ઉતારો આપવામાં આવ્યો હતો ત્યાંજ એકઠા થયા હતા.

આ વરસના મેળાવણામાં એક ખાસ લક્ષ્ય ખેંચનાર હકીકત તે લોકમાન્ય જૈનેતર ગૃહસ્થોની હાજરી અને લાપણો હતાં. લોકમાન્ય તીલક સાહેબે હાજરી આપી જૈનેને જાગૃત કર્યા હતા. લોકમાન્ય સત્યાગ્રહ સૂત્રી સ્વરૂપ શ્રીયુત્તમોદનદાસ ગાંધીએ કોખના વિભાગો વચ્ચે ચાલતા કચેરો દૂર કરવા ખાસ લલામણ કરી હતી અને પંડિત મદનમોહન માલવીયાએ જૈનકોમના સનૂહમખપર ભાર મૂકી જાહેર પ્રવૃત્તિમાં વિશેષ ભાગ લેવા સૂચવન કર્યું હતું. પંડિતજી દગભગ એક કલાક બોલ્યા હતા અને આખા લાપણ દરમિયાન સર્વેને અનેક બાબતોનો રસ ચખાડ્યો હતો. કોન્ફરન્સના અધિવેશન સાથે આપણું અધિવેશન થાય તો આપણા બંધુઓ ખુબ સુંદર રીતે રાજકીય પ્રવૃત્તિમાં ભાગ લેતા થાય એ ઉપરાંત આવા આત્મલોભ આપનાર માનનીય આગેવાનોના પ્રસંગમાં પણ આવી શકાય એ મોટો લાભ છે એમ આ વખતના અનુભવે ખતાવી આપ્યું હતું. આવી આ પ્રશ્ન ઉપર વિચાર કરી કોન્ફરન્સના મેળાવણા પ્રસંગે કોન્ફરન્સનું અધિવેશન કરવાની સૂચના ઉપાડી લેવા કાર્યવાહકો વિચાર કરશે એવી ખાસ સૂચના છે.

આ વરસના કાર્યમાં બીજી એક અગત્યની બાબત જોવામાં આવી તે આપણા સંચાલકોની કાંઈ વ્યવહાર કાર્ય કરવાની તીવ્ર ઈચ્છા જોવામાં આવતી હતી. શરૂઆતથીજ કલકત્તાવાસી બંધુઓ ઠરાવ કરવા ઉપરાંત કાંઈપણ વ્યવહાર કાર્ય કરવાની લલામણ કરતા હતા. હિંદુ યુનિવર્સિટીમાં જૈન સહિત્ય શિક્ષણ અને રેસીડન્સીને અંગે કાયદામાં એવું લખાઈ ગયું છે કે જૈનો ખાસ ખર્ચ આપે તો તેમને માટે અલગ Jam Ohaire જૈન અધ્યાસની ગોઠવણ કરી આપવી એને માટે કુલ

૨૮૪

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બધુ બાળતોનો ખર્ચ થવાનો હિસાબ થતાં તે બાળતમાં રૂા. ૮૮૦૦૦) જેટલી રકમ આપણા કાળા તરીકે આપવાની વ્યવસ્થા થઈ ગઈ છે. તે સંબંધી કાર્ય કરવા એક કમીટી નીમવામાં આવી છે, બાકીની રકમનો કેટલોક ભાગ સ્થાનકવાસીઓ આપશે. કાંઈક ભરાયેલી રકમમાં વધારો થશે અને અરધી રકમ હીંગામર બંધુઓ આપશે એ વિગેરે વિગતો સુકરર કરવાનું કાર્ય એ કમીટી કરશે. આ કાર્ય બહુ વ્યવહારુ થયું છે.

પ્રમુખ સાહેબે સારી રકમ સંભાવત માટે જાહેર કરી એ પ્રસંગે લોકોમાં ઘણો હુર્ષ નેવામાં આવતો હતો. વિગતવાર સંભાવતનું લીસ્ટ છેવટે આપવામાં આવ્યું છે. અંતિમ ઉદ્દગારમાં પ્રમુખશ્રીએ ધર્મ સંબંધી અથવા હોરટમાં ન જાય તે માટે ઇચ્છા બતાવી અને કલકત્તા તથા બંગાળાવાસી બંધુઓનો બહુ આભાર માન્યો હતો. એ ઉપરાંત તેમણે શેઠ કુંવરજી આણંદજીને ખાસ ઉદ્દેશીને કહ્યું હતું કે કચ્છી અને ગુજરાતી ભાઈઓ વચ્ચે જે કચવાટ છે તે દૂર કરવા તેમણે ખાસ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ અને આપણા બંધુઓ આગળ વધે તે માટે અંદર અંદરના કલેશો દૂર થવા જોઈએ. એના જવાબમાં આનંદ પ્રદર્શિત કરવા સાથે પ્રમુખશ્રીને જવાબ આપતાં શા. કુંવરજી આણંદજીએ સૂચવેલ બાળતમાં પોતાથી બનતું કરવા હિંશ બતાવી હતી.

તા. ૧ લીની રાત્રે સાઠસાત વાગે મેળાવડો બરખાસ્ત થવા પહેલાં અરુપરસ આભાર માનવામાં આવ્યા હતા, તે વખતે ઘણા હુર્ષોદ્દગાર નીકળ્યા હતા; તે આપણી સહાનુવૃત્તિ બતાવતા હતા. વોલંટીયરોનો તથા રીસેપ્શન કમીટીનો ખાસ આભાર માનવામાં આવ્યો હતો અને પ્રમુખનો આભાર મનાયા બાદ શ્રી વીરપરમાત્માની જય બોલાવી અત્યંત હુર્ષ સાથે અગીયારમું અધિવેશન પૂરું થયું હતું. મેળાવડાનો વિગતવાર હેવાલ નીચે આપવામાં આવ્યો છે.

પ્રથમ દિવસ.

માગશર વદ ૨-રવિવાર, તા. ૩૯-૨૨-૨૭

પ્રારંભનું મંગળાચરણ.

અર્હન્તો ભગવન્તેન્દ્રમહિતાઃ સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિસ્થિતાઃ
 આચાર્ય્યા જિનજ્ઞાસનોન્નતિકરાઃ પૂજ્યા ડપાધ્યાયકાઃ ।
 શ્રી સિદ્ધાન્ત સુપાઠકા મુનિવરાઃ રત્નત્રયારાધકાઃ
 પચ્ચૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિનં કુર્વન્તુ વો મજ્જલમ્ ॥

અગ્નીઆરમી શ્રી જૈન સ્તોત્રાંબર કોન્ક્રેન્સના.

૨૬૩

કોન્ક્રેન્સનાં વિજયગીત.

વિજય વિજય વિજય આજ કોન્ક્રેન્સ પામે (૨)
 વીરશાસન વિજય નાદ અગ્નીસ દિવે જામે—વિજય ૧
 વીર સંઘના સરદારો પ્રેમથી પધારો,
 કૂલડે વધાવીએ જૈન કોમને સુધારો (૨)—વિજય ૨
 સંપ અંત ધૈર્યનાં અખતર સજો સ્તવો,
 જ્ઞાન પાન શિક્ષણથી ઝાંખી ફર હડાવો—વિજય ૩
 કુસંપ મૂળ કાપવા, સુધારો અમલ લાવો,
 કર્તવ્યને સમજી જઈ, વીર વાઘડા ઉડાવો—વિજય ૪
 પ્રાચીન પ્રભાવિકતાનું, સ્મરણ દિલ ધારો,
 વિમલ, વસ્તુ, તેજ, જગતશેઠને અવધારો—વિજય ૫
 અગ્નિઆરમું અધિવેશન આજ, શાસન જયોત જામે,
 ભારતમાં જૈન નામને, કરો અમર કરી કામે—વિજય ૬

અમૃતલાલ માવજી શાહ.

દાદરા.

આજ હૈ આનન્દ બહાર, બહારમેરે પ્યારે;
 વીર પ્રભુ શાસનકે નાયક, મહિમા હૈ અપરમપાર. ૧
 સ્તોત્રાંબર કોન્ક્રેન્સકા જગમે, હો રહ્યો જૈ જૈ કાર. ૨
 કોન્ક્રેન્સકે પ્રમુખ પધારે, સળકો હૈ હર્ષ અપાર. ૩
 શેક સાહેબ શ્રી ખેતશીલાર્થ, બડે હૈ દત્તા ઉદાર. ૪
 જૈનધર્મકા વિજયકા ઠંકા, જગમે બન્ને હરબાર. ૫
 જયવન્તા રહો શ્રી જિનશાસન હોવે સમાજ સુધાર. ૬
 જ્ઞાન બડે જીસસે શ્રી સંઘમે, વિધાકા કીજે પ્રચાર. ૭
 ધાર્મિક વ્યવહારિક ચૌર નૈતિક, રીતોઝ કીજે પ્રચાર. ૮
 માનિકચન્દ સખ નરનારી મિલ, ગાતે હૈ મંગલાચાર. ૯

માણિકચન્દ શેઠ.

ઉપરનાં ગાયનો અહુ મધુરતાથી ગવાઈ રહ્યા માદ કોન્ક્રેન્સના સેક્રેટરી રાય
 કુમારસિંહજીએ આમંત્રણપત્ર વાંચી બતાવ્યું હતું. ત્યારબાદ અગ્નીઆરમી શ્રી
 જૈન સ્તોત્રાંબર કોન્ક્રેન્સના ટીસેશન કમીટીના પ્રમુખ શેઠ રામચંદ જેઠા-
 ભાઈએ નીચે પ્રમાણે લાવણ વાંચી સંબબાળ્યું હતું.

મેઝાનંદકરી ભવોદ્ધિતરી શ્રેયસ્તરોર્મજરી ।
 ઔમદ્ધ ધર્મપ્રદાનરેંદ્રનગરિવ્યાપલ્લતાધુમરિ ॥
 ઉપોત્કર્ષથુભવભાવલહરિ રાગદ્વિપાંજિત્વરી ।
 મૂર્તિ શ્રીજિનપુંગવસ્ય ભવતુ શ્રેયસ્કરી દેહીનાં ॥

માન્યવર સદ્ગુરુચો તથા સુશીલ બહેનો !

શ્રી પરનકૃપાધુ પરમાત્મા શ્રી મહાવીર તીર્થંકર ભગવાનનાં વંદનીય ચરણ-
 કમળોમાં પંચાંગ પ્રણામ કરી, શ્રીમાન્ શાસનશિરોમણી પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી સુધ-
 મસ્તિમાનીને વિનિતભાવે વંદન કરી, શ્રીમાન્ અરિહંતસ્વામિએ પણ પૂજ્ય ગણી
 પ્રાર્થેલા તીર્થંકર શ્રી સકળ સંઘને સપ્રેમ આંતર્ભાવપૂર્વક નમસ્કાર કરી, અત્ર વિ-
 નિત સર્વ સહધર્મી લાઇઓને શ્રી કલકત્તાનિવાસી જૈન સ્ત્રીવેનાંબર સકળ સંઘની
 આજ્ઞાનુસાર, તેમના આંતરિક આવકાર સવિનય સાદર કરતાં, આરંભમાંજ વિદિત
 કરવાની મારી પ્રથમ દ્રશ્ય છે કે, તે શ્રી સંઘ તરફથી આ રીતે આપ સન્મનોને
 માટે આપવામાં આવતા આવકાર માટે હું તેઓ તરફથી નીમાયેલા હોવાથી તેમનો
 અત્યંત આભારી છું, એટલુંજ નહિ પણ મારા પુવેક્ષિત સદ્ભાવ્યે પ્રાપ્ત થયેલા આ
 શુભાવસરથી આપ સર્વ સહધર્મીઓનાં દર્શનના લાભે કૃતાર્થ થયેલો માતું છું.

મને પોતાને વિશેષ લાણીતી મારી અપૂર્ણતા, તથા મારા ઘણાએક બાંધ-
 વોની મારા કરતાં વિશેષ યોગ્યતા એ જાને તરફ લક્ષ આપતાં મને પોતાનેજ એમ
 સ્પષ્ટ દ્રશ્યમાન થાય છે કે, જે મહત્વપૂર્ણ કાર્ય મને સોંપાયું છે તેનો અતોલ ભાર
 મેં શીઘ્ર યોગ્ય માન્યવર ગુરુસ્થ પર મુકવામાં આવતો તો માફ ધારતું છે કે વિશેષ
 હીક થતો; તેમ છતાં શ્રી.સંઘની આજ્ઞા, સર્વથા વંદનીય અને શિરોમાન્ય, ગણી સંઘ
 તરફથી સોંપેલા કાર્યને માટે ઉદ્યત થવાની મારી દ્રશ્ય છે.

આપણા આ પ્રાયઃ પ્રતિવાર્ષિક ડેન્કરન્સના અનેકાનેક લાભ પૈકી પ્રથમ મહ-
 ત્વનો લાભ, દેશદેશાંતરોથી અનેક પ્રકારની અગવડો તથા શ્રમ વેડી, દ્રવ્યાદિનો
 લોભ આપી, સહુએ આટલે અંતરે પધારવાની કૃપા કરનાર સમસ્ત આર્યદેશના
 પૂજનીય શ્રી સંઘના દર્શનનો છે, કે જેને શ્રી તીર્થંકર પરમાત્માએ પણ મહાપવિત્ર
 કહેલો છે. વળી તે લાભતું વિશેષ મહત્વ તો એ છે કે ખુદ ભગવાને પણ તે કલ્યા-
 ણકારી સંધોને “ નરો તીથસ્સ ” કહી સર્વોત્તમ ગણ્યા છે. આ મહાન્ શ્રી સંઘો
 આપણા સદ્ભાવના યોગે પોતાના પ્રતિનિધિઓદ્વારા દર્શન આપવા આપણા
 શબ્દમાં પધાર્યા છે, એટલુંજ નહિ પણ આપણા ઉપર અધિક ઉપકારરૂપે આપણા
 સર્વ પ્રકારના અનુદયના મહત્પ્રતિભાવી વિવેચના કરવાની પણ તસ્દી સ્વીકારી છે.

અગ્નિનારથી શ્રી જૈન સ્પૃતામ્બર ઇન્ડરસ.

૨૬૭

તે જોતાં આપણા ઉપરની તેમની કૃપા તરફ કાર્યવાહકો એટલી કૃતરાતા દર્શાવે તેટલી ઓછી છે.

આપને સુવિદિત છે કે જે પ્રદેશમાં પરમાત્માની કૃપાથી આપનું આગમન થયું છે, તે પ્રદેશ પણ ધર્મમાહાત્મ્યની બાબતમાં ઓછો અગત્યનો નથી. આ દેશ તરફ આપણા ચરમ તીર્થંકર શ્રી મહાવીર પરમાત્માના જન્મકલ્યાણક આદિ સર્વે કસ્યાણકો થયા છે. વળી આ શહેરના ઘણાજ નિકટ સાનિધવાળા પવિત્ર ધામ શ્રી સનેતશિખરજીમાં આપણા પરમ વંદનીય ચતુર્વિંશ તીર્થંકર પૈકી વીશ મહાપ્રભુની નિર્વાણભૂમિ છે, એટલુંજ નહિ પણ શ્રી ચમ્પાપુરી, શ્રી પાંચાપુરી આદિ પંચતીર્થ પણ નિકટમાં છે. આપણા મહાન્ પૂજ્યલખિતા બંડાર શ્રી જૌતમસ્વામી પણ આજ દેશ તરફ જન્મ્યા હતા. તેમની દિક્ષાભૂમિ તેમજ નિર્વાણભૂમિ પણ આ બંગાલદેશ તરફજ હસ્તી ધરાવે છે. આપણા જૈનધર્મના સર્વોત્તમ પ્રસારક માનનીય શ્રીમાન્ શ્રેણિક નરેશ્વર જેવા મહા પ્રતાપી રાજ્યકર્તાઓની નાના પ્રકારની ધર્મોદ્ધારક લીલાઓનું આ પ્રદેશ કેન્દ્રસ્થાન ગણાય છે. આવાં શહેરોમાં આવેલું રાય બદ્રીદાસજી સુકીમ બહાદુરનું બંધાવેલું મહા રમણીય અને સ્વર્ગના દેરાસરો સાથે વાદ કરનાર શ્રી શીતલનાથજીનું પ્રસાદ અને પધારેલા ગૃહસ્થોનું મન કંઈ ઓછું આકર્ષ કરતું નથી. એજ પ્રમાણે રાજ્યકીય અને વ્યાપારી દૃષ્ટિએ પણ કલકત્તા કાંઈક વિશેષ મહત્વનું સદ્ભાગ્ય ધરાવે છે. સમસ્ત ભારતભ્રમમાં આ શહેર પ્રથમ પંક્તિનું હોવા ઉપરાંત તેના વ્યાપારી સંબંધો પણ લગભગ આખી દુનિયા સાથે નિકટ થયેલા છે; એટલુંજ નહિ પરંતુ પરમાત્માની કૃપાથી પ્રાપ્ત થયેલા પ્રાકૃતિક સૌન્દર્યતાના પરિણામે તેની શોભામાં અધિકાંશે વૃદ્ધિ થાય છે. વિશેષમાં બંગાલદેશની સર્વ પ્રકારની સાંસારિક, ધાર્મિક, રાજકીય, વ્યાપારી એ વિગેરે અનેક પ્રગતિઓનું કલકત્તા મધ્યસ્થળ હોવાથી તેની મહત્તા અને પ્રતિષ્ઠા અન્ય શહેરો કરતાં કોઈ રીતે ક્ષીણ નહીંજ કહી શકાય. આ પ્રમાણે સર્વ રીતે મહિમાપૂર્ણ સ્થળમાં આપ સર્વ હૃત્પ્રેરણાના પવિત્ર દર્શનના લાભ મારે મન તો સુખર્ણુ-સુગન્ધના અલૌકિક યોગદેવે અત્યંત આનંદવર્ધક છે.

આવી રીતે સર્વ આનન્દોત્સવ અને મનોહાસના આ શુભાવસરમાં હર્ષની મિત્રોમાં ઉછળતાં અમારાં અન્તઃકરણોના અભ્યંતરથી સ્ફુરાયમાન થતા આવ-ાર સ્વભાવિકરીતેજ પ્રદર્શનની દૃષ્ટિએ કાંઈક અપૂર્ણ જણાયે, તેમ છતાં હું આપ વર્તે એટલું તો નિશ્ચયપૂર્વક કહેવાનું સાહસ કરીશ કે અમારો આ સત્કાર ગમે તો હોય, તો પણ તે અમારા આંતરિક પ્રેમથી પૂર્ણ હોવાથી આપના કૃપામય અગ્રહ માટે અપાર છતાં પણ પાત્ર માનવાની આપની મહેરબાનીની અમને પુરેપુરી વીતિ છે.

ખાણુઓ ! હવે આપણે જે કરવાનું છે તે વિષયોનું અવલોકન પ્રારંભ કરીશું. આપણા જૈન ધર્મની જૂનપૂર્વક પ્રમા અને પ્રતિષ્ઠા સમસ્ત આર્યાવર્ત ઉપરાંત એશિયા, યુરોપ વિગેરે પૃથ્વીના મહાન ખંડોમાં સર્વત્ર જાણીતી હતી. ધર્મસિદ્ધાંતોને જાણનાર મહાન આચાર્યો મહાત્માઓ તથા પંડિતો સ્થલે સ્થલે વિહાર કરી સદુપદેશ દ્વારા જૈનધર્મની વિજયપતાકા સારી રીતે વિસ્ફુરીત રાખતા હતા; એટલુંજ નહિ પરંતુ મહાપરાક્રમી રાજરાજેશ્વરો પણ અત્યંત યત્નશીલ થઈ આ ધર્મ પાલતા; ટુંકામાં કહેતા એક સમય એવો હતો કે જ્યારે જૈનધર્મ સિદ્ધાંતનો સર્વ-આન્ય મહિમા દેશદેશાંતરમાં જાનવચ્ચમાન હતો, તથા અન્યધર્મીઓ પણ તે સિદ્ધાંત તરફ માનની ભાવનાથી મમતા ધરાવતા. શેમ, શ્રીસ, ઇંગ્રાંડ, ફ્રાન્સ એ વિગેરે દેશોના તત્કાલીન વિક્તોનોએ આપણા ધર્મની પ્રશંસા કરેલી હોવાનાં દ્રષ્ટાંત આજે પણ તેઓનાં ગ્રંથોદ્વારા આપણે જાણી શકીએ છીએ.

પરંતુ ઉદયનો સૂર્ય ઉપર પ્રમાણે પૂર્ણાંશે પ્રકાશ્યા ગઈ, તેના અસ્તનો સમય પણ કાળના પ્રભાવે થવા લાગ્યો. નાના પ્રકારના વિગ્રહ, દુરાગ્રહ, મતમતાંતર એ વિગેરે દારણોને લઈ, જૈનમાર્ગાનુસારી પ્રજા સંખ્યા અને મહિમાના સંખ્યામાં કાંઈક ઝાણુતાની અવસ્થામાં આવી પડી. સાથે સાથે ધર્મશિક્ષણની શિથિલતા, કર્મનીશ્ચપ્તા તરફ હર્લક્ષ, સામાજિક દુરાવસ્થા, રાજ્યાશ્રયનો અભાવ, અન્ય ધર્મીઓના વિરોધ એ વિગેરે અનેક અણુધાર્યા અને ભયંકર વિધોને લીધે આપણા ધર્મ નષ્ટપ્રાય થવા લાગ્યો. આપણાં ધર્મગ્રંથો અભ્યાસકો તથા અધ્યાપકોને અભાવે હર્લક્ષ થઈ જવા લાગ્યા; પ્રભાવિક આચાર્યો વિગેરેની ખામી જણાવા લાગી અને ધર્મવૃત્તિઓ મંદ અને નિર્બળ થવા માંડી.

આજ એકાદ સૈકાથી તે દુઃખમય સ્થિતિનું પરિવર્તન થઈ ધર્મનો પુનરોદય થતો નિહાળવાને જૈનસમાજ લાગ્યશાળી થાય છે એ પરમાત્માની પૂર્ણતમ કૃપાનું શુભ ચિન્હ છે. આપણા સૌભાગ્યે અંધકારભરેલું વાદળ સ્ફોજ સ્ફોજ વેરાતું બંધ છે, આપણી દ્રષ્ટિ સન્નિપ્ત વિશેષ અને વિશેષ વેરાતા વાદળામાંથી પ્રમા જોવાનું સફળાચ આપણને દિનપર દિન અધિકાધિક પ્રાપ્ત થતું દેસે છે.

આ આનંદમય પરિસ્થિતિને માટે આપણા વર્તમાન રાજ્યકર્તાઓના આપણે અનેકંશે આભારી છીએ. જો કે જે રાજ્યાશ્રયદ્વારા આપણા ધર્મને પ્રાચીન કાળમાં અપૂર્વ સમર્થન પ્રાપ્ત થતું હતું તે રાજ્યાશ્રયનો આ કાળમાં અભાવ છે; તે પણ ધર્મસ્વાતંત્ર્યના રક્ષણ નીચે આપણને ભૂતકાળમાં નડેલાં અનેક વિધો-માંથી આપણે બચાવ થયો છે. બડકે આપણને એવાં અનેક સાધન-સંપત્તિઓ પ્રાપ્ત મળે છે કે જેનો આપણે યોગ્ય પ્રમાણમાં ઉપયોગ કરી, આપણી સમાજના

ઉદારાર્થે, તથા આપણા ધર્મના પુનઃપ્રસાર માટે આપણે યત્નસીલ થઈએ તો જે પ્રતિભા આજ અર્થતંત્ર દુર્ગતિ અવસ્થામાં જોઈએ છીએ, તેજ ઘોડાં વધોમાં તેની પૂર્વપ્રભાએ પહોંચી, નેથી પણ વિશેષ જળહુળતી તેજોમય દશાને પ્રાપ્ત કરવા સમર્થ થઈશું. જે પ્રમાણે રાજ્યાધ્યતના સંગ્રામમાં આપણે નિર્વિધન થયા છીએ તેજ પ્રમાણે અન્ય દિશાઓમાં પણ આપણને વિશેષ સાતુદ્ગતા પ્રાપ્ત થઈ છે. દેશવિદેશ પર્યટનના જળમાર્ગ અને ભૂમાર્ગ અધિકારે અનુગમ્ય થવા સાથે વ્યાપાર રોજગારની વિસ્તૃતતાને અંગે જૈન શાંધવોના પરસ્પર મિલન દર્શન પણ સહજસાધ્ય થયાં છે, જે ધીના પરસ્પરની પરિચયવૃદ્ધિ માટે ઓછી લાભદાયક નથી. ભૂતકાળમાં વખતોવખત સંઘ—પર્યટનને કષ્ટરૂપ થયેલા દુરાચારીઓના ત્રાસ પણ ખ્રિષ્ટિશ છત્ર નીચે ઘણે અંશે નષ્ટપ્રાય થયા છે. ધર્મવિષયક ઇષ્ટ શિક્ષણપ્રણાલીનું અવલંબન કરવામાં આડે આવતી મુશ્કેલીઓ દૂર થઈ છે. અશે અશે સમગ્ર સમાજમંડળોમાં ધર્મસિદ્ધાંતોનાં યથાર્થ સ્વરૂપો જાણવા સમજવાની અભિલાષા દિનપર દિન તીવ્રતર થતી જાય છે. આપણો મહિ-લાસમાજ પણ પોતાના ભૂતપૂર્વ ગૌરવ તરફ મમતા અને દૃઢ નિષ્ઠા પ્રદર્શિત કરતો જાય છે. ધાર્મિક રહેણી કરણી વિગેરેમાં પણ સુસંસ્કાર પ્રાપ્ત થવા માંડ્યા છે. વાસ્તવિક રીતે જોતાં આપણને ધર્માવલંબન, ધર્મપ્રચાર અને તેની અભિવૃદ્ધિ માટે જે જે અનુદ્ગતાની જરૂર છે, તે અધિક નહિ તો યોગ્ય અંશે પણ પ્રાપ્ત થવાનો અવસર આવી લાગ્યો છે. એવા આ ઇષ્ટ જમાનામાં આપણી જૈનસમાજના ઉત્કર્ષ માટે ભારતીય સંમેલનો ઘણાંજ અભિનંદનીય અને કલ્યાણકારક છે.

ઉપર પ્રમાણે જૈનધર્મની મહત્તા, તેના પ્રાચીન મહિમા, વર્તમાન સમયની તેની મન્દ અવસ્થા, તેના પુનરોદ્ધાર માટેના અનુકુળ સંયોગો, તેના અત્યુત્તમ સિદ્ધાંતો સમજવા જાણવાની વર્તમાન જૈન પ્રજાની ઉત્કંઠા, એ વિગેરેનું સૂક્ષ્મ દિગ્દર્શન કર્યા પછી પ્રથમતઃ એ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થાય છે કે, આ સર્વવિધ સાતુદ્ગતાનો લાભ કેવી રીતે અને કેવા ઉપાયો દ્વારા લેવો, અને એજ મહત્પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવો, એ સર્વ સંઘ—સમારંભોનું પ્રથમ દર્શ્ય હોવું જોઈએ. આપણા સદ્સાગ્યે આજના આપણા મહા સંમેલનમાં એવા એવા પ્રતાપશાળી, બુદ્ધિવંત અને અનુભવી અગ્રણી પદાર્થો છે કે જેઓ પોતાને સોંપાયેલા કર્તવ્યમાં અત્યંત કુશળ અને સમદર્શી હોવાથી તેઓ પૂર્વોક્ત મહત્પ્રશ્નનો સમાધાનકારક નિર્ણય જરૂર લાવશે, એટલે અમે તદ્વિષયક કથન અનાવશ્યક છે.

પરંતુ એક જૈની તરીકે મારી શી શી અભિલાષાઓ છે, મારી ધર્મભાગિનિઓ તથા ધર્મશાંધવોને કેવી ઉચ્ચત્તમ અવસ્થાએ પહોંચેલા જોઈશું રાજધાઈ અને મારા જૈનધર્મના પ્રચાર માટે કઈ કઈ પ્રગતિઓ સ્પુર્યમાન થતી જોઈ માઈ મન હરખાય, એ જાણાવવામાં હું આપ સાહેબોનો થોડો સમય લઉં તો તે નિર્ઠક.

મથેસો ન ગણવાની કૃપા કરશે. મારી મનોવાંચનાઓ આપના મનન-વિચારને માટે રમ્મ કરતા પહેલાં આપણી જૈનસમાજની વર્તમાન પરિસ્થિતિનું અવધ સૂચન અસ્થાને નહિ ગણાય એમ માની હું કહેવાની રત્ન લઈશ કે આજનો જમાનો એવો વિચિત્ર છે કે, આગળ કદા પ્રમાણે જેટલે અંશે તે અનુકુળ છે, તેટલેજ અંશે તેની પ્રતિકૂળતા પણ ઓછી નથી. આપણા પોતાના ઈષ્ટ મંતવ્ય પ્રમાણે વર્તવાની સ્વતંત્રતા જે પ્રમાણમાં લાભદાયક છે, તેટલાજ પ્રમાણમાં નુકશાનકારક પણ છે. સાધન સંપત્તિઓ જેટલે અંશે ધર્મપ્રચારાર્થે લાભદાયક છે તેટલેજ અંશે ભયકારક પણ છે. સહજસાધ્ય પર્યટન માર્ગોના આશ્રય લઈ જૈન નરવીર વીરચંદ્ર રાધવજી ગાંધી જેવા મહાત્માઓએ જૈનધર્મની વિજયપતાકા અમેરિકા જેવા દૂર દેશાવરોમાં પ્રવર્તારી છે, એ જેટલે અંશે આપણને અભિમાન લેવા લાયક છે, તેટલેજ અંશે કાળજી રાખવા જેવી બીના એ પણ છે કે વિદેશ-વિકારી બાંધવો ધાર્મિક રહેણી, કરણીથી પરિપક્વ થયા વિના પરદેશ પર્યટન કરશે તો પોતાના પરિપક્વતાના અભાવે પોતાનું ખોવા વિશેષ ભય રહેશે.

આ પ્રકારના વિપરીત જમાનામાં આપણી વર્તમાન અવસ્થા કેવી છે તેનો સહજ વિચાર કરતાં જણાશે કે મને પોતાને સાથે ગણતાં આપણાં ઘણાંએક લાઈ જહેનો જૈનધર્મીભિમાની હોવાનું મમત્વ રાખતાં હોવા છતાં “જૈન ધર્મવાલંબી અર્થાત્ જૈન” એટલે કેાણે એ ભાગ્યેજ સમજતાં હશે. આપણાં ધર્મશાસ્ત્રોમાં વર્ણવ્યા પ્રમાણેનું શુદ્ધ વર્તનું તો મહાદુષ્કર છે, પણ તે તરફ પૂર્ણ જાણના અભાવે આપણે ઘણું ઓછું જાણીએ છીએ. આમ કહેવામાં હું કોઈની યોગ્યતાની ટીકા કરવાની ઈચ્છા રાખું છું એમ આપ માનશે નહિ. મારી આપ સર્વને એજ પ્રાર્થના છે કે પુરોક્ત કસોટી લક્ષમાં રાખી સર્વેએ પોતપોતા માટે નિશ્ચય કરી લેવાનું છે કે જે ધર્મને માટે આપણે આશ્રય પૂર્વક મમતા ધરાવીએ છીએ તે ધરાવવા જેટલી યોગ્યતા આપણામાં છે કે નહિ, અને નથી તો શું શું અપૂર્ણ છે, એ વાત એક વખત અંતઃકરણમાં દઢ થયા પછી, આપણા સંખ્યાબંધ મહાત્માને આપોઆપ નિર્ણય થશે, એટલુંજ નહિ પણ સમાજોત્તરિ ધર્મવૃદ્ધિ વૃદ્ધિ ઈષ્ટ અભિલાષાઓ પણ સહજ સાધ્ય થશે. શ્રદ્ધા, નિર્મોહ, નિરૂદ્ધેગ, સમદૃષ્ટિ, એકાગ્રતા, વાતસલ્ય, પ્રજ્ઞાવતા, નય, સમ્યક્ચારિત્ર, મૈત્રીલાવ, કૃત્યાદિ અનેક પ્રકારના નાનાવિધ સદગુણોથી પૂર્ણ વ્યક્તિઓધાર જૈનતું જન્મણુ છે. બાંધવો ! ઉપદેશીત અવપરેષા આપણને કેટલી બધી મહત્વતા આપે છે, એ જો આપણે આપણા અંતઃકરણમાં ઘટાવી શકીએ તો આપણું જીવન ઉચ્ચતમ કોટીનું ધર્મ આપણા સમાજની વૃદ્ધિ પણ સત્તર જેવાને આપણે ભાગ્યશાળી ધર્મજી.

સામાજિક પરિસ્થિતિ તરફ લક્ષ આપતાં પણ આપણી નિરાશા ઓછી નથી. સમાજોત્તરિનાં પ્રાથમિક મૂળતરવોથી પણ હજી આપણે ઘણું અંશે પછાત છીએ

એમ કહેવામાં આવેલું નહિ ગણાય. આપણી આવશ્યકરિત રીતભાત, રીતિરિવાજ, રહેણીકરણો આચાર્યવિચાર, સંસ્કારવ્યવહાર એ વિગેરેની બાબતમાં પણ સુસ્માન-વ્યક્ત કરતું ઉદ્દેશ્યોની થશે એમ માની હું જણાવીશ કે ઉપરોક્ત સર્વ દિશાઓમાં ધણોએક સુખરો, વ્યવસ્થા, અને પ્રવૃત્તિ થવાની જરૂર એવી નથી. આપણા પૃથક્ પૃથક્ વિષયોમાં, સિદ્ધ ભિક્ષુ પ્રાતોમાં અને જુદી જુદી જ્ઞાતિઓમાં હજી ધણોએક રીતિરિવાજો આચાર્ય વિચાર એ વિગેરે પરસ્પરથી ઘણું અંશે વિભક્ત જેવાં છે. તે સર્વમાં સમયાનુસાર અને કુશળતાપૂર્વક એવા સુધારા વધારા થતા રહેવા જોઈએ કે જેને પ્રતિદિન તે સમદષ્ટિ અને પ્રેમવર્ધક થતાં બન્યા, કે જેને પરિણામે કાળે કરીને સમસ્ત વિભાગો એકજ મહાસમાજના એકસરખા અંશે દેહીપ્રમાન થાય. આ સુધારા વધારાની બાબતમાં આપણે લક્ષમાં રાખવું જરૂરું છે કે આપણામાંના કેટલાએક વિભાગો, કેટલીએક બાબતોમાં અંતિમ મર્યાદાથી પણ આગળ વધી ગયા છે. જ્યારે કેટલાએક અતિશય પાછળ પડી ગયેલા છે. સંધ-સમારંભનું એ કર્તવ્ય છે કે જે પ્રમાણે આગળ પાછળ વિખરાઈ ગયેલાં અંગો માટે પૃથક્ પૃથક્ વિષયોની સમદષ્ટિપૂર્વક યોગ્ય મર્યાદા બાંધી તે મર્યાદાને કેન્દ્ર-લક્ષ ગણી તેની આસપાસ સર્વ અંગોએ આવી મળવા માટે યોગ્ય પ્રમાણમાં આવશ્યક પ્રગતિઓને પ્રવર્ત કરવી.

સમાજ સંગઠન માટે સમાજબાંધણીની આર્થિક સ્થિતિ અને અગ્નિવિદ્યા-પ્રાપ્તિ માટેનાં યોગ્ય સાધનો એ પણ વિચારણીય વિષયો છે. જે સમાજમાં સમાજશિક્ષકોની ક્ષીમંત જુહસ્થોની વૈભવસંપત્તિના લાભ સમાજના અન્ય-તર સમાજજનોને યથાયોગ્ય અંશે પ્રાપ્ત ન થાય, તે સમાજમાં સમલાભ, સહાનુભૂતિ અને બંધુપ્રેમની વૃદ્ધિ થવી દુર્ગમ્ય છે. આપણાં મહાજનો, સંઘો, એ વિગેરેનાં કનિહાસો આપણને શિખવે છે કે ધર્મબાંધવ અને સમાજબાંધવ કદાચ આપણાથી ઉતરતી પંક્તિમાં હોય, તો પણ તેને એવા નિકટ પ્રેમ અને સહાનુભૂતિદ્રારા પેલાના તરફ આકર્ષવો, કે જેથી તેની ઉતરતી પંક્તિ હોવાના અંગની ક્લેશજનક સ્મૃતિને પૂરી જઈ સમાન ભાવની હૃષોર્મિથી આનંદિત થાય, એટલુંજ નહિ પણ લેડલાવથી ઉત્પન્ન થતી ઇર્ષ્યા વિગેરેથી નિર્મુક્ત થઈ સમાજ-સેવાના સહકાર્યમાં તનથી, ધનથી યા મનથી સેવા બજાવવાને એકસરખી ઉલટ નાખી ઉપર થાય. વાસ્તવિક રીતે કહેતાં આપણા સમાજ સંગઠન માટે સર્વ પ્રકારનો ઇષ્ટ પ્રવૃત્તિઓ બગ્ગત કરી પ્રચલીત કરવામાં, આપણા માનનીય અગ્રેષ્ઠોની કર્તવ્યનિષ્ઠા ઉપર જ આધાર રહેલો હોય છે; અને તે તરફ જે કંઈ કરવાની જરૂર છે તે હવે વધુ વખત સુગતવી રાખવા જતાં સામાજિક બંધનો અને મનના દિનપર દિન નબળાં અને નિષ્ફળ થતાં જશે, એ આપણે સર્વ જૈન ભાઈ બહેનોએ આવશ્યક લક્ષમાં રાખવું જોઈએ છે.

૩૨૨

જૈન ધર્મ પ્રણાલ

એક જૈન વ્યક્તિ અને સમાજ દ્વારે ઇષ્ટ સ્થિતિએ પહોંચેલા ગમ્યુષ્ય તે સુરક્ષણ આપવા હેતુએ વિદીત કર્યા પછી મારી વાંચનારો વિષયવાર સ્તુ કરતાં તેમને હું સરક્ષતા માટે છ સુખ્ય વિજ્ઞાનાનાં વહેંચી નાખીશ, અને તે એ કે (૧) ધર્મ અને ધર્મજ્ઞાન, (૨) શરીર-સંપત્તિ અને તેની સાધના, (૩) વ્યવહાર અને તેની યથાર્થતા, (૪) જીવન-વિગ્રહ અને તેની સફળતા, (૫) દેવી સંપત્તિ અને તેની સુગમતા, (૬) સમાજસેવા.

ઉપર જણાવેલા વિજ્ઞાનોમાં પ્રથમ વિજ્ઞાન 'ધર્મ અને ધર્મજ્ઞાન' ની આવડત અત્યંત મહત્વની અને અતિ ગહન છે એ આપ સર્વને સુવિદીત છે; છતાં દીકળીરી સાથે એ પણ કહ્યા વિના ચાલતું નથી કે, આપણું તે વિષયનું વર્તમાન જ્ઞાન કેવળ નજીવા જેવું છે. જે ધર્મજ્ઞાનના પ્રતાપે પ્રાચીન સમયમાં અનેકાનેક મહાત્માઓ જીવન-વિગ્રહમાં યશસ્વી થઈ નિર્વાણપદના અધિકારી થતા, તે ધર્મજ્ઞાનનો અંશ પણ ધરાવનારા સમર્થ વિદ્વાનો આ જનાનામાં માત્ર ગણ્યાગાંઠ્યા અને બૂજા જવડેજ જોવામાં આવે છે. જે ધર્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ દ્વારા પરમ પૂજ્ય મહાત્માઓ તીર્થંકરપદને પામ્યા તે ધર્મજ્ઞાનનો અડપાંશ પણ નજીવારા, આ કાળને વિષે બીરસા જ નીકળશે. આવી સ્થિતિ આવી પડવાનાં કારણોને દોષ ફેલત અધોગત કાળ પર સુધી યેતી રહેવાનું નથી. આપણા સુનીચરો, આપણા સમર્થ વિદ્વાનો, ટુંકામાં આપણા સહધર્મી લાઈઓ ક્યાં ક્યાં કેવી કેવી અવસ્થામાં પડેલા છે તે નજીવાની, તેમને જરૂરની સગવડો અને સહાયતા કરી આપવાની, આપણી પવિત્ર દરજે તરફ આપણે દુર્લક્ષ કરીએ છીએ.

આ સર્વ આપણા ધર્મજ્ઞાન તરફના અભાવનું પરિણામ છે. આપણને સ્થળે સ્થળે એવી સંસ્થાઓની જરૂર છે કે જેમના એકનિષ્ઠ પ્રયત્નોદ્વારા આપણા સહધર્મીઓની ધર્મજ્ઞાસા પ્રબળપણે નમ્રત અને ઉત્તેજિત રહે. પ્રત્યેક ગામ થા શહેરમાં એક થા વધુ ધર્મોપદેશકોની યોજના કરી આપણી આગવ્રબંને ધર્મની કેળવણી ઇષ્ટ પ્રમાણમાં અપાવવાની પ્રવૃત્તિઓ આરંભવી જોઈએ. પુખ્તવયી લાઈ જોને પણ ધર્મજ્ઞાનનો લાભ અનુકુળતાપૂર્વક મેળવી શકે તે માટે બૈધ્યશાળા સ્થાપવી જોઈએ. તદુપરાંત વિદ્વાન, સાધુ ધુરૂષો તથા ત્રિદુષી જોને સ્થળે સ્થળે કૌટુંબિક સંમેલનો ભરી ઉપદેશ પ્રચાર કરે એવી યોજનાઓની પણ યોજી જરૂર નથી.

તે ઉપરાંત સાર્વજનિક વિદ્યા પ્રચારક સંસ્થાઓમાં પણ એવી ગોઠવણી કરવી જોઈએ કે જેથી ત્યાં અધ્યયન કરતા જૈન યુવકો આપણા સિદ્ધાંત ગ્રંથોનું ઇષ્ટ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે. તેમને તે કાર્યમાં પ્રોત્સાહન રૂપે ધનામે, સ્કોલરશીપો પદકો એ વિગેરેની યોજના કરી, જેટલે અંશે સાધી શકાય તેટલે અંશે આપણા યુવકોનું લક્ષ ધર્મગ્રંથોના અધ્યયન તરફ ખેંચવું જરૂરનું છે.

પ્રાચીન ગ્રંથોનાં સંશોધન તથા પ્રચારાર્થે પણ મહાસગીર્ય પ્રયત્ને યવાની જરૂર યોગી નથી. આપણે પરંપરાથી લાણીએ છીએ કે “વનસ્પતિમાં હવ છે.” “વાણીમાં પણ પુદ્ગલ છે.” આ પ્રકારના આપણા વડીલોપાલ્લેટ જ્ઞાનને ધર્મશિખાનીઓ વળગી રહેલા હોવા છતાં, આગકા જમાનાના જડવાદના અંગે આપણને ‘તે મિથ્યા કલ્પનાઓ’ હોવાનું દહેવામાં આવતું, અને પ્રમાણ-ગ્રંથોના અભાવે આપણે તે અપવાદનો પ્રતિકાર કરી શકતા નહિ. આપણા સહસ્રાબ્દે એ જડવાદીઓનાં પોતાનાં જ રસાયનશાસ્ત્રો આપણી મદદે આવ્યાં, અને આજે એજ શાસ્ત્રના સમર્થ વિદ્વાનો ડોક્ટર સર જે. સી. બોઝ અને ડૉ. એડીસન-એ વિગેરે એ ઉપરોક્ત “મિથ્યા કલ્પનાઓ”ને શાસ્ત્ર અને અનુસવપૂર્ણ સત્ય ઠંસવ્યાં છે. અનેક શુદ્ધ સિદ્ધાંત-રત્નો આપણાં પ્રાચીન જૈન સાહિત્યમાં એક એ નહિ પણ સેંકડોની સંખ્યામાં રહેલાં છે. પણ અફસોસ! આપણે તે તરફ જરા પણ લક્ષ આપતા નથી. કીડાને ભોગ પડતા અમુક્ય ગ્રંથો સેંકડોની સંખ્યામાં વિનાશલાવને પ્રાપ્ત થયા છે. બાકી રહેલું હજુ પણ ઘણું છે અને તેની રક્ષા થવી પણ ઘણી અગત્યની છે. સન્નજનો! સમાજવિચારણા માટેનાં બીજા મહત્વનો વિષય “શરીરસંપત્તિ અને તેની સાધના” નો છે. આપણી સમાજના શ્રેય અર્થે મુળતરતોના સંશોધનથી આપણને સમજશે કે શરીરસંપત્તિ એ આપણાં લક્ષ્યોમાં મહત્વનું સ્થાન ધરાવે છે. આપણી સર્વ પ્રકારની ધર્મક્રિયાઓમાં શરીર સહાયકારી છે; વૃત્ત ઉપવાસ ઇત્યાદિ ચિત્તવૃત્તિના નિરોધની ક્રિયાઓની સફળતા માટે તેની ખાસ જરૂર પડે છે. ક્ષમા, શાંતિ, ઉપરતિ એ વિગેરે અનેક સદ્ગુણોના ધારણ માટે, તેમજ નાનાપ્રકારની અંગત તથા સામાજિક પ્રગતિઓમાં ઉત્સાહપૂર્ણ ભાગ લેવા માટે, પછે પછે સર્વોત્તમ શરીર-સંપત્તિની જરૂર યોગી નથી. આ સંપત્તિની ખરી કદર આપણે કેટલી ઓછી કરીએ છીએ તે આપણી યુવક અને બાળપ્રજાની દિન પર દિન મંદ પડતી શક્તિઓથી સ્પષ્ટ દ્રશ્યમાન થાય છે; આ સર્વનું કારણ આજના જમાનાની કુરહેણી તથા કુરિવાળે છે. આપણી શરીર-સંપત્તિની દુર્બળતા, બાળવિવાહ, વૃદ્ધવયે લગ્ન, શરીર પુષ્ટિના યોગ્ય સાધનની ખામી, માની ને અસ્વચ્છ જગ્યામાં રહેવાનાં સંદેહ એ વિગેરે છે. હજુ પણ પોતાના યોગ્ય પ્રયત્નદ્વારા શરીરસંપત્તિની દુર્બળતા કેવી રીતે અટકે તે પર લક્ષ આપવાની ખાસ આવશ્યકતા છે, એટલુંજ નહિ પણ તેના અપૂર્વ લાભ અન્યને સમજાવી તે મેળવવા તરફ તેમને દોરવાની જરૂર છે. સમાજ-સંઘોનું પણ એ કર્તવ્ય છે કે તે તરફ સામાજિક પ્રગતિઓ અને યોગસાહની વૃદ્ધિ કરવી. શરીરની સારી તન્દુરસ્ત અવસ્થા સિવાય, ટોષ પણ કાર્યમાં યશસ્વી થવાની આશા રાખવી વ્યર્થ છે; એટલે તે દિશામાં યથાસાધ્ય પ્રયત્ન શરૂ કરવાની આપણી ખાસ ફરજ છે. આ સ્થળે એટલુંજ લક્ષમાં રાખવાનું છે કે આપણાં ધર્મશાસ્ત્રોમાં, શરીર સંપત્તિ જે જે કાર્યો માટે

આવશ્યક ગણાવી છે, તે સામાન્ય કાર્ય માટે નથી; અર્થાત્ ખાનપાનાદિના શોખ અને લેણ વૈભવોના વિલાસ માટે નથી; પણ તે દ્વારા કુત્તાદિથી નાના પ્રકારની દુક્રિયોનો નિરોધ કરી આત્માનું ક્ષેપ કરવાનું છે. આપણી શરીરસંપત્તિના સાધનો ઉત્તમોત્તમ પૌષ્ટિક ખાદ્ય પદાર્થોદ્વારા નહિ, પણ સાદા અને નિયમિત આહાર વ્યવહારથી પ્રાપ્ત કરવાનાં છે.

સત્તત્તે ! જીવત વિષયો પર આવતાં, વ્યવહારમાં પણ શુદ્ધતા રાખવી એ સર્વોત્તમ છે. તેમાં ખાતી રહી તો સર્વે કાર્યોમાં વિદ્યા આવી નથી એ ચોક્કસ છે. શુદ્ધ વ્યવહાર સાધી પ્રાપ્ત થાય એ બાલુચાના જીતામુને સારી વ્યવહારકુશળતા મેળવવા માટે આપણા શાસ્ત્રોમાં આપેલી શિક્ષા, દાખલા અને દલીલો પર લક્ષ આપવા કહેયું. નાના પ્રકારના અનિવાર્ય વ્યવહારોનો વિરોધ ન થાય, જીવન-નિર્વાહમાં ઉપાધિ ન આવે, આત્મોત્તત્તિમાં મન વચન અને કર્મની નિર્લેપતામાં જરાએ ધાધ ન આવે, એવી રીતના વ્યવહારને જ શુદ્ધ અપ્રતિયંધક વ્યવહાર ગણવો જોઈએ. આપણાં ઘણાંએક લાઈ બહેનો આ વિષયમાં એવા અનુમાન ઉપર દોરાય છે કે ઉપરોક્ત વ્યવહાર ફક્ત સાધુઓથી જ સાધી શકાય તેમ છે; પરંતુ વસ્તુતઃ તેમ નથી. એ વ્યવહાર સામાન્ય જનસમાજને માટે છે; સાધુ પુરોનો વ્યવહાર તો એથી પણ ઉચ્ચતર પ્રકારનો છે, જે તિથય પર આ પ્રસંગે વધુ કહેવાની જરૂર દેખાતી નથી. વળી ઔદ્યોગિક વ્યવહાર પણ પરસ્પરને સહાયક, મમતાપૂર્ણ અને વાતસલ્યપ્રેરિત હોવો જોઈએ. ગોતાના બ્રાતૃભગીનીઓમાં એકએક તરફ પ્રેમ, પૂજ્ય વડીલો તરફ વિનીતભાવ, દયાવૃત્તિ, સહનરીક્ષતા, એ ઔદ્યોગિક વ્યવહારમાં આવશ્યક સદ્ગુણો છે. કેસેશ, ઇર્ષા, દ્વેષ, એ વિગેરે મનુષ્ય માત્રને ત્યાજ્ય છે; પરંતુ જૈનગંધુને તો તે અવશ્ય વર્જવા યોગ્ય છે. પરસ્પરમાં અંધુપ્રેમ, આદર સત્કાર, વાણી માધુર્ય, નિષ્કલંક પ્રતિષ્ઠા એ સર્વ સમાજસેવામાં મહત્વની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરાવે છે. રાજકીય વ્યવહારો પણ તેટલાંજ સ્વચ્છ, પવિત્ર અને ઉચ્ચ અભિલાષાવાળા હોવા ઉપરાંત યોગ્ય પ્રમાણમાં સ્વાર્થરહિત હોય તો પ્રતિષ્ઠામાં અધિક અંશ વધારો કરે છે. આ પ્રમાણે જૈની તરીકે જૈનને શોભે તેવો સર્વ રીતનો વ્યવહાર આપણા સમાજમાં સંતોષકારક પ્રમાણમાં પ્રવર્તયેલો જોવાને કયો જૈન અંધવ હર્ષમગ્ન નહિ થાય ? વસ્તુતઃ ઉપર કહ્યા મુજબનો વ્યવહાર આપણે સર્વેએ આદરવો જોઈએ, એટલુંજ નહિ પરંતુ સમાજની ઉન્નતિ માટે તથા ધર્મની પુષ્ટિ માટે આપણા સ્વધર્મી લાઈઓ બહેનો કયા કયા વિધોને લઈ તેઓ શુદ્ધ વ્યવહાર સાચવી શકતાં નથી, તેની યોગ્ય તજવીજ કરી તેમને આશ્રય આપવાના ઉદ્દેશથી એવી પારમાર્થિક સંસ્થાઓ તથા શાળાઓ અસ્તિત્વમાં લાવવી જોઈએ કે જેના આશ્રયદ્વારા તેમની ઇષ્ટાભિલાષાઓ પૂર્ણ થાય. ધર્મશાસ્ત્ર તથા ઉચ્ચ કેળવણીની પ્રાપ્તિનાં સાધનો પૂર્ણ થતાં, જડ પ્રકૃતિનાં નાશ થઈ સહેજ સ્વભાવે ધારેલા કામો અટક મહેનતે ક્ષણીમૂત થશે.

અર્ચનારત્ન શ્રી જૈન ચેતામ્બર કાન્દસ.

૭૦૬

આર્ચિકાપ્રાપ્તિનાં સરસ અને સાર્થજનિક સાધનો અને સંસ્થાઓ, જૈન ધર્મધોના લાભાર્થે સત્તર અસ્તિત્વમાં આવવાની વૃદ્ધિ જરૂર છે. પ્રાચીન ઇતિહાસ અને દંતકથાઓ આપણને સ્પષ્ટ રીતે બોલે છે કે આપણા તત્કાલીન પૂર્વજો આ વિષયમાં સંપૂર્ણ બંધન અને પ્રસંગને ચતુરસ્રો લોગ આપવાને સર્વકાળ તત્પર રહેતા; પોતાના ધર્મબાંધવોની આર્થિક કૃત્ય નીચ નિયતિની તેઓ કાળજીપૂર્વક તપાસ રાખતા; એટલું જ નહિ પણ નિષ્કલંક આજીવિકા પ્રાપ્ત કરવામાં વ્યથીત બાંધવને મદદ કરવા દયાર્દ્રતા અને ઉદારતા સાથે ઉત્સુક રહેતા. આને આપણામાં તે લાવના નહિપ્રાય થઈ છે. આપણા બંધુઓને વિપત્તિમાં પડેલા જોતાં છતાં પણ જરાએ અસર ન થાય એટલે અંશે આપણાં અંતઃકરણો નિષ્કુરતા પ્રાપ્ત કરી છે. આપણે સર્વે એ “જૈન” નામનો આગ્રહ ધરાવતા પહેલાં અંતઃકરણમાં એ નિશ્ચયપૂર્વક ક્યાવયું જોઈએ કે, ખરે જૈન એ છે કે નો પરદુષ્ટે ઠાએ અને પારકાના સુખમાંજ આનંદ માને. પોતાના સુખ, પોતાની વૃદ્ધિ અને પોતાની અભિલાષાઓ માટે તો કીડીથી કુંજર પર્યંત સર્વ શ્રાલી માત્ર ચતુરલીલ હોય છે; પરંતુ સ્વામીભક્તિપણું ત્યારેજ આપણું સાચું કહેવય છે જ્યારે તેમને સ્વહિત સાધવામાં યથાશક્તિ સહાય કરીએ, વનસ્પતિમાંના છોનો દયા ખાનાર આપણે જૈનમાર્ગીઓ પોતાના ધર્મબાંધવો અને ભગિનીઓનાં ડાંખો તરફ લક્ષ નહીં આપીએ તો તેઓની અને તે સાથે ધર્મની ઉત્તતિમાં ખમ્મીનો હોય આપણી ઉપરજ છે. આપણું શ્રેય આપણેજ કરવાનું છે.

આર્ચિકા પ્રાપ્તિનો પ્રશ્ન દિનપર દિન ડેટલો બધો ત્રંભીર અને સુરુટેલી-ત્રયો થતો જાય છે તે આપણને સારી રીતે બાણીતું છે; છતાં તે દિશામાં આપણે બાંધવોને સહાય કરવા તરફ પૂરું લક્ષ આપતું નથી તે નિર્વિવાદ છે. આપણાં ડેટલાં સહુધર્મી ભાઈબહેને અન્નવચ્ચ વિના તરકડે છે, તેઓ સ્વરક્ષણના અભાવે જૈન પ્રજામાં ઘટાડો થતો જ જાય છે. ઉપદેશકો તેમજ સમાજહિતાં યોગ્ય સાધનોના અભાવે તે છિન્નભિન્ન થતી જાય છે. આપણા બંધુઓને મદદ આપવાથી અન્ય દર્શનીઓ સાથે ભગી જતાં તેઓ અટકશે અને તેઓ સ્ત્રીભાઈનમાં આવતાં, દેરાસરો વિગેરેની સારી સંભાળ કરી શકાશે. આવી આવી ઉપયોગી બાબતો ઉપર ત્યાંસુધી આપણે લક્ષ ન આપીએ ત્યાંસુધી સમાજવૃદ્ધિ આશા નિરર્થક છે. વાસ્તવિક રીતે કહેતાં પ્રત્યેક શહેરમાં અને ગામમાં એવી એક એક સંસ્થાની આવશ્યકતા છે કે જેનું કર્તવ્ય લાચાર બાંધવોને યથાયોગ્ય સહાયતા આપી તેમનો ઊવનવિવ્રહ સફલ કરી આપે.

સમાજની ધર્મવૃદ્ધિમાં અત્યંત સહાયક તત્વજ્ઞાની વક્તા છે. હાકના ઉત્તરતા કાળમાં પ્રભાવિક આચાર્યોના અભાવે ને ઉપદેશકોની ખામીથી દેશવિદેશમાં વસતા સહુધર્મી ભાઈઓને ધર્મથી જાણ થતા અટકાવવામાં ને જૈનપ્રજામાં વધારે

૩૨૬

જૈન ધર્મ મહાગ્રંથ.

કરવાનાં કાર્યોની કૌશલ્ય તત્ત્વજ્ઞતાઓની સંખ્યા વધારવાની આયત્નરૂપ છે, તે તે દિશામાં આપણું કર્તવ્ય જોઈતું મહત્વનું નથી.

ગણુઓ! સમાજસેવાના પ્રશ્નનું મહત્વ આગળ કહું તેનું ધનુર્જ વિશાળ હોવા ઉપરાંત તેની જરૂરીયાત પણ જોઈ નથી. આપણે આગળ જોઈું તે પ્રમાણે વ્યક્તિની ઉત્પત્તિ અને સમાજની ઉદ્ભવ માટે સર્વ દિશાઓમાં ગંભીર પ્રયત્નો થવાની જરૂરીયાત પણ જોટલી મોટી છે, તેજ પ્રમાણે તેને અંગે કર્મચારીઓની સંખ્યા પણ ઘણીજ મોટી હોવાની જરૂર છે, અને આ કર્મચારીઓ તે સ્વાર્થપ્રેમી લાભધારી દોડધામીઓ નહીં, પરંતુ એકનિષ્ઠા અને નિઃસ્વાર્થ પ્રેમવાળી કર્તવ્યપરાયણતાથી પ્રેરાયેલા, ડોઢ પણ પ્રકારના વિધેનાના ભયથી ન ડરતાં, શાંતચિત્તે અને ઉત્કંઠાથી સમાજસેવા તથા ધર્મસેવા માટે તત્પર થયેલા સમાજના પરમ ભક્ત એવા સેવકો હોવા જોઈએ. આવા પદોપકારી નરવીરો આપણા જૈનસમાજમાં ગણ્યાગાંડ્યા છે. આપણી જૈનસમાજનો વિસ્તાર જોતાં, તેને અંગે કરવાનાં મહાન પૂર્ણ કર્મોની સંખ્યા જોતાં અને જે દૂર દેશાવરોમાં કાર્યો કરવાનાં છે તે લક્ષમાં લેતાં આપણને સ્પષ્ટ જણાય છે કે જૈન કાર્યવાહકોની સંખ્યા ગણત્રીમાં સેકંડો બટ્ટે હુબરોથી પણ અધિક હોવી જોઈએ. અત્રે પધારેલી આજની નાનકડી સંખ્યા વર્ષમાં એક થે દિવસ એકવ ધર્મ સંગીત કાર્યે કર્યા વિના વિખરાઈ જાય તો તેથી સમાજ તથા ધર્મસેવાની ફરજ સિદ્ધ થયેલી ગણાય કે નહીં તેના નિર્ણય આપ જ કરી દેશો. કહેવાનું ખરું તાત્પર્ય એજ છે કે કર્મસેવ ઘણું વિશાળ હોવાથી ત્યાં ત્યાં આ ક્ષણે એક એક વ્યક્તિ કામ કરે છે ત્યાં ત્યાં અલ્પ સમયમાં એક એકને બટ્ટે એક એક નો બટ્ટે વધુ બાંધવો સ્વયંસેવકો રૂપે કામ કરવાનાં રોકાશે ત્યારે જ આ ઉદ્ધારના મહાત્મારત કાર્યોનો કાંઈક ભાગ સિદ્ધ અને ફળીનૂત થયેલા જોવાને આપણે લાગ્યશાળી થઈશું; નહિતર લાલની આશાઓ પણ સંકુચિત પ્રમાણમાં જ રહેવાની.

ઉપર પ્રમાણે લગભગ સર્વ દિશાઓમાં આપણું અને આપણી સમાજનું શું શું કર્તવ્ય છે, શાની જરૂર છે અને જરૂરીયાતનું મહત્વ કેટલું છે તે અલ્પરૂપે જણાવ્યા બાદ આપણી ધોન્દરનસે તે તે દિશાઓમાં કરેલા પ્રયત્નો અને તેના પરિણામોની સંખ્યાની સમીક્ષા કરશું.

આપ સાહેબોને મેં આરમ્ભમાં જ કહ્યું છે કે આપણો ઉદ્ય ધરા માંડયો છે; નહીંતર આવી સન્નજોતું એકવપણું કરી સમાજ હેતુઓ માટે યોજનાઓ પર લક્ષ કદાપિ અપાને નહીં. આપણી ધોન્દરનસેના આ આજ અગીયારમો ઉત્સવ છે એજ દર્શાવી આપે છે કે આપણી જૈન શ્રેયોભારી સમાજના દક્ષ અને વિવેકી અગ્રેસરો સમાજોત્તરિતાં કાર્યમાં કટીબદ્ધ થઈ ચુક્યા છે અને આપણા સદ્ગુણો તેમના પ્રશંસનીય પ્રયત્નો અને કાન્કુસની અગત્યતા વર્ષોવર્ષ વિશેષ ને

વિશેષ દેખાતી નય છે; ને તેને પરિણામેજ નાજો આપણે અને એકઠા થઈ આપણી અંતરની ઉર્મીએ પ્રગટ કરવા શક્તિમાન થયા છીએ. ગયાં દશ સનેકનોમાં ગયેલાં વ્યવહારનાં સંભાળણાં અને વિવેચનોદ્વારા આપણા પ્રાચીન ગૌરવનું આપણને જ્ઞાન થયું છે, અને દિન પ્રતિદિન અધિકાધિક પ્રમાણમાં સમાજ ભક્તો ઉલટ-લથે ભાગ લેવા આગળ પડવા લાગ્યા છે તે તેનું શુભ ચિહ્ન છે. એ દશ વર્ષમાં થયેલા કાર્યોની સંખ્યા પણ ગણીએ તો એહી નથી. ધાર્મિક અને વ્યાવહારિક શિક્ષણના પ્રચારને ઉત્તેજન મળ્યું છે. સ્ત્રી કેળવણી, કન્યા કેળવણી, સાહિત્યોદ્ધાર, સાહિત્ય પ્રચાર એ વિગેરે અનેક સમાજોદ્ધારક વિષયો ઉપર અસરકારક વ્યાખ્યાનો થઈ આપણી ધાર્મિક સંસ્થાઓનાં છુટ્ટોદ્ધારો વિગેરે કાર્યો હાથ ધરવામાં આવ્યાં છે. સમાજની નીતિરીતિની સુધારણા તરફ વિશેષ લક્ષ આપવા લાગ્યું છે. ટુંકામાં કહેતાં આપણી સમાજને લગતા સર્વ પ્રશ્નો ઉપર યથાયોગ્ય મતન આ ડોન્દરનસે કરેલ છે. આ સર્વ ઐતિહાસિક શુભ ચિન્હો માટે આપણે તે તે કાન્દરનસોના અગ્રે-નર કાર્યવાહુડો તથા હિતચિન્તકોના અત્યંત આભારી છીએ, અને પ્રત્યેક પાસે વિનીતભાવે વનદન કરીએ છીએ કે તેઓમાં ભગ્ન થયેલો કાર્યોત્સાહ દિન પ્રતિદિન વૃદ્ધિગત થઈ તેના અનેકાનેક લાભો આપણને અધિકાધિક પ્રમાણમાં પ્રાપ્ત થાઓ. જે સમયે દાનવીર શ્રીમતેની નામાવળી આપણને પ્રાતઃસ્મરણીય થઈ છે તે નામાવળીમાં રોજને રોજ નવા નામો ઉમેરાતા જાયો. આ આનન્દ ને ઉન્નતાસક પ્રાસ-મ્ભમાં પણ જણાવ્યા વિના ચાલે તેમ નથી કે જે કાંઈ થયું છે અને થાય છે તે સર્વ રીતે સંતોષકારક ન ઠહેવાય.

સામાજિક પ્રશ્નોની વિવેચના વર્ષમાં એકાઠ વખત થઈ મંદ પડે તેથી જાણે અર્થ સરે નહિ એ દેખીતું છે. ફક્ત એક વર્ષનો ભોરાક પૂરો થવા માટે મેથવૃદ્ધિ પણ ચાર માસ જેટલી લાંબી હોય છે, તોપણ આપણા આ કાયમના સામાજિક જીવન નિર્વાહને માટે માત્ર એ વાત્સલી વચનાનુવૃદ્ધિથી કેમ ચાલે? આંધવો તથા ભગિનિઓ ! આપ સર્વેને મારી એજ પ્રાર્થના છે કે આપણી સમાજવૃદ્ધિનું કાર્ય જેટલે અંશે આપણા અગ્રેસરોનું છે તેટલેજ અંશે આપણું પણ છે એમ દૈનંદિન માનવું. અગ્રેસરોએ દર્શાવેલા માર્ગે કાર્ય કરી તેમના શ્રમને આપણા પ્રદેશમાં ફળીમૂલ કરવાની જવાબદારી આપણા ઉપર એઈ નથી. માર્ગ એવું દૈનંદિન્ય છે કે અત્ર વિરાજિત દેશવિદેશી સ્વધર્મી લાઈઓ આપણા પ્રસ્તુત સમારંભના કાર્યવહનનાં શુભ ફળ કૃપા કરી પોતાનાં અન્યત્રવાસી સમ્બંધીઓને પહોંચાડે અને તેમને પણ પોતાની માફક આગામી સમારંભોમાં ભાગ લેવાને સમજાવે તો થોડાં જ વર્ષોમાં આપણા પ્રતિનિધિઓની સંખ્યા એટલી વધી જશે કે કોઈપણ એક સ્થળે ડોન્દરનસ લરવી અશક્ય ગણાઈ પ્રત્યેક જિલ્લામાં ભરે પ્રત્યેક શહેરમાં અને તે પણ એકવાર નહીં પણ અનેકવાર તે ભરવી પડશે, અને વિશેષ પ્રતિભા તો ત્યારે

૩૭૮

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

આગશે કે ત્યારે તે સર્વે ડોન્ટ્સ-સોમાં એકજ હીવસે, એકજ સમયે અને એકજ મહાત્માના વચ્ચતામૃતની વૃષ્ટિ સર્વ લાવાઓમાં સિત્ત સિત્ત મુખદ્વારા જેંકટેા થા હન્દસે તેા યુ' અટ્ટે લાખેા જૈન લાતુ-લગીનીઓ ઉપર વખેશે. પ્રતુની પૂર્ણ કૃપાના આવા અત્યન્ત આનન્દોત્સવના શુભ હીવસે કયા જૈન બન્ધુના વક્તુમાંથી હર્પાશ્ન નહિ પડે ?

અહિેના તથા લાઇઓ ! મેં આપનેા ઘણોજ સમય હીધો છે તેથી આપને પણ કંટાળો ઉપજ્યો હોય તેા તેમાં પણ નવાઈ નથી અને તેને માટે ક્ષમાની પ્રાર્થના માથે માઝં વિવેચન પૂર્ણ કરતાં ફરી એકવાર હું આપ સર્વને આગ્રહ કરું છું કે આપણા સમાજોત્કર્ષ માટે વિશેષ યત્નશીલ થાઓ; એટલુંજ નહીં પરન્તુ પોતાનાં આવાં મંડળોને પણ તેમાં સહાયમૃત થવા પ્રેરણા કરો અને માનવ જીવનનું સાર્થક કરી શ્રેયસ્કર પુન્ય સંપ્રાદન કરો કે જેદ્વારા અધિકાધિક ઉચ્ચ કોટિને પ્રાપ્ત થઈ પોતાની ઇષ્ટ સિદ્ધિના અતુપમ લાભ લોગવવાને સંપૂર્ણ લાગ્યથાળી ધાઓ. જેવટમાં આપ સજ્જનોએ સમાજના-ધર્મના શ્રેય અર્થે અત્રે પધારવા તસ્દી લઈ જે માન અત્રેના સંઘને આપ્યું છે તે માટે ઉપકાર માની ફરી પ્રેમપૂર્વક આવકાર આપી, ડોન્ટ્સ-સનું કામ નિયમસર ચાલે તે માટે વ્યવહારરીતિએ ચુંટાયેલા પ્રમુખ સાહેબની રીતિસર ચુંટણી કરવા સૂચના કરી વિષયાંતર કહેવાયું હોય તેની ક્ષમા આહી. ગેમી બવા રબ લઈ છું.

રેલીગેટોને આવકાર આપનારૂં રીસેપ્શન કમીટીના પ્રમુખનું લાખણ સંપૂર્ણ થતાં રાયસુત્રીલાલજી નાહર બહાદુર કલકત્તા નિવાસીએ ચુંટી કઠાયેલ પ્રમુખ શેઠ જેતશીભાઈ ખીઅરી જે. પી. ને પ્રમુખસ્થાન આપવાની દરખાસ્ત કરી હતી, જેને શેઠ કુંવરજી આણંદજી (લાલનગર), શેઠ લખમીચંદજી ધીયા (પ્રતાપગઢ), શેઠ મોહનલાલ હેમચંદ (અમદાવાદ), બાપુ દલેલસિંહજી (દિલ્હી) વાળા એ રેડેા આપ્યા બાદ તાળીઓના અવાજ વચ્ચે પ્રમુખ સાહેબે પ્રમુખસ્થાન સ્વીકાર્યું હતું ત્યારબાદ તેઓનું લાખણ વાંચવામાં આવ્યું હતું; જે આ પ્રમાણે હતું:—

અગીચારમી શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સના પ્રમુલ

શેઠ જેતશી ભાઈ ખીઅરી જે. પી. નું ભાષણ.

चन्द्रकेतः फलमर्हदादिपदवीं सुखं कृपेः सस्ववन् ।

चक्रित्वं त्रिदशेंद्रतादिवृणवन् प्रासेगिकं गीयते ॥

शक्तिं यन्महिमस्तुतौ न दधते वाचोऽपि वाचस्पतेः ।

संघः सोऽधरः पुनातु चरणान्यासैः सतां मन्दिरम् ॥

અગ્નીઆરમ્ભી શ્રી જૈન મંત્રાચાર્યર ડોન્ડરન્સ.

૩૦૩

શ્રી વીરશાસ્ત્રનરસિક સ્વામીસાહ્યો! તથા વીરશાસ્ત્ર પ્રતિ શ્રદ્ધાનુભૂતિ
ધરાવતા સદ્ગુણસ્થો !

અગાઉ કહાપિ નહિ જોવામાં આવેલા એવા ખાસ સંયોગો અને વસ્તુસ્થિતિ-
ઓ વચ્ચે મળતા જૈન ડોન્ડરન્સના આ અગ્નીઆરમ્ભ સમ્મેલનના પ્રમુખ તરીકેનું
જોખમહારીભયું કામ બળવતા તહમો શ્રી સંયો મહને જે આજ્ઞા કરી છે તેને હું
માનપૂર્વક-જે કે મહાન્ જોખમહારીના ભાનને લીધે બહુતાં બહુતાં-માથે ચડાવું
હું અને આપ સર્વનો આશાર માનવા સાથે, મંગળાચરણમાં મહેં શ્રી સંઘની જે
પ્રાર્થના કરી છે તે પ્રાર્થના પ્રાકૃત શબ્દોમાં ફરીથી કહું છું કે, બળવાન્ ઇંદ્ર પણ
જેની પ્રશંસા કરે એવી શક્તિ જૈનસમાજમાં ઉત્પન્ન કરવાના આપણા કામમાં
આપ મહને સહાયમુત થશો, કે જેથી જૈનસમાજ જગતમાં દૈવી પુરુષોના સમૂહ
તરીકેનું પોતાનું મહાન્ સ્થાન પુનઃ પ્રાપ્ત કરવા ભાગ્યશાળી થાય.

સ્વામીસાહ્યો! આજ સંયોગોને હું ખાસ સંયોગો કહું છું તેનાં કારણો
છે. આજથી ૧૬ વર્ષ ઉપર ફોલોધી મુકામે આ ડોન્ડરન્સ પહેલ પ્રથમ મળી ત્યાર
પછી મુંબઈ, વડોદરા, પાટણ, અમદાવાદ અને ભાવનગર મુકામે તેની બેઠકો થઈ,
જે દરેક પ્રસંગે જૈનસમાજનો ઉત્સાહ ઉત્તરોત્તર વધતો જતો જોવામાં આવ્યો
હતો, જે કે તે વખતે પણ જૈનસમાજની આંતરુસ્થિતિ તંદુરસ્ત અને બળવાન્
કરવા તરફ પૂરતું લક્ષ આપાઈ શકાયું ન હતું; અને તે પછી પુના, સુલતાન અને
સુન્નતગઢ શહેરમાં કરાયેલા સમ્મેલનોમાં તો અહુધા ઉત્સાહની પણ ન્યુનતા દૃષ્ટિ-
ગોચર થઈ હતી. કાન્ડરન્સ આફ્રિક પોતે કહી ચુકી છે કે સુન્નતગઢની બેઠક પછી
તો ડોન્ડરન્સ ભયંકર ખીમારીમાંથી પસાર થતી હતી. સુમાગ્યે મુંબઈના સુશિ-
ક્ષિત વર્ગને તે અણીના વખતે સન્મતિ સૂઝી અને પરિણામે દશમી ડોન્ડરન્સ મું-
બઈમાં ખોલાવી ને તેઓએ મજબૂત બંધારણ રચ્યું અને એ રીતે ડોન્ડરન્સની
પ્રગતિના ઇતિહાસમાં નવું પ્રકરણ આરંભાયું. તથાપિ આ ૧૬ વર્ષના તબક્કામાં
એક હુદ્દિશાળી, સંખીતો અને સમૃદ્ધિવાન્ જનસમૂહ જે પ્રગતિ કરી શકે તેવી પ્ર-
ગતિ આપણે નથી કરી શક્યા, એ સત્ય આપણે ખુલ્લા દિલથી સ્વીકારવું જોઈશે
અને આપણી પ્રગતિને બાધા કરનારાં તત્ત્વો શોધી દૂર કરવાનો વિવેક પણ આપણે
આદરવો જોઈશે. પ્રથમ તો હું ધારું છું કે જ્ઞાતિઓ, સંધો અને સાધુ-સુનિરાજો
તરફની તકરારો આપણી ઇંદ્રકૌટિક પ્રગતિમાં ડબલ ન કરવા પામે એવી કાળજી
રાખવામાં આપણે બેદરકારી રાખી છે; ખીજું લક્ષ્મી અને વિદ્યાના સંયોગ વગર
કોઈ મહાન્ કાર્ય બનવું સંભવતું નથી એ અવડાર સિદ્ધાંત સતત દૃષ્ટિ સમક્ષ રા-
ખવાતું આપણીથી બની શક્યું નથી; અને ત્રીજું ઘણાં કામોમાં આપણી અતિ
મર્યાદિત સંઘશક્તિ બહેચી નાખવા કરતાં થોડાં જ પણ તાર્કાગિક જરૂરનાં કામો-

૨૧૭

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

માં સઘળી શક્તિનો વ્યય કરવાની પદ્ધતિ હવે સુધી આપણે અંગીકાર કરી શક્યા નથી. આ સુખ્ય કારણોને લીધે સંઘની પ્રગતિ માટે જોઈતાં સાધનો મેળવવામાં અને જોઈતી પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં ગેરફળગાથનો ગતિથી વધારે ગતિ આપણે કરી શક્યા નથી. વળી વિદ્યાવૃદ્ધિને અંગે ‘એન્જ્યુકેશન બોર્ડ’ ની સુન્દર યોજના કરવા છતાં એ સૌથી વધારે જરૂરતા કાર્યને પણ અત્યારસુધીમાં પૂરતી તાકાદ મળી શકી નથી. જે વખતે પારસી ટોમ અને લુહાણા ટોમ દરવર્ષે હવેલો નહિ પણ લાગે રૂપિયાના ફાંડ વિદ્યાપ્રચાર માટે કરી શકી છે, તે વખતે-લડાઈના અને અસાધારણ આવકના ખાસ તબક્કામાં પણ-તે કોમો કરતાં સંખ્યા અને સાધનમાં મહડીઆતી એવી આપણી કોમની કોન્ફેરન્સ વિદ્યાવૃદ્ધિ જેવા સર્વોપરી આવશ્યકતા ધરાવતા કામ માટે કાંઈ પણ સંગીન કરી શકી નથી એ શું આપણી નિષ્ક્રિયતા સિવાય બીજું કાંઈ સૂચવી શકે છે ? મહારા માનવતા બન્ધુ શ્રીયુત સુભાષચન્દ્રજીએ ગઈ સાલમાં વાંચેલો કોન્ફેરન્સનો રિપોર્ટ બોલે છે કે “કેળવણી પાછળ ૧૯૬૦ થી ૧૯૭૧ સુધીમાં—૧૧ વર્ષના અરસામાં—રૂ. ૩૦ હજાર ખર્ચવામાં આવ્યા છે.” આપણી આ સ્થિતિ આપણને સાફ કહી આપે છે કે આપણે રોગી યા ભયાનક સ્થિતિ વચ્ચે પસાર થઈએ છીએ.

પરંતુ આખી દુનિયામાં યુદ્ધે નવો નુસ્સો ઉત્પન્ન કર્યો છે. બહુરંગી હિન્દી પ્રજાએ સેંકડો વરસની આલસ્ય, કુસંખ અને બેદરકારીની બેડીઓ તોડી સ્વરાજ્યની જખ્ખર લડત ચલાવવા માંડી છે. કલકત્તા શહેર આજે પ્રવૃત્તિ અને શક્તિની આગ વરસાવી રહ્યું છે. આ ઉત્સાહનો શુભ ચેપ જૈન ભાઈઓને પણ લાગે એ અસંભવિત નથી. કલકત્તાના આપણા જૈન ભાઈઓએ કોન્ફેરન્સની મન્દ દશા અને સમસ્ત દેશની ઉંચ પ્રવૃત્તિના ખ્યાલ તથા મુદ્દાબલો કરી કોન્ફેરન્સને અડીજ આમંત્રણ આપ્યું એ બહુ ડહાપણભર્યું પગલું ભરેલું છે, અને મહેને વિશ્વાસ છે કે હિન્દસ્વરાજ્યનાં અમૂલ્ય રત્નો તુલ્ય પ્રજાકીય આગેવાનોએ પોતાના પ્રખર વિચારોનાં જે આન્દોલનો આ ભૂમિ પર અત્યારે ફેલાવ્યાં છે તેહની અસરથી તદ્દમો સર્વ બન્ધુઓ જરૂર ઐક્યગળ, ધનબળ, અને વિદ્યાબળ એકઠું કરશે. હિન્દના ઉદ્ધારનાં આન્દોલનો આ ભૂમિ પરથી સર્વત્ર ફેલાય છે એ કાંઈ નવાઈની વાત નથી; આ તેજ ભૂમિ છે કે જ્યાં ભૂતકાળમાં ઘણાખરા તીર્થંકરો અને તત્ત્વજ્ઞાનીઓ પાક્યા હતા, જેમણે પોતાનાં તેજસ્વી કીરણો આખા હિન્દ પરજ નહિ પણ દુનિયા પર પ્રસરાવ્યાં હતાં. તેજ ભૂમિ પર અને ઉત્સાહપૂર્ણ ખાસ સંયોગમાં આપણે એકઠા મળ્યા છીએ, તે શું આપણે આપણા ઇતિહાસમાં એક નવું અને અસિમાન લેવા યોગ્ય પ્રકરણ ઉમેરવાને ટોશીશ નહી કરીશું ? આ પ્રશ્નોનો ઉત્તર હું કે કોઈ એકંયક્તિ આપી શકે નહિ-સઘળી વ્યક્તિઓના સમૂહ અથવા શ્રીસન્ધે પોતે જવાબ આપવાનો છે, અને મહે

મહાજાચરણમાં શ્રી સંધનેજ દુઃખહરનાર અને પવિત્ર કરનાર દેવ તરીકે સમજાવી પ્રાર્થના કરી છે; કારણકે સંઘબળ (Collective Strength) એજ હરદોષ સમાજની મુક્તિનો મન્ત્ર છે અથવા શાસનરક્ષક દેવ છે. શુદ્ધરથો! હું એક વ્યાપારી છું અને ત્હને જાણી છો તેમ વ્યાપારીનાં ખાસ લક્ષણ એ હોય છે કે (૧) ચોતરફની સ્થિતિ અને રૂખનો ધારીકાઈથી વિચાર કરવો, (૨) કલ્પના અને સિદ્ધાન્તો કરતાં હકીકતો અને આંકડાઓ ઉપર વધારે ધ્યાન આપવું, અને (૩) આકસ્મિક નફાથી કુદાઈ ન જતાં તથા તુકશાનથી નાત્રીપાસ ન થતાં હિંમતથી આગળ ને આગળ વધવા મથવું. અને હું માતું છું કે કોઈ પણ કામ, સમાજ કે દેશની આબાદી માટે આથી વધારે સારો અને વ્યવહારુ માર્ગ બીજો લાગ્યેજ હોઈ શકે. વ્યાપારમાં કવિતા કે કલ્પનાના કુદકા કામે લાગતા નથી, અને દેવોની પ્રાર્થના મદદગાર થતી નથી; પરંતુ જેને લુખળી હકીકતો (Dry facts) અને ગણતરીઓ (Figures) કહવામાં આવે છે તે ઉપર પુરતું ધ્યાન આપી પ્રકાશિત લવિચ્ચની આશાએ અશ્વાન્ત શ્રમ સેવ્યા કરવાની રીત જ કામ લાગે છે, અને એટલા માટે મહારા દીક્ષાબલ મજાનીસાઈઓ! હું ત્હમોને મીઠી વાતો, કલ્પનાઓ અને હવાઈ તરંગો ન આપી શકું અને એક વ્યાપારી તરીકે લુખળી હકીકતો અને કટાણાલર્વા આંકડાને રસ્તે ઢોરી જઈ તો રહું ને ક્ષમા કરશો.

પ્રગતિનો મૂળ મંત્ર-‘જીવતી શ્રદ્ધા.’

જેમ જૈન સમાજ, તેમજ જૈન શ્રીચંદ્રનંદ પણ, અલ્પ સુખીમાં સારી પ્રગતિ કરી શકી નથી; ત્હેનું મુખ્ય કારણ ત્હને જીવતી શ્રદ્ધા (Living Confidence) ની ખામી લાગે છે. ક્રિયાકાણ્ડ વિગેરે ઉપર જે શ્રદ્ધા રાખીએ છીએ તે જીવતી શ્રદ્ધાની હું અત્યારે વાતો કરતો નથી, પણ; “હું” પ્રતિદિન આગલ વધતો, અનન્ત શક્તિ પ્રાપ્ત કરવાની શક્યતાવાળો જ્ઞાનમય આત્મા છું” એવી શ્રદ્ધા તરફ હું ત્હમારું લક્ષ ખેંચું છું, માન્યતાની નહિ, પણ જીવતી શ્રદ્ધાની તરફ હું ત્હમારું ધ્યાન ખેંચું છું આપણા શરીર, ઘરસંસાર, વ્યાપાર, રાજકીય પ્રવૃત્તિ, સંઘ, ગુરૂ આ દરેક વાળતપર વિચારવાનો કે કામ કરવાનો પ્રસંગ આવતાં આ શ્રદ્ધા આપણા હૃદયમાં જીવતી જાગતી ખેડેલી હોવી જોઈએ. જે ઘરસંસારથી, જે મેળાવડાથી, જે સુધારાથી, જે ગુરૂથી, જે ક્રિયાકાણ્ડથી, જે રાજકીય હિલચાલથી આપણે આપણા અને આપણી આસપાસના આત્માને જરા પણ વિકસાવી ન શકીએ તે ઘરસંસાર, તે વ્યાપાર, તે મેળાવડો, તે સુધારો, તે ગુરૂ, તે ક્રિયાકાણ્ડ અને તે રાજકીય હિલચાલ નફાની છે, નહિ ઇચ્છવાયેગ્ય છે, જડવાદ છે; પછી ભલે ત્હોને બાહ્ય દેખાવ ગમે તેટલો મોહક હોય અને દેખીને લાભ ગમે તેટલો મોટો હોય. ‘જીવતી શ્રદ્ધા’ ના આ એકજ પાયા ઉપર આપણી સવળી વ્યક્તિગત તેમજ

સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ થવી જોઈએ છે. જો એ સાતના આપણા હૃદયમાં વાસ કરે અને બગતી જ્યોત ફેલાવે તો આપણા વેપારીઓ સોના-રૂપાના ઢગલા એટલા કરી ખુશી થવા માટે નહિ અને માનચાંદ મેળવવા કે લાવણીના ભલકા કરવા ખાતર નહિ પણ પોતાની વિદ્યાથી આત્મપ્રકાશ વધારી તે વધેલી શક્તિવડે વધારે આગાહ રીતે સમાજને સહીસહામત રસ્તે દોરવા ખાતર વિધાભ્યાસ કરશે, અને આપણા સાધુમુનિરાજો એક ગચ્છ કરતાં બીજો ગચ્છ કે એક સાધુ કરતાં બીજા સાધુ રહીઆતા છે તેવો દેખાવ કરવા માટે નહિ પણ આત્માની અનન્ત શક્તિઓનું એકીકરણ કરવાને ત્યાગી આશ્રમ મદદગાર છે એમ બતાવી તે એકીકરણ કરાવેલી શક્તિઓવડે સમાજને ઉંચે લઈ જવા ખાતરજ સાધુ બનશે. જો આ બાતના બુદ્ધિસા-આ બાતની જીવતી શ્રદ્ધા-ની તહમને કિમત સમજાય તો કોન્ફરન્સની અને તે સાથે ખાસ જૈન સમાજની ઉત્પત્તિને મુફલ વિલગબ લાગે નહિ; કારણ કે તે શ્રદ્ધાને પરિણામે સમાજમાં વાનપ્રસ્થાશ્રમનો પુનરુદ્ધાર થશે અને અમુક ઉમર પછી આમદાનીનો લોભ ન કરતાં રીટાયર થયેલા ફેનેહમંદ, વેપારીઓ, હાકટરો, વકીલો અને પેન્શન લઈ સરકારી નોકરીમાંથી રીટાયર થયેલા અમલદારો પોતાના લાંબા વખતના જીવનકલહના પરિણામે મળેલા અનુભવ અને લાગવગ સમાજસેવામાં સમ્પૂર્ણતઃ અર્પણ કરવા બહાર પડશે. કોઈપણ કોમની આગાહી માટે આવા અનુભવીઓની આખી સેવાઓ સિવાય ચલાવી શકાયજ નહિ. ખુચખાંચ શોધવા માટે, કટોકટીના પ્રસંગે રસ્તો કરી આપવા માટે, યુવાનોમાં ઉત્સાહ પ્રેરવા માટે, શ્રીમન્નોપર લાગવગ ચલાવવા માટે, સરકારમાં કોમી અવાજ ઉઠાવવા માટે, આવા ‘અર્ધ સાધુ’ ની-ખાનગી પ્રવૃત્તિથી રીટાયર થઈને બહાર જીવગી અર્પણ કરવાનું ‘વૃત્ત’ લઈ એકેલાઓની ઠેચાતી વગર કોઈ સમાજ આગળ વધી શકે નહિ. ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ પ્રાચીન સ્પાર્ટનોની બહોજલાલી તહેમના વૃદ્ધ સલાહકારો અને સ્વયં-સેવકોનેજ આભારી હતી, કે જે વૃદ્ધોની સલાહ અને આરાને માથે રહીશવવામાં યુવાન ટોણું હંમેશા ગર્વ માનતું. આપણા માનવન્તા સ્વયંસેવકો સદગત શેઠ જૈમચન્દ રાયચન્દ, શેઠ કેશવજી નાયક, શેઠ લાલસાઈ દલપતભાઈ, વિગેરેની સેવાઓ આપણે કોઈ દિવસ ભૂલી શકીશું નહિ; તેઓનાં નામો આજે પણ અન્ધારી રાત્રી વચ્ચે તારાઓની પેઠે પ્રકાશી રહ્યા છે. સ્વર્ગસ્થ રાયબહાદુર બાપુ બ્રહ્મીદાસજી સાહેબ, કે જેમના સ્વર્ગવાસની નોંધ લેતાં મહને ઘણું દુઃખ થાય છે, તહેમણે પણ કોમી સેવાઓ દ્વારા પોતાનું નામ આપણા વચ્ચે અમર કર્યું છે. આ સર્વની ખાલી પડેલી જગાઓ પૂરવા માટે હવે આપણને લોકમાન્ય ગોખલે અને મહાત્મા ગાંધી જેવા યોગ્યેક વાનપ્રસ્થાશ્રમી અર્ધસાધુઓ (Missionaries) ની જરૂર છે.

અવસ્થાપૂર્વક કામ કરનારા 'સેવકો' બહાર પડો !

ત્યારે ડોનરનસને ફોલોઅપ અને કોમન સ્વાચ્છ કરવી જ હોય તો મહેં હ-મણાં કશું તેવા કામ કરનારાઓએ બહાર પડવું જોઈએ છે. તહેમને હોડો પોતાના સાચા ' આગેવાન ' માનશે, જે કે તેઓ તો પોતાને ' સમાજસેવક ' તરીકે ઓળખાવવામાં જ સંતોષ માનશે. બાર મહીને કે બે વર્ષે મળવાથી થોડાએક લાપણાથી કે હબર-બે હબર રૂપીઆ એકઠા કરવાથી કાંઈ સમાજનું હિત સાધી શકાશે નહિ. બધા ધંધા અને ઘરજાનળ છોડી સમાજસેવાને જ પોતાનો ધંધો બનાવનાર થોડાએક પુરોષોએ તો અવશ્ય બહાર પડવું જોઈએ છે અને તહેમણે એક ઉંચા પગારના મુશિક્ષિત સેક્રેટરીની સહાયથી આખો દિવસ ડોનરનસનું જ કામ કર્યાં કરવું જોઈએ છે. (૧) સમાજની સેવા એ પોતાની જ સેવા છે એવી શ્રદ્ધાસાથે સમાજસેવા કરવાની ' આગ ' હોવી એ ' સેવકો ' અથવા આગેવાનોનું પહેલું વલણ હોવું જોઈએ, (૨) પોતાના સમાજની સ્થિતિ અને આસપાસની દુનિયાની સ્થિતિનો સુધારણો કરી શકવા જેટલું ખુલ્લું દીલ હોવું એ બીજી યોગ્યતા છે, (૩) સમાજપર અસર પાડી શકે એવી સ્થિતિ (Social Status) અને કમ્પાઈન્ટ (Will-Power) હોવી એ ત્રીજી લાયકાત છે અને (૪) સમાજહિતમાં પોતાના સધળા લાસો અને જરૂર પડે તો લોકપ્રિયતાને પણ હોમવા તૈયાર હોવું એ ચોથી લાયકાત છે. આવા સમાજસેવકો અર્થે ડબલ પણ જે આપણે મેળવી શકીએ તો મહેન વિશ્વાસ છે કે જૈન જગતનું કલ્યાણ કરવામાં દશ વર્ષથી વધારે વખત ભાગ્યેજ લાગે; કારણ કે ધનનું સાધન આપણા સમાજમાં સદાચાલે પુરતું છે, દયાની લાગણી પણ બીજી કોમોના સુકાબલે પ્રબળ છે, સામાન્ય અકલમાં પણ આપણે ઉતરતા નથી-માત્ર આપણામાંના દરેકના વિશ્વાસપાત્ર બની શકે એવો ડેન્ડરસ્ટાન ડોનરનસ બને એવી પદ્ધતિસરની મહેનત લેનારા સ્વયંસેવકો અથવા આગેવાનોની જ ખામી છે, કે જેઓ હબરો મોતીને સાંકળનાર દોરી તરીકે ઉપયોગી થઈ પડે.

કામની શરૂઆત ક્યાંથી થવી જોઈએ.

બંધુઓ ! આપણે જ્યારે વાતો કરવા બેસીએ છીએ ત્યારે એક પણ વાતને છોડતા નથી. ખાગલબ્દ, વૃદ્ધવિવાહ, કુળુલ ખર્ચ, કનેક્શન આદિ અનેક હાનિકારક રીવાજોની આપણે દર મહાસભા વખતે અને દર મીટિંગ વખતે પોકો મુકીએ છીએ, અથવા દેવને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આ વસ્તુસ્થિતિને સુધારવા કૃપા કરે. રોહણાં રોવાં અને પારકી આશા સખવી એ બન્ને નિર્બળતાનાં ચિન્હો છે. વીરસંતો ! આપણાં પોતાનાં જ દુઃખ કાપવામાં આપણે ગતિમાન નહિ થઈએ તો બીજાનાં દુઃખ કાપવાનું આપણાથી બનશે જ કેમ ? અને સુભાએ દેખાતી હબરો પ્રકારની

૯૩૪

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

આખીએ આપણે ધારીએ છીએ તેટલી અસંધ નથી. માત્ર એકજ પ્રયાસથી- બુદ્ધિના વિકાસ ભાવથી-તે સર્વ અજ્ઞાનજન્ય બદલાઓ આપોઆપ દૂર થાય તેમ છે. બુદ્ધિના વિકાસ માટે કેળવણીને પ્રચાર એ રાજમાર્ગ છે; પરંતુ એ પાછળ આપણે સાચા દીક્ષથી કદી લાગ્યા જ નથી. આ વીસમી સદીમાં જ્યારે યુરોપ-અમેરીકા વીમાનની ઝડપથી આગળ વધે છે અને આપણી હિન્દી કોમો પૈકીની કેટલીક કોમો ઘોડાગાડીની ઝડપથી આગળ વધે છે, ત્યારે આપણે હજી ખટારામાં જ પડ્યા રહ્યા છીએ અને તે ખટારો પણ આગળ વધે છે કે પાછળ દૂર કરે છે તેહતું આપણને ભાન નથી. આપણા ૧૦૦૦ લાઈઓ પૈકી ૪૫૬ માત્ર લખી વાંચી બાંધે છે, અને અંગ્રેજી શિક્ષણ તો ૧૦૦૦ માં ૨૦ ને જ મળે છે, જ્યારે બ્રહ્મોસમાળ વર્ગમાં દર ૧૦૦૦ પુરુષોમાં ૭૩૬ લખી વાંચી બાંધે છે અને ૬૮૨ અંગ્રેજી બાંધે છે. આપણી આ નાનારીબારી અજ્ઞાન દશા તરફ આપણું લક્ષ સૌથી પડેલું જવું જોઈએ છે. પ્રાથમિક શાળાઓ કે સ્કુલો અને કોલેજો આપણે બીજી કોમોથી જુદા પડીને સ્થાપવી એ મૂળે જરૂરનું લાગતું નથી. હિન્દી પ્રભુ સાથે મળીને સાર્વજનિક પ્રાથમિક શાળાઓ અને હાઈસ્કુલો સ્થળે સ્થળે સ્થાપવામાં આપણે મદદગાર થવું જોઈએ છે અને તે ઉપરાંત આપણું પોતાનું લાખ્યો રૂપિયાનું ફંડ કરીને જૈન વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપો આપી અભ્યાસ વધારવાની સગવડ કરી આપવી જોઈએ છે. તમામ મ્હોટાં મ્હોટાં શહેરોમાં જૈનના ત્રણે શ્રીરક્ષાના વિદ્યાર્થીઓને સાથે રહીને અભ્યાસ કરવાની સગવડ મળે એવાં વિદ્યાર્થીગૃહો અથવા બોર્ડિંગહાઉસો સ્થાપવાં જોઈએ છે. હાલ આલતાં સઘળાં બોર્ડિંગહાઉસો સઘળા શ્રીરક્ષા માટે ખુલ્લાં સુકવાં જોઈએ છે; તેમજ સઘળા બોર્ડિંગહાઉસોની સુધર વ્યવસ્થા માટે એક સુશિક્ષિત અનુભવી ઇન્સ્પેક્ટર નીમાવો જોઈએ છે. આ બધી યોજના મ્હોટા પાયા ઉપર અને લાખ્યોના ખર્ચે થવી જરૂરની છે. આજે વ્યાપારમાં પણ અંગ્રેજી જ્ઞાનની પહેલી જરૂર પડે છે. સુસાક્ષરીમાં એ લાખાનું જ્ઞાન જરૂરનું થઈ પડ્યું છે, વકીલાત-વૈદ્ય-નોટરી અને રાજકીય પ્રવૃત્તિમાં એના સિવાય અક્ષાવી શકાતું જ નથી. વળી યુદ્ધે ઉત્પન્ન કરેલી પરિસ્થિતિઓથી હિન્દ આખી દુનિયા સાથે વધારે સંબંધમાં-સ્પર્ધામાં આવ્યું છે અને આવશે. આ સંયોગોમાં માતૃભાષાના જ્ઞાન સાથે અંગ્રેજી ભાષાનું જ્ઞાન લગભગ દરેક માણસે મેળવવું જરૂરનું છે અને તેવી ભતના ભાષાજ્ઞાન ઉપરાંત ધંધાનું જ્ઞાન મેળવવું એ વળી બીજો પ્રશ્ન છે. ધંધાની હરીફાઈ દિન પ્રતિદિન તીવ્ર થતી જાય છે. જીવનકલહ વધારે ને વધારે ઉગ્ર બનતો જાય છે. યુદ્ધે યુરોપને પહોંચાડેલા નુકશાનનો લાલ લઈ જાપાન વ્યાપારને એક હાથ કરવા લાગ્યું છે અને હિન્દ તેહના કુદરતી સાધનોના ખબતના છતાં મ્હોં વિકાસી બેસી રહ્યું છે. સરકારની મદદના અભાવ માટે આપણે જો ખૂસો પાડીને જ બેસી રહીશું

આગીઆરની શ્રી જૈન વિદ્યાપ્રચાર કોમિટી.

૩૨૫

તો સો વર્ષ પછી ન મળી શકે એવી તક યુમાવી બેસીશું. આવે વખતે જૈનકોમે તેમજ દરેક સમાજદાર કોમે નાત, ધર્મપંથો અને લોકરીવાજના ઝગડાને એક બાજુ રાખી પોતપોતાથી બને તેટલો પ્રયત્ન લાખ્યો કરોડો રૂપિયા એકઠા કરી વ્યાપાર-હુન્નરની ખીલવટ પાછળ વગર વિલંબે લાગી જવું જોઈએ છે. પ્રોફેસર બોઝની મહાન્ યોગના દેશને ખરેખર આશિર્વાદરૂપ થઈ પડશે; તાતાનું લોખંડ અને બેન્કિંગને લગતું સાકુસ પણ એવું જ ઉપકારી થઈ પડશે. હવે દરેક કોમે પોતાના સંતાનોને જરૂર જેટલું અંગ્રેજી ભાષાનું જ્ઞાન આપ્યા બાદ આવાં ખાતામાં શિખવા મોકલવાં જોઈએ છે. અગર વ્યાપારમાં પાવરધા કરવા જોઈએ છે. આમ થવા માટે દરેક કોમે લાખો રૂપિયાનું ખર્ચ કરવા તૈયાર રહેવું જોઈએ છે. મૃતને લાય છે કે પશ્ચિમના જઠવાદની અસર આપણા યુવાનોને પોતાના ધર્મ તથા જ્ઞાતિ તરફ બેદરકાર બનાવવામાં પરિણમી છે અને હજી ભે આપણે તે યુવાનોને મદદ કરવા બહાર નહીં પડીએ તો આપણી સાથે જોડાઈ રહેવાને તહેમને સુદલ આકર્ષણ થશે નહિ. તેઓમાં આપણા ધર્મ કે સમાજ પ્રત્યે આદર અને મહારાષ્ટ્રવાની લાગણી ત્હારે જ આવી શકે કે જ્યારે આપણે તહેમને હાથ પકડી તહેમને અજ્ઞાન અને ભૂખમરામાંથી બચાવવા તૈયાર છીએ એવું તહેમને યાતવી શકીએ. તહેમે તુમારા તાનમાં મસ્ત રહી તહેમને વિચારશે, તો સ્વાભાવિક રીતે જ તેઓ તહેમને અને પરિણામે તુમારા સમાજ તથા ધર્મને પણ વિચારશે જ. કેળવણીવાળા મોટે લાભે કોમ કે ધર્મથી અતડા રહેતા બેવામાં આવ્યા હોય તો તહેને દોષ શ્રી-મંત અને આગેવાન વર્ગ ઉપર સહીસલામતીથી મૂકી શકાય, કે જેમણે પોતાની કોમના નિર્ધન પણ વિદ્યારસિક સંતાનોને અભ્યાસના સાધનો માટે પ્રેમપૂર્વક પોતાની પાસે બોલાવવાની દરકાર કરી નથી અને ગમે તેમ બીજા માંગી પોતાનું ફેડી લેવા દીધા છે. શું જૈન વ્યાપારીઓ, ધારાશાસ્ત્રીઓ, બમેલા ડાકટરો અને મોટા પગારના અમલદારો અંદેક બખે જૈન વિદ્યાર્થીને ન નિભાવી શકે? અને એમ થાય તો શું દરવર્ષે હજાર વિદ્યાર્થીઓને ઉચ્ચ શિક્ષણ આપવાનું મુશ્કેલ છે? આ સ્થળે મૃતને 'વિદ્યોત્તેજક ફંડ'ના જન્મદાતા મુનિશ્રીની ઉદારચિત્તા યાદ આવે છે અને તે સાથે જ ખટપટ અને બેદરકારીએ તે ઉપકારી ખાતાને બાધ્યાવસ્થામાં જ સુત્રાડી દીધાનું દુઃખસર્જી સ્મરણ થઈ આવે છે. નહાના કોમીએ વધારે જમાવાની પદ્ધતિથી ચાલતા એવાં ખાતાંઓને ભે દરેક સશક્ત જૈન બંધુ સ્કોલરશીપ આપી મદદ કરે તો દરેક પ્રાંતના અને દરેક શ્રીરક્ષાના જૈન વિદ્યાર્થીઓને આગળ વધવાનું ઘણું જ સુગમ થઈ પડે.

વિદ્યાપ્રચાર માટે બીજા સરલ રસ્તા.

શ્રીમંતો તરફની મદદ ઉપરાંત વિદ્યાપ્રચાર માટે લાયક ગણાતી પણ નજીવી પરંતુ સહાનુભૂતિસૂચક મદદ મેળવવાની તજવીજ કરવી જરૂરી છે, અને તે માટે

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કોન્કરન્સ 'સુકૃત ભંડાર કુંડ' ના નામે માથાદીક ચાર આના ઉધરાવી ત્હેને અડ. ધો ભાગ કેળવણીના પ્રચારમાં ખર્ચવાનું રાખ્યું છે તે બહુ દુરંદેશીમયું પગલું છે. ખર્ચ છે કે અભ્યારંભુપી આપણે એ રસ્તે અતિ નિર્માલ્ય રકમ મેળવી શક્યા છીએ. પરંતુ એક તરફથી થોડાએક મુનિરત્નો આ બાબતમાં સ્થળે સ્થળે ઉપદેશ કરવાની કૃપા કરે તથા બીજી તરફથી થોડાએક દરેક ગામ અને શહેરના ઉત્સાહી યુવાનો પોતપોતાના ગામમાંથી 'સુકૃતભંડાર કુંડ' ઉધરાવી લેવાની વર્ષમાં એકજ મહીનો દેશીય કરે તો દરવર્ષે હજારો રૂપિયા આ ખાતે મળી શકે તેમ છે. સાધુવર્ગ અને યુવાનવર્ગમાં માત્ર ઉત્સાહ પ્રેરવાની જ જરૂર છે અને તે માટે નિયમિત પત્ર-વ્યવહાર અને સુસાક્ષી દ્વારા શુભ વાતાવરણ ફેલાવી શકે તેવા કાર્યદક્ષ એસીસ્ટન્ટ સેક્રેટરીની અનિવાર્ય જરૂર રહે છે. 'સુકૃતભંડાર કુંડ' સિવાય વિદ્યાપ્રચારના પવિત્ર મીશનની સફળતા માટે બીજા પણ વ્યવહાર રસ્તા હૈયાતી ધરાવે છે. શારદા-પૂજન, મહાવીર જયંતિ તથા સંવત્સરી-આ ત્રણ તહેવારો એવાં છે કે જે પ્રસંગે ગરીબ જૈન પણ ટાંધક દાન કરવા સ્વાભાવિક રીતે પ્રેરણા છે. આ દાનની ઇચ્છાને વધારે પ્રબળ કરવી અને ત્હેને એકજ દિશા તરફ વાળવી એટલુંજ માત્ર કરવાનું રહે છે. વિદ્યા પ્રચારમાં દાન હેતુ એજ ખર્ચ શારદાપૂજન છે અને જ્ઞાનનાં સાગર મહાવીર પિતાના જન્મ અને મોક્ષની ખુશાલી મનાવવાનો પણ એજ સર્વોત્તમ માર્ગ છે એમ જો હજારો પેંદલેટો દ્વારા, જાહેર પેપરોદ્વારા, સાધુ-મહાત્માઓના ઉપદેશદ્વારા અને કોન્કરન્સના ઉપદેશકો દ્વારા જૈનસમાજને ઠમાવી શકીએ તો તે ન્હાની ન્હાની રકમમાંથી દરવર્ષે હજારો રૂપિયાનું સાધન વિદ્યાપ્રચાર માટે અવશ્ય મેળવી શકાય.

કેળવણી અને કોન્કરન્સની ફત્તેહ માટે કેળવણીનાં સામેલીઅતની જરૂર.

પરંતુ ઘણું કામ કેળવણીના વર્ગે ઉપાડી લેવું જોઈએ છે. શેડિયા વર્ગે અને સાધુવર્ગે સમાજ અને ધર્મને આજ સુધી ટકાવી રાખ્યો છે. ત્હેમણે પોતાથી બનતું પોતાની રીતે કર્યું છે. દેશ કાળ બદલાયા છે, અને નવી રીતે અને નવે રસ્તે કામ કરવાની જરૂર છે એમ કેળવણીના વર્ગજ પોકાર કરે છે તો શામાટે પોકાર કરીને તેઓ બેસી રહે છે? કોન્કરન્સ એ નામ નવા જમાનાને અનુસરવાની હિમાયત કરનાર કેળવણીના વર્ગે જ પાડ્યું છે, છતાં કોન્કરન્સ અને તે દ્વારા સમાજની ઉન્નતિ માટે કેળવણીના વર્ગે અસિમાન લેવા યોગ્ય કામ બન્યું નથી એમ તેઓ પોતે સ્વીકારશે. એક કોન્કરન્સથી બીજી કોન્કરન્સ વચ્ચેના વખતમાં જાહેર પેપરોમાં લખાણો કરીને તથા રજના દિવસોમાં સુસાક્ષી કરીને બાપણોદ્વારા લોકમત કેળવવાનું તથા કેળવણી કુંડ માટે બનતી મદદ મેળવી

અગ્નીઆરમ્ભી શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્દ્રન્સના.

૩૨૭

આપવાનું કામ તેઓએ હાથ ધરતું નોંધ્યું છે. “ જૈન એન્યુકેશન બોર્ડ ” સાથે ચાલુ પત્ર વ્યવહાર કરી તે સંસ્થાના ચાલકોની સુરક્ષેલીઓથી નાણીતા થઈ તહેને દૂર કરવાના રસ્તા સૂચવવાનું તથા બની શકે તો તેની સુરક્ષેલીઓ દૂર કરવાની બંને કોશીય કરવાનું કામ પણ તેમણે જ બજાવવું નોંધ્યું છે. પોતે યથાશક્તિ રકમ આપી બીજાઓના દીલ ઉપર, કેળવણીથી માણસ કેટલી સેવાલાભવાળો બની શકે છે તે બતાવી, દાખલો બેસાડવાનું કામ પણ તેઓનું જ છે.

આપણી સંખ્યામાં થતો જતો ભયંકર ઘટાડો.

હવે હું એક ઘણા જ બેદજનક અને નહિ છોડી શકાય એવા વિષય ઉપર આવીશ. ઉત્તતિ-ઉત્તતિની બૂમો વર્ષો થયા આપણે પાડતા આવ્યા છીએ, પરંતુ એવી બૂમોને પરિણામે આપણી સંખ્યા વધવાને બદલે ઘટવા પામી છે તે તરફ આપણે બહેરા કાન કરતા આવ્યા છીએ. ઇ. સ. ૧૮૬૧ માં હિન્દમાં કુલ જૈનોની સંખ્યા ૧૪૧૬૬૩૮ હતી, ૧૯૦૧ માં (આપણી કોન્દ્રન્સના જન્મની લગભગમાં) તે સંખ્યા ઘટીને ૧૩૩૪૧૪૦ સુધી આવી હતી, અને ત્રણે જૈન શ્રીરકાની કોન્દ્રન્સોના પુર તંદુરસ્ત જમાનામાં તે સંખ્યા વધવા તો શું પણ કાયમ રહેવાને બદલે ૧૯૧૧ માં ૧૨૪૮૧૮૨ જેટલી સંખ્યા પર આવી ગઈ હતી; મતલબ કે જે ૧૦ વર્ષના જમાનાને આપણે ઉદયનો જમાનો માનીએ છીએ તે જમાનામાં તો લગભગ લાખ માણસો આપણામાંથી ઓછા થયા છે. એટલું જ નહિ પણ પહેલા કરતાં ઘટાડાનું પ્રમાણ પણ વધતું ગયું છે. બૌદ્ધો, ક્રિશ્ચિયનો, શિખો, મુસલમાનો અને પારસીઓમાં સંખ્યા જ્યારે વધતી ગઈ છે અને વિશાળ હિંદુકોમમાં ૩૧૦ ટકા જેટલો ઘટાડો થતો ગયો છે, ત્યારે આપણામાં ફાતક-જેટલો ઘટાડો થતો ગયો છે. આથી સમજશે કે આપણે ઘણાજ ભયંકર અને ખાસ સંયોગો વચ્ચે પસાર થઈએ છીએ, અને પારસી, શિખ કે હિન્દુ કોમ પણ બગવામાં અને સુધારા કરવામાં પ્રમાદ કરશે તો તહેમને એટલો ભય નથી કે જેટલો આપણને છે. માટે આપણે આ વધતા જતા વિનાશનું મૂળ કારણ નિષ્પક્ષપાત અને નિરૂપ રીતે શોધવું નોંધ્યું છે. હવાપાણી, શરીર બંધારણ વિગેરે બાબતમાં આપણે બીજા હિન્દીપ્રજા જેટલી જ સગવડ-અગવડ ધરાવીએ છીએ. ગરીબાઈ દાંડી બીજી કોમો કરતાં આપણામાં વધારે નથી, તો પછી બીજા હિન્દી કોમો કરતાં આપણા ઘટાડાનું પ્રમાણ એટલું મોટું આવવાનું કારણ શું ? હું ધારું છું કે આપણા આજના સમાજવ્યવહારમાં જ એ રોગનાં મૂળ છે. રોગી-બેટી વ્યવહારમાં આપણે ઘણા સંકુચિત દષ્ટિવાળા બની ગયા છીએ અને તહેને પરિણામે અયોગ્ય લગ્નો અને વિધવા તથા વિધુર વધી પડ્યાં છે. મરણસંખ્યામાં તેથી વધારો થતો જાય છે અને યુવાન છતાં જેમને અવિવાહિત જીવનગી ફરજિયાત રીતે ગાળવી પડે છે તેઓ ઉત્પા-

૩૨૮

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

દર અર્થે શકતા નથી. આ પ્રમાણે મરણના પ્રમાણમાં આત્મની રૂઢીએ વધારા કર્યો છે અને જન્મના સંભવ ઘટાડા અને બહારની સંખ્યા આપણામાં દાખલ કરવાનું હતાપણુ તે આપણે ઘરેણે જ મૂક્યું છે! બહારનાઓને દાખલ કરવાની વાત તો દૂર નહીં પણ જૈનધર્મ પાળનારા લોકો સાથે પણ પ્રાંતલેદ, જાતિલેદ અને પ્રીરકાલેદને લીધે આપણે લગ્નવ્યવહાર કરતા નથી! વધારે શું કહું? એકજ ધર્મ અને એકજ જાતિ છતાં સાથે એસીને જમવામાં પણ આપણે વટલાઈજઈએ છીએ! તુમ કહેશે કે આપણે સુધર્મા, હાદ્યા થયા, પણ મહુને ભય લાગે છે કે સુધરવાને બદલે આપણે બગડતા તો નથી જતા? આપણા વિદ્વાન્ મહારામા શ્રી આત્મારામજી મહારાજ આપણને જણાવે છે કે, આપણા પૂર્વજો હિન્દુઓએ સ્થાપેલા જ્ઞાતિલેદને મચક આપતા નહિ અને ધર્મતા ધોરણ પરજ સમાજ રચતા તથા સંખ્યાગણ અને એક્ય-ગણ જમાવતા. તેઓ કહે છે કે શ્રી મહાવીર પ્રભુની પછી ૭૦ વર્ષે આપણા મહાન્ શુરશ્રી રત્નપ્રભસૂરિએ સુતાર, ક્ષત્રિય, વલિક અને બ્રાહ્મણ કોમોનાં ૧૮૦૦૦ ઘરોને જૈન બનાવીને તેઓ વચ્ચે રોટીવ્યવહાર જોડ્યો હતો અને એ રીતે જૈનસમાજ રચ્યો હતો. તેવીજ રીતે શ્રી હરિભદ્રસૂરિએ, તેમજ લોહાડ્યાર્થ અને જીતસેન આચાર્યે પણ રજપુત, સુતાર વિગેરે હજારો લોકોને જૈન બનાવી પરસ્પર રોટી-એટીવ્યવહાર કરાવ્યો હતો. ખુદ શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજ પોતે કહે છે કે—“જૈનશાસ્ત્રમાં તો જે કામ કરવાથી ધર્મમાં ફાળ લાગે તે વાતની જ મના છે; બાકી તો લોકોએ પોતપોતાની રૂઢીઓ માની લીધી છે. આજે પણ દોષ સર્વ જાતિઓને એક કરે તો તેમાં કાંઈ હરકત નથી.” મધ્યકાલિન હિન્દુ ધર્મગુરુઓએ જ્ઞાતિ-ઉપજ્ઞાતિની બેડીઓ જડીને હિન્દીસમાજને જે નિર્માણતાનું સૂત વગાડ્યું હતું તે સૂતને આપણા વ્યવહારકુશળ અને ઉદારચિત આચાર્યોએ ધાર્મિક ઐક્યતાના મંત્રથી દૂર કર્યું હતું, અને તે છતાં આજે આપણે એવા નિર્માણ બન્યા છીએ કે જ્ઞાતિ-પેટાજ્ઞાતિના વૃત્તને તાબે થઈ ગયા છીએ. આ ભૂતે આપણી દેવી દશા કરી છે તેહનું ભયંકર ચિત્ર હું તંહારા નજર આગળ મૂકવાની રજા લઈશ. ઇ. સ. ૧૬૧૧ ની સાલમાં જૈનકોમમાં ૬૪૩૫૫૩ પુરૂષો હતા, જેમાંના ૩૭૭૧૧૭ કુંવારા હતા, અને ૬૦૬૬૨૬ સ્ત્રીઓ પૈકી ૧૮૧૭૦૫ કુંવારી હતી. આમાંથી બાળક અને વૃદ્ધ-એટલે સનાતન પેદા કરવાને અયોગ્ય વ્યક્તિઓની સંખ્યા બાદ કરીએ તો, એટલે કે ૨૦ અને ૪૫ વર્ષની વચ્ચે ૨૩૩૦૩૫ પુરૂષોમાં ૫૬૬૧૨ કુંવારા અને ૧૫ થી ૪૦ વર્ષની વચ્ચે ૨૫૩૮૫૪ સ્ત્રીઓમાં ૫૬૨૮ કુંવારી હતી. મોટી ઉંમરની આટલી બધી કન્યાઓ કુમારી રહેવાનું એકજ કારણ છે, અને તે એ કે, નહાની નહાની જ્ઞાતિઓને લીધે વર મળી શક્યા નહોતા. ૫૫ જૈન જ્ઞાતિઓ તો ૧૦૦ થી પણ ઓછાં ઘર સાથે બેટીવ્યવહાર કરે છે! આમાં સંખ્યા ઘટતી હોય

તો આશ્ચર્ય પામવા જેવું હું છે ? ઉપર આપેલા આંકડા પરથી જણાશે કે પરબુવા યોગ્ય ઉમરની પંદરેટ કુસારિકાથી થવી જોઈતી મનુષ્યવૃદ્ધિ આપણે શુભાવીએ લીએ, એટલું જ નહિ પણ ખીલ રીતે પણ તુલ્યતા ચાહુ રહે છે. નાની નાનોને લીધે કળેશં, કન્યાવિકૃત્ય વિગેરે થવા પામે છે અને પરિણામે વિધવાતું પ્રમાણ વધી પડ્યું છે, એટલે સુધી કે ઇ. સ. ૧૯૧૧ માં ૬ લાખ સ્ત્રીઓમાં ૧૫ લાખ વિધવાઓ હતી, મતલબ કે ૨૫ ટકા જેટલું વિધવાતું પ્રમાણ હતું, જે દેશની તમામ કોમેના વિધવાના પ્રમાણ કરતાં ઘણું જ વધારે છે. આટલી બધી વિધવાઓના શાપ સ્થાને કઈ કોમ તરી શકવાની હતી ? ખેદની વાત તો એ છે કે ૨૦ થી ૪૦ વર્ષની વયની બે લાખ સ્ત્રીઓમાં લગભગ અઠધા લાખ સ્ત્રીઓ વિધવા હતી, જે વૃદ્ધવિવાહ અને સંકુચિત પેટાણાતિઓનું પરિણામ છે. આ આંકડા ઉપર આપણે એમને એમ પડેલા નાખી શકીએ તેમ નથી. આ પ્રશ્ન પર આપણા સમાજે શાન્તિથી વિચાર કરવાની હજી સુધી તક લીધી નથી એ આપણું કમનશીબ છે. બધી કોમે કરતાં વધારે ભયંકર સ્થિતિમાંથી આપણી કોમ પસાર થતી હોવાથી આપણે આ ગિના અટકાવવા માટે બધા કરતાં વધારે દુરદેશીથી અને વધારે હિમતથી કામ લેવાની જરૂર છે. રસ્તો સહેલો છે, પણ રૂઠી કે જે ખોખું પહેરીને સમાજને ટરાવે છે, હેના પંજામાંથી છૂટતું મુશકેલ છે. લગ્નની વિવિધ પ્રણાલિકાઓ સહસ્રોત્તમ ઇત્યાદિ યાગ્યો માત્ર સામાજિક વિષય છે, નહિ કે ધાર્મિક; માટે એમાં ધર્મલોપનો 'હાઉ' મનાવનારાઓ સાથે શાંત રીતે દલીલ કરીને સમાજને વિનાશથી બચવાના રસ્તા ખુલા કરી આપવા જોઈએ છે. સ્વામીવાત્સલ્ય લોજનનો અર્થ આજે સ્ફૂર્ત ગયો જાય છે. જૈનધર્મ પાળતા વણિક પાટીદાર લાવસાર વિગેરે તમામ લોગ બેસી જમે એ રીવાજ આજ કેટલાક પોતાને સુધરેલા નહિ કહેવડાવતાં ગામેનાં આ બાદ ચાટ્યો આવે છે ! પણ સુધરેલા કહેવાતાઓએ પણ સ્વામીવાત્સલ્યની જગ્યાએ આલસછેટની પધરામણી કરી છે ! આ છે આપણું સુધારાનું ચિન્હ ! હું આપણે કલિપત લેદો તથા શાસ્ત્રવિરુદ્ધ વહેમો અને બેડીઓને છોડી આપણા જ્ઞાનજ્ઞતા પ્રતિદિન થતા વિનાશને રોકવાની તાકીદ કરવી જોઈતી નથી ? સ્વામીવાત્સલ્ય ! આ સવાલો પર ઉંડો વિચાર કરવા, નિંદરપણે બહેરમાં ઉડાપોહ કરવા અને વ્યવહાર રસ્તા યોજવા હું તમને આગ્રહપૂર્વક અરજ કરું છું.

ઐક્યના વ્યવહાર માગો.

આત્મખંધુઓ ! આજની રાજકીય સ્થિતિ વચ્ચે આપણે ઐક્ય વગર જીવી શકવાના નથી એ તો નિર્વિવાદ છે. રાષ્ટ્રી-બેડી વ્યવહારની આડળીસો ધીમે ધીમે નહિ પણ ત્વરાથી દૂર કરવાની કોશીશ કર્યા વગર અને નિરૂપાદક સ્ત્રી-પુરુષોની ભયંકર સંખ્યામાં ઘટાડો કરવાની યોજના વગર જૈનસમાજને ટકાવવાનું કામ

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

શુદ્ધેશ્વર નહિ પણ મહુને તો અશક્ત લાગે છે, અને જૂઠા જૂઠા જૈન ગરુડોની માન્યતા તરફ મતસહિષ્ણુતા વગર પણ આપણે આપણું જીવન ટકાવી શકવાના નથી. માન્યતાઓ અને ક્રિયાલેહોને આગળ કરી આપણા વચ્ચે વેરઝેર ઉત્પન્ન કરાવનારાઓને-પછી તે શુદ્ધ થઈ હોવા ત્યાગી હોવા-આપણે મનજીવન હાથથી દાખી દેવાં જોઈએ છે. જૈનસમાજના એકીકરણમાં આડખીલરૂપ થઈ પડનાર સિવાય બીજા તમને મતરફ આપણે મતસહિષ્ણુતા બતાવવી જોઈએ છે, પણ આપણી હૈયા-લીલા સૂઝમાં અને તે પણ ધર્મનાજ નામે-કુઠાર મારનાર કલકુપ્રેમીઓને આપણે ઉત્તેજન આપવું જોઈતું નથી કે ઉત્તેજન મળવા દેવું જોઈતું નથી. આ કામ માટે એક ઉદ્ધર વિચાર ધરાવતું સાપ્તાહિક કે દૈનિક પત્ર ગુજરાતી તેમજ હિન્દી ભાષામાં અને તે પણ નામ માવની કિંમતથી પ્રગટ થાય અને લોકમત કેળવે એમ હું અન્તઃકરણથી ઇચ્છું છું. વળી દરેક જૈન સમાજો, એસોસીએશનો અને મંડળોનાં દ્વાર જૂઠા જૂઠા પ્રાંત અને ગરજના જૈનો માટે ખુલાં થવાં જોઈએ છે. મંદીરા અને ધાર્મિક ખાતાંઓની તપાસણી માટે કોન્ફરન્સ એફિસ તરફથી ઇન્સ્પેક્ટરો નિમાયા છે તે કામ બહુ દુરંદેશીત્વથી થયું છે, પણ તે ઇન્સ્પેક્ટરોએ એક પણ ખાતાને તપાસવાનું છોડી દેવું જોઈતું નથી અને એક પણ સાર્વજનિક ખાતાનો વહીવટ અસુક શહેરની જ કે અસુક ગરજની જ વ્યક્તિઓના હાથમાં રાખવાની રીત વધારે વખત ચાલુ રહેવા દેવી જોઈતી નથી; પરંતુ પ્રતિનિધિત્વનું બહેજી ધોરણ કરવાની ફરજ પાડવી જોઈએ છે; કે જેથી સઘળાઓ તેમાં રસ લેતા અને અને ખાતું વધારે દેખીતું અને વધારે મનજીવન બનવા પામે. ધાર્મિક ઝગડા આ જમાનામાં ચલાવી શકાય તેમ નથી એ તરફ હું તમારું ખાસ લક્ષ્ય ખેંચવા માંગું છું. શિખરજી, મશ્તીજી વિગેરે તીર્થોને લગતા ઝગડા જિનદેવના ભકતો વચ્ચે જ થવા પામે અને એકજ પિતાના બે પુત્રો એકબીજા સામે યુદ્ધમાં જોડાય એ આપણા સામાજિક બળ અને આર્થિક બળ તેમજ ધર્મભાવનાને વિનાશક છે અને હરકોઈ રીતે અટકાવવા યોગ્ય છે. આપણી કામ વ્યાપારી કુનેહ માટે પ્રસિદ્ધ છે, તો શું આપણે પરસ્પર એકઠા મળી આપણા વાંધાઓનો નીકાલ અંદરો અંદર ન કરી શકીએ? કેટલાક સુન્ન સન્નજનોએ આ રસ્તે લોકમત કેળવવા ભગીરથ પ્રયાસ થોડું થયાં સેવવા માંગ્યો છે; પરંતુ જ્યાંસુધી બંને શીરકાની કોન્ફરન્સ જેવી વજનદાર સંસ્થાઓ વચ્ચે પહોંચે સુદૈહ કરાવવા બહાર ન પડે ત્યાંસુધી છુટક છુટક વ્યક્તિઓના પ્રયત્ન દ્વેષમંદ થાય એવો સંભવ બહુ થોડો છે.

શુદ્ધરથો! હું હવે તમને વધારે વખત રોકવા માંગતો નથી. ચાલુ દેશ-કાળ મા જે સાર્વભૌમ અગત્યની બે બાબતો પર ભાર મૂકવાની અનિવાર્ય જરૂર હતી તે

જે ગાળતો-ઐક્યગળ અને વિદ્યાગળ ઉપર જ મેં મારું કથન ગોંધી રાખવા કાગળ રાખી છે. હું જાણું છું કે શાસ્ત્રોદાર, જીવદયા, સાધુસુધારણા, જીવોદાર કૃત્યાદિ અનેક ગાળતો પર યોગવાની જૈન ડૉન્કરન્સના પ્રસુખની રૂઢી છે, કે જે રૂઢીને હું માન આપી શક્યો નથી, પરંતુ હું ‘ઉપયોગિતા’ (Utility) ના સિદ્ધાન્તનો શ્રદ્ધાળુ હોઈ તાત્કાલિક જરૂરીઆતોને જ વળગી રહ્યો છું અને તેમ કરવામાં કોઈને મારી ભૂલ થતી જણાતી હોય તો ક્ષમા ચાહી માત્ર એક જ સુદાપર થોડું યોગી મારું કથન ખતમ કરીશ.

હિન્દુ યુનિવર્સિટી અને જૈનો

કેળવણીના ક્ષેત્રમાં એક આવકારદાયક પ્રગતિ-‘હિન્દુ યુનિવર્સિટી’ ના રૂપમાં કરી શકવા માટે હું સમસ્ત હિન્દુ કોમને સુખારકબાદી આપું છું અને દેશકાળને અનુસરતી એ શરૂઆતને હું સંપૂર્ણ વિનમ્ર ધરું છું; તે સાથે વખતસરની સચના કરી લેવાની મારી દરજ અદા કરીશ કે બીજી હિન્દુ કોમોની સાથે જૈનસમાજે પણ એ સંસ્થાને પોતાની માની ગર્વ લેવો જોઈએ છે, અને તેને પૂરતી સહાય આપવી જોઈએ છે; તેમજ એ યુનિવર્સિટીએ પણ બુદ્ધિગળ અને હૃદયગળના ચમત્કારિક ખજાના તુલ્ય જૈન સાહિત્યના અભ્યાસ માટે કરવી જોઈતી દરેક સગવડ ખરા દીલથી કરવી જોઈએ છે.

છેવટે સદ્ગૃહસ્થો! તમોએ મને આપેલા પ્રસુખપદ માટે તથા શાન્તિ અને ધીરજથી લાંબો વખત મને સાંભળવાની કરેલી મહેરબાની માટે હું તમારો અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનું છું અને વિનંતિ કરું છું કે જે ‘જીવતી શ્રદ્ધા’ નો ઇસારો મારા લાષણની શરૂઆતમાં હું કરી ગયો છું તે જીવતી શ્રદ્ધા દીલમાં રાખીને, ડૉન્કરન્સમાં રજુ થતાં પ્રાંતોનાં નિરાકરણ શુદ્ધ ચિત્તે અને બુદ્ધિપૂર્વક કરશો. અને તમારો ઉદ્દય તમારા હાથેજ થવાને હું એ વાત ધ્યાનમાં રાખી જરૂરી કાર્યો અને આવશ્યક સુધારા ઉપર વગર વિલંબે લાગી પડશો, કે જેથી શાસનતાલક દેવ પણ તમારી તે શુભ પ્રવૃત્તિ જોઈ પ્રસન્ન થઈ તમારામાં વધુ અને વધુ શક્તિ પ્રેરશે અને તમને સ્વપરતું કલ્યાણ સાધવામાં નિપુણ બનાવશે.

ઉપર પ્રમાણેનું પ્રસુખનું લાષણ વંચાઈ રહ્યા બાદ ડૉન્કરન્સ તરફ સહાનુભૂતિ ખતાવનારા તારો તથા કાગળો વાંચી ખતાવવામાં આવ્યા હતા, અને ડૉન્કરન્સના જનરલ સેક્રેટરી શેઠ કલ્યાણચંદ સોભાગચંદે ડૉન્કરન્સનો રીપોર્ટ રજુ કર્યો હતો, જેના ઉપરથી શેઠ કુંવરજી આણંદજીએ ડૉન્કરન્સે અત્યાર સુધી કરેલાં કાર્યો ઉપર લંબાણથી વિવેચન કર્યું હતું. ત્યાર બાદ ડૉન્કરન્સના નિયમાનુસાર સભ્યજેઠ

૩૨૨

બીજા વર્ષ પ્રજાત.

કમીટી ચુંટી કાઢવામાં આવી હતી, અને કોન્ફરન્સના પ્રથમ દિવસનો મેળાવડો વિસર્જન કરવામાં આવ્યો હતો.

બીજો દિવસ.

તા. ૩૧-૧૨-૧૯૧૭, માગશર વદ ૩-ચૈત્રવાર.

કોન્ફરન્સના બીજા દિવસની એક પાલુ તા. ૩૧-૧૨-૧૯૧૭ ના રોજ બપોરે બાર વાગે રાય બટ્ટીદાસજી મુકીમ બહાદુરના બગીચામાં ખાસ તૈયાર કરવામાં આવેલા મંડપમાં પ્રથમ દિવસના જેટલીજ હાજરી અને ઉત્સાહથી ભરવામાં આવી હતી. બીજા દિવસની એકમાં લોકમાન્ય શ્રીયુત્ લીલક, મહાત્મા મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી, સર કૈલાસચંદ્ર ગોસ, બાણીતા રા. વિભાકર, બારીસ્ટર-એટ-લૉ વિગેરેએ હાજરી આપી કોન્ફરન્સના કાર્યના ઉત્સાહમાં બહુ વૃદ્ધિ કરી હતી. પ્રમુખ સાહેબ વખતસર પધારતાં મંડપમાં બીરાજેલા સર્વે ગૃહસ્થોએ ઉભા થઇ તેમને માન આપ્યું હતું અને તાળીઓના અવાજથી તેમને વધાવી લેવામાં આવ્યા હતા. સર્વે પધારેલા ગૃહસ્થો-યોગ્ય જગ્યાએ ગોઠવાઇ જતાં કોન્ફરન્સના બીજા દિવસના કાર્યની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. પ્રથમ મધુર સંગીત વાદ્યથી મંગળાચરણનાં ગાયનો ગાવામાં આવ્યાં હતાં જે આ પ્રમાણે હતાં:—

બીજા દિવસનાં મંગળાચરણનાં ગાયનો.

સ્તુતિ.

શ્રી મહાવીર સ્મરો, શાન્તિ: શાન્તિ વરો, શ્રી મહાવીર (૨)

શાસનદેવ સહાયક થાજો, વિજય વિજય સદ્ભાવ ભરો—શ્રી૦ ૧

સંધતણુ સરદાર સુશીલા, અલિનન્દન સ્વીકાર કરો—શ્રી૦ ૨

જ્ઞાન કળાધી નિપુણ બનાવી, બાળ યુવક ઉત્સાહ ભરો—શ્રી૦ ૩

અખીલ અવનીમાં વીરશાસનનો, જય મંગળ સૂરનાદ કરો—શ્રી૦ ૪

જયવંતા શાસન સરદારો, કોન્ફરન્સનું અમર ચહો—શ્રી૦ ૫

—અમૃતલાલ ભાવજી શાહ.

॥ શ્રી ॥

દયામયી જિનધર્મ હૈ, દયા ધરમકો સાર;

દયા ગિતા સદ્ગતિ નહીં, જનત હૈ સંસાર.

૧

અગ્રીઆરમો યી જૈન શ્વેતામ્બર ટ્રોન્કરન્સના.

૩૨૦

વિના જ્ઞાન નહીં હોત હૈ, જીવ અજીવ વિચાર;
 આતે જિનવરને કહ્યો, જ્ઞાન મુક્તિ દાતાર. ૨
 માનકચન્દ ઘિન જ્ઞાનકે, કિયા કરો હબર;
 રૂલે થોંહી સંસારમે, કલી ન ઉતરે પુષ્કાર. ૩
 સખ શ્રી સંઘ મિલકે કરો, વિધાકા પ્રચાર;
 મહિમા હો જિન ધર્મકી, હોય સમાજ સુધાર. ૪

—માણિકચન્દ શેઠ.

॥ શ્રી ॥

શ્વેતામ્બર ટ્રોન્કરન્સના સુબારક હો. સુબારક હો,
 ગ્યારહવાં જલસે શાહાના સુબારક હો. સુબારક હો;
 દિપાના વીરશાસનકા ધર્મકી ઉન્નતિ કરના,
 ધર્મખીરેકા ચહાં આના સુબારક હો. સુબારક હો.
 સાંસારિક ધાર્મિક નૈતિક સુધારેકા સદા કરના,
 કૌમકો રાહ પર લાના સુબારક હો. સુબારક હો;
 બદાના જ્ઞાનકા સંગમે હોના પ્રચાર વિચાર,
 કોલેજ સ્કુલ ખુલવાના સુબારક હો. સુબારક હો.
 સ્વધર્મી લાઇચેંકો નીંદ ગફલતસે જગા દેના,
 ધર્મકે રસ્તે બતલાના સુબારક હો. સુબારક હો;
 મિટા દેના હરચેક ઝગડા બદાના સંપકા સંગમે,
 પુરી રસ્મોંકા ઉઠાના સુબારક હો. સુબારક હો.
 નિરાશ્રિત ને કિ લાઇ ઔર બહિનો હૈ યથાચક્રિત,
 મદત ઉન સખકો પહુંચાના સુબારક હો. સુબારક હો;
 જીર્ણુ શાસ્ત્રોંકા લિખવાના ઔર તીર્થો પર નજર કરના,
 જિર્ણુ છદ્દાર કરવાના સુબારક હો. સુબારક હો.
 હરજગહ બંદે ઔર સતશાસ્ત્રકા ઉપદેશ કર કરકે,
 શ્રી જિનધર્મ ફેલાના સુબારક હો. સુબારક હો;
 ને તુમ શ્રી વીરકે હો વીર બાળક વીરતા તુમકો,
 ધરમ કામોંમે દિખલાના સુબારક હો. સુબારક હો.
 ને બરી હો રહી હૈ જૈનમે મિત્થ્યાતકી રસમે,
 સખોંકા બંધ કરવાના સુબારક હો. સુબારક હો.

૩૨૧

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

મહી દોમે હે અપની ઉત્તિષ્ટી કિકરો ઇસ દન,
સપોરે આગે ગઠ બના સુખારક હો સુખારક હો;
જેતાંખર જૈન જો હું સારે સી ઓર પુરોષો,
ધર્મ શિક્ષાકા દિલવાના સુખારક હો સુખારક હો.
ગઠે જિન ધર્મકી મહિમા સુધારા કૌમકા હોવે,
કરના ડોન્કરન્સ સાલાના સુખારક હો સુખારક હો;
ધરી ધન્ય આજકી ધન્ય દિન હું આજકા માનક,
સખોકો મિલકે યહ ગાના સુખારક હો સુખારક હો.

—ભાણિકચન્દ શેઠ.

ઉપર પ્રમાણિનાં મંગળાચરણ ગવાઈ રહ્યા બાદ પ્રમુખસાહેબ તરફથી નીચેનાં ત્રણ ઠરાવો ઘડ્યાતમાં રજુ કરવામાં આવ્યા હતા.

ઠરાવ ૧ લો—રાજ્યલક્ષિત.

આ શ્રી જૈન જીવેતાંખર ડોન્કરન્સ નામદાર શહેનશાહ પંચમ જીવેતાંખર અને મહારાણી ભારતેશ્વરી મેરી તરફ પોતાની સંપૂર્ણ રાજ્ય લક્ષિત પ્રદર્શિત કરે છે, અને તે અને દીર્ઘાયુથી થાઓ તેવી પ્રાર્થના કરે છે; વળી યુરોપમાં જે અતિ દાઢણુ સંગ્રામ ચાલે છે અને જેનાથી ઘણી નુકશાની થઈ છે તે સંગ્રામ શિઘ્ર શાંત થાઓ તેવી પોતાની ઇચ્છા પ્રગટ કરે છે.

ઠરાવ ૨ જો—નામદાર હિંદી પ્રધાનને સ્વાગત.

હિંદના સ્ટેટ સેક્રેટરી નામદાર રાઈટ ઓનરેબલ મીં. મોરોગ્યુ, કે જેઓ ભારત સામ્રાજ્યની શાસન સુધારણા માટે અત્રે પધારેલા છે, તેમનું આ ડોન્કરન્સ ખરા આંતરરણ્યથી સ્વાગત કરે છે, અને તેમની મારફત હિંદુસ્તાનની સઘળી આ-શાઓ સંપૂર્ણ રીતે સફળ થાઓ એવી પ્રાર્થના કરે છે.

ઠરાવ ૩ જો—શોક પ્રકાશ.

આ ડોન્કરન્સ કલકત્તાના અમૂલ્ય રત્ન, સર્વ સન્માનિત, અને દ્વિતીય જૈન ડોન્કરન્સના માનનીય પ્રમુખ કલકત્તાનિવાસી રાય બ્રહ્મદાસ સુકીમ બહાદુરના દીલગીરી ભરેલા મૃત્યુ માટે પોતાનો આંતરિક શોક પ્રદર્શિત કરે છે, અને તેમના સમસ્ત કુટુંબ પરિવાર તરફ પોતાની સહાનુભૂતિ પ્રકાશિત કરે છે.

ઉપરોક્ત ત્રણ ઠરાવો પ્રમુખ તરફથી રજુ કરવામાં આવ્યા હતા, અને તે સર્વાનુમતે પસાર થયા પછી યોગ્ય સ્થળે તે ઠરાવોની ખબર તાર મારફતે મોકલવાની પ્રમુખને સત્તા આપવામાં આવી હતી.

અગ્રીમારમી શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ.

૩૨૫

કરાવ ૪ થો-હિંદુ યુનિવર્સિટી અને જૈન ડોમ.

ખનારસમાં હાલમાં સ્થપાયેલ હિંદુ યુનિવર્સિટીમાં જૈન વિદ્યાર્થીઓની પણ સારી સંખ્યા થશે એવી આશા રહે છે; તેથી આ કોન્ફરન્સ હિંદુ યુનિવર્સિટીના કાર્યવાહકોને નિવેદન કરવાની આ તક લે છે કે જ્યારે હિંદુ યુનિવર્સિટીનો અભ્યાસક્રમ નિયત કરવાનો સમય આવે ત્યારે હિંદુધર્મના પઠનક્રમની સાથે જૈનધર્મના ગ્રંથોને પણ દ્વિત સ્થાન તેમજ આપવું. તે કાર્યને માટે ફંડ વિગેરેની યોજના કરવા અને સ્ટોડન્ટશીપો વિગેરે આપવાનો પ્રબંધ કરવા જૈન ડોમના જે મેમ્બરો તેની કમીટીમાં હાજર થયા છે તેમને સંપૂર્ણ રીતે સહાયતા આપવાની જૈન શ્રીમંતોને આ કોન્ફરન્સ સૂચના કરે છે.

દરખાસ્ત સુકનાર—રા. મકનજી જીહાભાઈ મહેતા-મુંબઈ.

અનુમોદન આપનાર—ખામુ રાજકુમારસિંહજી-કલકત્તા.

ઉપરનો કરાવ કોન્ફરન્સ સમક્ષ મૂકાતાં અને બહુ દલીલ પૂર્વક તેની જરૂરીયાત સમજાવતાં તે વખતેજ યુનિવર્સિટીમાં જૈન અભ્યાસક્રમ માટે એક જગ્યા ગોઠવવા સાડે છમારે લાખ રૂપિયાનું ફંડ થયું હતું, જેનું વિગતવાર લીસ્ટ અમોએ પ્રાંતભાગમાં આપેલું છે.

આ વખતે મહાત્મા મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધીએ પધારી જૈન ડોમમાં એક્ય સાયવી રાખવાની જરૂરીયાત, અંદર અંદર મતલેદ રાખવો તે પણ હિંસા છે, તેથી મતલેદ દૂર કરી સલાહસંપથી વર્તવાની સૂચના કરવાવાળું બહુ સુંદર લાખણ કયું હતું. ત્યારબાદ નીચેનો પાંચમો કરાવ રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

કરાવ ૫ મો-ધાર્મિક શિક્ષણ.

આપણી જૈન સમાજમાં ધર્મશિક્ષણનો વિશેષ અભાવ થતો જાય છે એમ આ કોન્ફરન્સને અનુભવ ઉપરથી જણાય છે, અને ધર્મની પુષ્ટિ તથા વિસ્તારને માટે ધર્મશિક્ષણની ખાસ આવશ્યકતા આ કોન્ફરન્સ સ્વીકારે છે. તેથી નીચે લખવામાં આવેલા ઉપાયો શિષ્ય અમલમાં મૂકવાની દરેક સ્વેતામ્બર જૈન બંધુને આ કોન્ફરન્સ વિનંતિ કરે છે.

(૧) પ્રત્યેક ગામ અગર શહેરમાં ધર્મશિક્ષણને માટે પાઠશાળા અને પુસ્તકાલય વિગેરે સ્થાપિત થાય અને તે સુવ્યવસ્થિત રીતે ચાલે તેવી યોજના કરવી.

(૨) ધાર્મિક શિક્ષણને માટે પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત ગ્રંથોના સરલ ભાષામાં મૂળ સહિત ભાષાંતરો પ્રગટ થાય તેવો પ્રબંધ રચવો.

(૩) ધાર્મિક શિક્ષણને માટે સારા લાયક પુરૂષ અને સ્ત્રી માસ્તરોની ખાસ

આવશ્યકતા છે, તેથી જૈન યુવાનો અને સ્ત્રીઓ પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત જ્ઞાન વિશેષ પ્રમાણમાં લે તેથી જાહેરબસ્ત કરવો.

દરખાસ્ત—શેઠ અમરચંદ વેંસાભાઈ—ભાવનગર.

અનુમોદન—પંડિત હંસરાજજી—અમૃતસર.

વિં ૦ અનુમોદન—રા. હીરાચંદ હીરાધર ઝવેરી—અમનગર.

કોન ૬ હો-પ્રાકૃત ભાષાનો ઉદ્ધાર.

આપણા શાસ્ત્રો પ્રાયઃ માગધી ભાષામાંજ રચાયેલ હોવાથી તેના શિક્ષણની જરૂરીઆત છે, તેથી તેના શિક્ષણની વૃદ્ધિ તથા તેનાં રક્ષણ માટે આ પ્રમાણે કરવાની આવશ્યકતા આ કોન્ફરન્સને જણાય છે.

(૧) પ્રાકૃત ભાષાનો અભ્યાસ સરલ થઈ શકે તે માટે જે પ્રાકૃત ભાષાનો ટોપ તૈયાર કરાવવાનો વિચાર પ્રથમ થયેલો છે તેને જલદીથી અમલમાં મૂકવા માટે અને તે ટોપ જલદી બહાર પાડી શકાય તે માટે સર્વે જૈન બંધુઓનું આ કોન્ફરન્સ ખાસ લક્ષ્ય બેઠે છે અને તે તરફ સર્વનું આકર્ષણ કરે છે.

(૨) પ્રાકૃત ભાષાનું સરલ વ્યાકરણ તૈયાર કરવાની શિથ જરૂરીઆત આ કોન્ફરન્સ સ્વીકારે છે અને તે વિષયમાં અધિક પ્રયાસ કરવાની આવશ્યકતા જણાય છે.

(૩) જૈન પાઠશાળા અને વિદ્યાશાળાઓમાં પ્રાકૃત ભાષાનું ખાસ શિક્ષણ દેવાનો પ્રબંધ કરવાની જરૂર છે, તેથી આ કોન્ફરન્સ તેના કાર્યવાહકોને તે બાબતની ખાસ સૂચના કરે છે.

(૪) હિંદુસ્તાનની જૂદી જૂદી બધી યુનિવર્સિટીઓમાં પ્રાકૃત ભાષા અન્ય ભાષાઓની જેમજ જૈન વિદ્યાર્થીઓ બીજી ભાષા તરીકે લઈ શકે તે માટે પ્રયાસ કરવાનો દરેક જૈન વિદ્વાન અને દરેક જૈન સંસ્થાને આ કોન્ફરન્સ આગ્રહ કરે છે; કલકત્તા યુનિવર્સિટીએ તેના અભ્યાસક્રમમાં પ્રાકૃત ભાષા દાખલ કરીને જૈન ટોપ ઉપર ઉપકાર કર્યો છે તેની આ કોન્ફરન્સ નોંધ લે છે અને તેનો ઉપકાર માને છે; અને બીજી યુનિવર્સિટીઓને તેનું અનુકરણ કરવાનો આગ્રહ કરે છે, અને આ હંસાવની એકેક નકલ બહાર પડ્યામાં છપાવવાની અને તે હંસાવની એકેક નકલ કલકત્તા યુનિવર્સિટી અને બીજી યુનિવર્સિટીના કાર્યવાહકોને મોકલવાની લક્ષ્યામણ કરે છે.

દરખાસ્ત—પંડિત હરગોવિંદદાસ—કલકત્તા.

અનુમોદન—રા. મનસુખલાલ રવજીભાઈ મહેતા—મુંબઈ.

વિશેષ „ —પંડિત વૃજલાલજી—બનારસ.

અમીઆરની શ્રી જૈન વિનાયક ડેન્ડરન્સ.

૩૧૭

કરાવ ૭ મો—જૈન સાહિત્ય પ્રચાર.

૧ જૈન સિદ્ધાંતો તથા ગ્રંથો બહાર પાડવામાં અને જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કરવામાં જે જે પૂજ્ય યુનિ બહારજનો તથા પુસ્તક પ્રકાશક સંસ્થાઓ અને વિદ્વાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છે તેઓ સર્વને માટે આ ડેન્ડરન્સ પાતાનો અંતઃકરણપૂર્વક સંતોષ બાહેર કરે છે, અને તે સર્વને આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરે છે કે સસ્તા સાહિત્યની વૃદ્ધિ માટે તેઓએ ખાસ વ્યવસ્થા કરવી, કે જેથી જૈન સાહિત્યનો વિશેષ પ્રચાર થઈ શકે.

૨ જૈનોતું પ્રસિદ્ધ અને અત્યુત્તમ પ્રાચીન સાહિત્ય જેની અંદર રહેલું છે એવા જૈન લંડારો, કે જે હબ્બુ સુધી અંધ પડેલા છે તેને ઉઘડાવવા-તેમાંના ગ્રંથો બહાર કઢાવવા અને તે ગ્રંથોના માનવ સમાજ વિશેષ અને શિશુ લાલ લઈ શકે તેવો પ્રયત્ન કરવો. તે ગ્રંથો લંડારોમાં ગ્રુપ રહેલાથી નષ્ટપ્રાય થઈ જવાની ભીતિ રહે છે, તેથી આ ડેન્ડરન્સ તેવું અને તે પહેલાં જ તે લંડારોના અગ્રેસરોને સમયાનુકૂળ પ્રાર્થના કરે છે, અને આશા રાખે છે કે તે ગ્રંથો જલદીથી જ પ્રકાશમાં લાવવામાં આવશે, અને છપાવીને બહાર પાડવામાં આવશે. પાટણ, જેસલમેર, અંભાત, અમદાવાદ, હાંબડી વિગેરે સ્થળોનાં લંડારોના કાર્યવાહકોતું આ વિષય ઉપર ખાસ લક્ષ્ય ખેંચવામાં આવે છે. પ્રાચીન જૈન સાહિત્યના પ્રચાર માટે શ્રીમાન્ ગાયકવાડ સરકારને આ ડેન્ડરન્સ અંતઃકરણ પૂર્વક ધન્યવાદ આપે છે.

૩ સ્વ. શેઠ અમરચંદ તલકચંદે જૈન સાહિત્યને માટે મુંબઈ યુનિવર્સિટીમાં ખાસ સ્ટોલરશીપ દેવા માટે રકમ અર્પણ કરેલી છે, તેજ પ્રમાણે બીજી યુનિવર્સિટીઓમાં પણ જૈન સાહિત્ય માટે સ્ટોલરશીપો આપી શકાય તેવી રકમો અર્પણ કરવા માટે શ્રીમંતોને આ ડેન્ડરન્સ આગ્રહ કરે છે.

દરખાસ્ત—શેઠ કુવરજી આણંદજી ભાવનગર.

(આ દરખાસ્ત મૂકતાં કરેલું ભાષણ પ્રાંત મ્હાગમાં આપેલું છે.)

અનુમોદન—શેઠ લખમીચંદજી ધીમા. પ્રતાપગઢ.

વિશેષ—બાળુ અચળસિંહજી. કિડ્ડી.

„ — „ શેઠ વીરજી ગંગાજી. મુંબઈ.

કરાવ ૮ મો—પ્રાચીન શિલાલેખોનો ઉદ્ધાર.

આ ડેન્ડરન્સ પ્રાચીન શિલાલેખોનો સંગ્રહ કરવાની ખાસ આવશ્યકતા સ્વીકારે છે; કારણકે તે શિલાલેખો દ્વારા જૈનધર્મના ઇતિહાસ ઉપર બહુ અજવાળ પડવાનો સંભવ રહે છે. આ ઉદ્દેશ અમલમાં લાવવા માટે નીચે લખેલા ગુરુદેવોની એક કમીટી નીમવામાં આવે છે.

રા. રા. દોલતચંદ પુરૂષોત્તમ બસીડીયા. બી. એ.

રા. રા. સિ. ડી. દલાલ. એમ. એ.

રા. રા. કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદી. બી. એ. એલ. એલ. બી.

રા. રા. બાબુ ઉમરાવસિંહજી ટાંક. બી. એ. એલ. એલ. બી. વકીલ-ચીફ ડૉક્ટર.

રા. રા. રાઘાલાલ પ્રેમચંદ મોદી. વકીલ.

રા. રા. બાબુ પૂરુષચંદજી નહાર. એમ. એ. બી. એલ.

આ કાર્યમાં દરેક જૈન બંધુઓને તેમને સંપૂર્ણ સહાયતા આપવાનો, જ્યાં જ્યાં પ્રાચીન ભંડારો અને શિક્ષણો હોય ત્યાં ત્યાંની યાત્રી તેમના ઉપર મોકલવાનો અને તેની નોંધ લેવાવાળા ગૃહસ્થોને અડચણ અગર રોકાવટ નહિ કરવાનો આ ડોન્કરન્સ આગ્રહ કરે છે.

આ ઠરાવ પ્રમુખ તરફથી રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

ઠરાવ ૬ મો-સ્ત્રીશિક્ષણ.

જૈનસમાજમાં સર્વત્ર સ્ત્રીશિક્ષણનો વિશેષ પ્રચાર થાય તે માટે નીચેના ઉપાયો ધ્યાનમાં લેવાની આ ડોન્કરન્સ આવશ્યકતા સ્વીકારે છે.

૧ પ્રત્યેક જૈને પોતાની પુત્રીઓને ઓછામાં ઓછું પ્રાથમિક શિક્ષણ તો અવશ્ય આપવું.

૨ જેનાથી બની શકે તેણે પોતાની પુત્રીઓને માધ્યમિક અને ઉચ્ચ શિક્ષણ પણ અવશ્ય આપવું, અને કન્યાઓ રાજબુશીધી તે શિક્ષણ લઈ શકે તે માટે તેમનાં વિવાહ અને લગ્ન નાની ઉમરમાં ન કરવાં.

૩ જે જે સ્થળોમાં જૈનોની વસ્તી સારી સંખ્યામાં હોય અને જ્યાં સાર્વજનિક કન્યાશાળા ન હોય ત્યાં ત્યાં તે સ્થળનાં જૈન મહાશયોએ પોતાની કન્યાશાળા સ્થાપવાનો બંદોબસ્ત કરવો તે ઉચિત અને જરૂરનું છે.

૪ મોટી ઉમરની શ્રાવિકાઓ અપોરના બે પહોરના કુરસદના સમયમાં વ્યવહારોપયોગી સામાન્ય જ્ઞાન લઈ શકે તે માટે દરેક સ્થળે એવા ખાસ વર્ગો ઉઘાડવાની જરૂરીઆત છે કે જે ખાસ વર્ગોમાં આરોગ્યવિદ્યાના મૂળતત્ત્વો, માંદાઓની માવજત અને અકસ્માતઃવખતે તાત્કાલિક ઇલાજો તથા ભરત-ચિવલુકામ વિગેરેનું શિક્ષણ આપવામાં આવે.

૫ જૈન કન્યાશાળા અગર શ્રાવિકાશાળાઓને માટે સ્ત્રી શિક્ષકો તૈયાર કરવાને માટે આ વાત ખાસ જરૂરની છે કે શ્રાવિકાઓ અને ખાસ કરીને વિધવાઓને પ્રીમેસ ટ્રેઇનીંગ કોલેજોમાં અધિક પ્રમાણમાં દાખલ કરાવીને શિક્ષણ લેવરાવવું, અને આવી રીતે અજ્યાસ કરવાની ઉત્સાહી સ્ત્રીઓને જે જે પ્રકારની આવશ્યકતા

હોય તે આવશ્યકતા સ્ટોડરશીયા વિગેરે આપી પૂર્ણ કરવાની જરૂરીઆત તરફ આ ડૉન્કરન્સ સર્વતુ લક્ષ્ય જોએ છે.

દરખાસ્ત—રાજ્ય વિજયસિંહજી બહાદુર—અલમંગલ.

અનુમોદન—રા. રા. વીરજી રાજપાઠ માસતર-મુ'બધ.

આ હરાવ વખતે લોકમાન્ય અહાત્મા તીલકની પધરામણી થઈ હતી, અને તેઓએ તાગીઓનાં અવાજ વચ્ચે ઉભા થઈ બહુ મુંઢર શબ્દોમાં જૈનીઓનો આ દેશ સાથેનો સંબંધ-જૈનમાં ઐક્યની જરૂરીઆત વિગેરે બાબતો ઉપર વિવેચન કર્યું હતું.

હરાવ ૧૦ મો—સહધર્મીઓને સહાય.

અશક્ત, નિર્ધન, હર્ષશાગ્રસ્ત લાઈઓ તથા આશ્રયહીન વિધવાઓ અને બાળકોની સ્થિતિમાં સુધારા કરવા માટે તેઓ પોતપોતાનો નિર્વાહ સારી રીતે કરી શકે તેવી રીતનો બંદોબસ્ત કરવાનો, બાળાશ્રમ, વિધવાશ્રમ, વિગેરે સંસ્થાઓ સ્થાપન કરવાનો તથા તેવી સંસ્થાઓને હરેક રીતે મદદ કરવાનો જૈન શ્રીમંતોને આ ડૉન્કરન્સ ખાસ આગ્રહ કરે છે.

આ હરાવ પ્રમુખ તરફથી રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

હરાવ ૧૧ મો—સંપ (ઐક્યતા).

આ ડૉન્કરન્સ સમગ્ર જ્ઞાતિ અને સંઘસમુદાયમાંથી તથા સમગ્ર જૈન કોમમાંથી કુસંપનો નાશ થાય અને સંપનો વિશેષ પ્રચાર થાય તેની આવશ્યકતા સ્વીકારે છે અને અંદર અંદરના કુસંપનો ત્યાગ કરવાની અને ગચ્છતા કઠાગ્રહ હોડવાની અને ઐક્યતા કરવાની પ્રત્યેક ગામ અને શહેરના સંઘોને આ ડૉન્કરન્સ ખાસ લક્ષ્ય મણુ કરે છે.

આપણી આપણી જ્ઞાતિ અને તીર્થના ઝઘડાઓનો લવાદી મારફત નીકાલ કરવાતું આ ડૉન્કરન્સ ખાસ પસંદ કરે છે; કારણકે તેવી રીતે લવાદી મારફત ઝઘડાઓનો નાશ થવાથી જૈનકોમની લાખો રૂપિયાની નકામી બરબાદી થતી અટકી શકે છે.

આ હરાવ પ્રમુખ તરફથી રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

ઉપર પ્રમાણેના હરાવો પસાર કરવામાં આવ્યા પછી ડૉન્કરન્સનું બીજા દિવસનું કાર્ય સંપૂર્ણ કરવામાં આવ્યું હતું, અને ડૉન્કરન્સની બેઠક ત્રીજા દિવસ ઉપર મુલતવી રાખવામાં આવી હતી.

અમલનારાણી શ્રી જૈન વિદ્યાનંદ પ્રેમચંદ્રના.

૩૭૧

જ્ઞાન કળા ગિધાનમાં કુશળ, બનજો સર્વે વીર;
આશીર્વાદન હસામાં એ છે, વધાવે અતર ધીર રે—લવે—૧
—અમૃતલાલ આવજી શાહ.

નાટકની ચાલ.

શ્રી વીર જિનેશ્વર, જગ પરમેશ્વર, તારેશ્વર સુખકારી;
શાસન નથિયક, શિવ સુખદાયક, લાયક પરઉપકારી. ૧
વીતરાગ બાગેશ્વર ધૃશ્વર, લલિત જીવ હિતકારી;
નાથ નિરંજન, મુનિ મન રંજન, ભંજન કર્મ કરારી. ૨
કરુણાસાગર, જગત ઉદ્ધાર, શિવપદકે દાતારી;
અન્તર્યામી દિલ વિસરામી, આમી બહુ શુભ ધારી. ૩
અધમોદ્ધારન જગજનતારન, તારન ગિરદ તિહારી;
દાસ માનક અરદાસ કરત હૈ, શ્રી સંઘ મંગળકારી. ૪

—માનેકચન્દણ શેઠ.

આ ગાયનો ગવાઈ રહ્યા બાદ કોન્કરન્સતું કાર્ય શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું.
શરૂઆતમાં પ્રસુખ સાહેબ તરફથી નીચે પ્રમાણેનો ઠરાવ રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

ઠરાવ ૧૧ મો-જૈન પર્વ.

કલકત્તામાં જૈન ભાર્ગવોની વસ્તી ઘણી છે, અને વ્યાપારીઓમાં પણ તે-
મની પંક્તિ ઉંચી છે, તેથી આ કોન્કરન્સ અંગણ સરકારને ખાસ પ્રાર્થના કરે છે
કે જૈનોનાં એક પ્રસિદ્ધ પર્વ-કાર્તિક શુકલ પૂર્ણિમાને સરકારે બહાર તહેવાર ત-
રીકે મંજૂર કરવો અને પ્રતિવર્ષ તે દિવસ રજાના દિવસ તરીકે પગાવવો, કારણ
કે તે દિવસે કલકત્તા શહેરમાં બહુ મોટો ધાર્મિક મહોત્સવ થાય છે, એટલે કે
શ્રી જિનેશ્વર દેવનો આડંબરથી વરઘોડો નીકળે છે, અને તે મહોત્સવમાં બધા જૈન
ભાર્ગવો સામેલ રહે છે. આ ઠરાવની એક નકલ અંગાળાની સરકારને મોકલી આપી.

વળી મહાવીર જયંતિ (ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૩) અને ભાદરવા શુદ્ધિ ચોથ અગર પાં-
ચમ જેને આપણે સંવત્સરી પર્વને નામે ઓળખીએ છીએ તે બંને દિવસો આખા
હિંદમાં બહાર તહેવાર તરીકે સરકારે ઠરાવતા. આ ઠરાવની એકેક નકલ દરેક સ્થા-
નિક સરકારને અને એક નકલ હિંદી સરકારને મોકલવાની પ્રસુખસાહેબને મંજૂરી
આપવામાં આવે છે.

ઠરાવ ૧૨ મો-શ્રી જૈન દેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડ.

શ્રી જૈન દેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડે શિક્ષાપ્રચારને અંગે આજસુધી જે જે
પ્રયાસ કર્યા છે તે માટે આ કોન્કરન્સ પોતાનો સંતોષ બહાર કરે છે, અને
નીચે લખેલાં કાર્યો તેણે કરવાની કોન્કરન્સ આવશ્યકતા સ્વીકારે છે.

(૧) જે જે સ્થાનોએ જૈન ભાઈઓ માટે ધાર્મિક અગર વ્યવહારિક શિક્ષણ દેવાને વાસ્તે પાઠશાળા અગર વિદ્યાશાળા વર્તમાનમાં જાન્યુદ હોય તે સર્વની પરીક્ષા લેવી, અને જ્યાં તે શાળાઓ બુદ્ધી ગઈ હોય અગર અવનત થઈ હોય ત્યાં મુદ્દાઓ કરવો, અને જ્યાં તેવી પાઠશાળા અગર વિદ્યાશાળાને અભાવ હોય ત્યાં શિક્ષતાથી તેવી શાળાઓ સ્થાપાય તેવો પ્રયત્ન કરવો.

(૨) જૈન વિદ્યાર્થીઓ પાઠશાળા અગર વિદ્યાશાળામાં એક સરખી પ્રણાલીએ શિક્ષણ લઈ શકે તે માટે વાંચનમાળા-ટેકસ્ટબુકો ખાસ તૈયાર કરાવવી, પ્રતિવર્ષ તે ક્રમ પ્રમાણે સર્વત્ર એક સાથે અભ્યાસ કરતા સર્વ વિદ્યાર્થીઓની પરીક્ષા લેવી, અને પરીક્ષા પસાર કરનાર વિદ્યાર્થીઓને પ્રમાણપત્રો (સર્ટીફિકેટસ) અને પારિતોષિક આપવાનો પ્રયત્ન કરવો.

(૩) જીવવિચાર, નવતત્ત્વ, દંડક, ક્ષેત્રસમાસ, સંગ્રહણી, કર્મગ્રંથ અને પ્રતિક્રમણ વિગેરે સર્વ વિષયો પર સરલ ભાષામાં અર્થ સહિત પુસ્તકો છપાવવાનું જે કાર્ય શરૂ કરવામાં આવ્યું છે, તે શિક્ષતાથી સંપૂર્ણ થાય તેવો પ્રયત્ન રચવો.

(૪) વિદ્યાર્થીઓને માટે જૈન ઓર્ડીનગમાં છાત્રવૃત્તિઓ (સ્ટોલરશીપો) તથા પુસ્તકોની સહાય મળે તેવો પ્રયત્ન રચવો.

(૫) તીર્થસ્થાનોની રત્નીદળ્યુકોમાં બીજાં ખાતાંઓ સાથે શ્રી જૈન ડોન્ડરન્સ ફેજવણી ફંડનું ખાતું દાખલ કરવા માટે શ્રી તારંગાજી તીર્થનાં કાર્યવાહક મહાશયોએ જે પ્રયત્ન કર્યો છે તે માટે આ ડોન્ડરન્સ તેમને ધન્યવાદ આપે છે, અને બીજાં તીર્થનાં રૂઢીઓ અને કાર્યવાહકો પણ તેવી રીતની કલમ દાખલ કરવાનો પ્રયત્ન રચે તેવી યોજના કરવાની ઓર્ડને સૂચના કરે છે.

(૬) શિક્ષણની ઉન્નતિ તથા વિશેષ પ્રચાર માટે લોકલ સભા કમીટીઓ સ્થાપવાની આ ડોન્ડરન્સ જરૂરીઆત બુઝે છે. આ સભા કમીટીઓ સ્થાનિક શિક્ષણ અને અન્ય ઉન્નતિનાં કાર્યો માટે અંદોલન કરે અને સ્થાનિક ફંડ વિગેરે કરીને તે કમીટીઓ તેના અર્થને નિર્વાહ કરે. આ કમીટીઓ પ્રતિવર્ષ ડોન્ડરન્સના એજ્યુકેશન ઓર્ડ મારફત ડોન્ડરન્સમાં તેનો હિસાબ મોકલે. ડોન્ડરન્સની એજ્યુકેશન ઓર્ડ કોષ્ટ પછી ખર્ચાદિના સંબંધમાં પ્રયત્ન કરે તો સભા કમીટીઓએ તેની સૂચના પ્રમાણે વર્તવું. આ લોકલ સભા કમીટીઓની નિયમસાવળી અને સ્થાનાત્મિક એજ્યુકેશન ઓર્ડ નિયત કરવા.

જે કોષ્ટ જૈન અંધુ પ્રતિ વર્ષ રૂ. ૫) આ ઓર્ડમાં ફંડ તરીકે આપશે તેને એજ્યુકેશન ઓર્ડના મેંબર ગણવામાં આવશે, અને જેઓ એક સાથે શરૂઆતમાં રૂ. ૧૦૦) ની રકમ આપશે તેને ઓર્ડના લાઇફમેંબર ગણવામાં આવશે. આ

કોઈએ જોઈને એક બીજાને કહીને.

૩૩૩

પરંતુ મેં જોઈને એકબીજાને કહીને મત-મેટ દેવાનો અધિકાર આપવામાં આવે છે, અને બીજાને જનરલ એકબીજાને કહીને મુજબમાં મળે ત્યારે ત્યાંના મેં જોઈને રૂપ મેં જોઈને એક કાર્ય કરનારી મેં જોઈને કમીટી નીમવાની સત્તા આપવામાં આવે છે. આ મેં જોઈને કમીટી એકબીજાને કહીને કાર્ય કોન્ફરન્સના આગામી અધિવેશન સુધી કરશે. જે કોઈના લાઈફ મેં જોઈને હશે તેઓને મેં જોઈને કમીટીના એક્સ-ચોઈનીઓ મેં જોઈને ગણનામાં આવશે.

દરખાસ્ત—રા. મોહનલાલ દલીચંદ. દેશાઈ-મુંબઈ.

અનુમોદન—આયુ મહારાજસિંહ બહાદુર-અજમગંજ.

વિં ૨૨ શાહ. અમૃતલાલ માવજી.

કરાવ ૧૪ મો-જૈનોની સંખ્યામાં વૃદ્ધિ કરવાની જરૂરીઆત.

(૧) જે લાઈઓએ પોતાનો અગ્રણ્ય જૈનધર્મ છોડીને અન્ય ધર્મનો સ્વીકાર કર્યો હોય તેમને પુનઃ પાછા જૈનધર્મમાં સામેલ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો.

(૨) જૈનધર્મ તરફ રુચિ ધરાવનારા ઉંચી જ્ઞાતિવાળા આર્યો આપણા જૈન-ધર્મમાં દાખલ થાય તે માટે પ્રયત્ન કરવો.

(૩) જે જે વિષયોને લીધે શારીરિક આરોગ્યતા સારી રહે તે તે વિષયોનું જ્ઞાન જૈનકોષમાં વિશેષ દેવાય તેવો પ્રયાસ કરવો.

(૪) બહુ વસ્તીવાળા અને મોટા શહેરોમાં ગરીબ અને મધ્યમ વર્ગના જૈન લાઈઓ માટે ખાસ કરીને સસ્તા ભાડાની ચાલીઓવાળી ઇમારતો બનાવવાની જૈન શ્રીમંતોની ફરજ તરફ તેમનું આ કોન્ફરન્સ ખાસ લક્ષ્ય જોઈએ છે.

(૫) જૈન લાઈઓમાં મૃત્યુનું પ્રમાણ અધિક વધી જવાથી તે બાબતનો અને મૃત્યુ પ્રમાણ ઓછું થાય તે બાબતનો વિચાર રાહાવવા સુબ્હનગઢ કોન્ફરન્સમાં જે કમીટી નીમવામાં આવી હતી તે કમીટીને રીપોર્ટ ૧૦ સી કોન્ફરન્સના રીપોર્ટમાં છાપીને બહાર પાડવામાં આવેલ છે, તેના તરફ જૈનસમાજનું ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે, અને તદનુસાર ભારતવર્ષના બીજા ભાગો માટેના રીપોર્ટ તૈયાર કરવા માટે આ કોન્ફરન્સ તે કમીટીને આગ્રહ કરે છે.

દરખાસ્ત—શ્રી કલકત્તાઈ કરમચંદ-મુંબઈ.

અનુમોદન—રા. રા. નાગજીલાઈ ગણપત-કલકત્તા.

વિં ૨૨ રા. રા. નગીનચંદ પુનમચંદ નાણાવટી-પેથાપુર.

કરાવ ૧૫ મો-સામાન્ય અને વ્યાપારી શિક્ષણ.

આપણી જૈન કોષમાં એક પણ અશિક્ષિત જૈન ન રહે તે માટે ખાસ પ્રયત્ન

૩૭૪

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

કરવા માટે નીચે લખેલી યોગના ઉપર સમસ્ત જૈન બ્રાહ્મણોનું આ ટોન્દરન્ત્ર ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે.

(૧) પ્રત્યેક જામ અને નગરના અગ્રણી જૈન બ્રાહ્મણોએ તે તે સ્થળના જૈન વિદ્યાર્થીઓ સરલતાથી વ્યાપારી શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરી શકે તેને માટે તેનાં પુસ્તક વિગેરેનાં અતુલ્ય સાધનો, તેમને જલદીથી મેળવી આપવાનો પ્રયત્ન કરવો.

(૨) દેટલાંએક એવા દુષ્ટતા પણુ સાધુમ પડે છે કે સારા વિદ્યાર્થીઓને પણ ચોગ્ય સાધનને અને આધારને અભાવે શિક્ષણક્રમ વગરમાં છોડી દેવો પડે છે. આવા વિદ્યાર્થીઓને જરૂરનો આધાર હઈને તેનો અભ્યાસ આગળ વધારી શકાય તેવી વ્યવસ્થા કરી શકે તેવી સંસ્થાઓની જરૂરીયાત આ ટોન્દરન્ત્ર સમજે છે.

(૩) અત્યારના સમયને અતુલ્ય ઉપસ્થિત જૈન કામનો વ્યાપારી દરજ્જે ટકી રહે તેટલા માટે ધર્મને હાનિ ન પહોંચે તેવા ઉપાયો યોજવા તરફ જૈન બ્રાહ્મણોનું આ ટોન્દરન્ત્ર ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે.

(૪) સમસ્ત જૈન બ્રાહ્મણોની આ દ્રષ્ટિ છે કે જે જે ઉચિત વ્યાપાર તેમના હાથમાં હોય તે તે વ્યાપારો પાશ્ચાત્ય વ્યાપારી શૈલી પ્રમાણે દિન પ્રતિદિન વધારવાનો પ્રયત્ન કરવો અને જૈન યુવાનોને તે તે ધંધાનું શિક્ષણ મળે તેવા હેતુથી તેમને પોતાના વ્યાપારમાં સામેલ કરવા અને હુશિયાર કરવા.

(૫) હુત્તર અને કળાઓમાં જેઓ બહુ આગળ વધ્યા છે તેવા પાશ્ચિમાત્ય દેશનું અતુલ્ય કરીને આપણા દેશમાં પણ નવી કળાઓ-ઉદ્યોગો દાખલ થાય તે માટે નવાં હુત્તરો, કારખાનાંઓ, ઉદ્યોગો શીખવવાની નિશાઓ વિગેરે ઓલવાનો જૈન શ્રીમંતોને આ ટોન્દરન્ત્ર આગ્રહ કરે છે. તે કારખાનાઓમાં જેમ અને તેમ વધારે પ્રમાણમાં જૈન યુવાનોને દાખલ કરવા, કે જેથી તેઓ તેનો સારો લાભ લઈ શકે.

દરખાસ્ત—રા. રા. હીરાચંદ લીલાધર ઝવેરી—અમદાવાદ.

અનુમોદન—બાળુ દલાલચંદ જવેરી—આગ્રા.

વિશેષ „—રા. રા. જીવરાજ દેવજી મોતા—સુગંધ.

આ ઠરાવ વખતે સુપ્રસિદ્ધ પંડિત મહનમોહન માલવિયા ટોન્દરન્ત્રમાં પધાર્યા હતા, અને તેઓએ બહુ સુંદર અને અસરકારક શબ્દોમાં લાખણ ક્યું હતું. જે લાખણ ઉપયોગી અને મનન કરવા લાયક હોવાથી અને પછવાડેના જાગમાં તે પ્રગટ કરેલ છે.

ઠરાવ ૧૬ મો—શ્રી સુકૃતભંડાર ફંડ.

(૧) આ ટોન્દરન્ત્ર દ્રઢતા અને આગ્રહપૂર્વક સર્વને અપીલ કરે છે કે દરેક શ્રાવક અને શ્રાવિકાએ કમમાં કમ ચાર આના તો દરવર્ષ અવશ્ય શ્રી સુકૃત ભંડાર

અગ્નીઆરમ્ભી શ્રી જૈન ધર્મસાગર કોન્ફરન્સ.

૩૩૫

ફેંડમાં આપવા, કારણકે કોન્ફરન્સના નિર્માયનો અને તેણે શરૂ કરેલાં કાર્યોના નિર્વાહનો આધાર તેના ઉપરજ છે.

(૨) જે જે સ્થળોનાં સંઘોએ પરિશ્રમ લઈને આ ફેંડ એકત્રી કરી કોન્ફરન્સમાં તેની રકમ મોકલાવી છે તે સર્વ સંઘોના આ કોન્ફરન્સ ઉપકાર માને છે.

(૩) સં. ૧૯૭૪ ની સાલ માટે શ્રી સુદૃઢભંડાર ફેંડની રકમ પોતપોતાનાં ગામમાં એકઠી કરી કોન્ફરન્સની સુઝબની વડી શાખા તરફ મોકલી આપવાની દરેક ગામ અગર શહેરના સંઘોને આ કોન્ફરન્સ વિનિતિ પૂર્વક આગ્રહ કરે છે, અને જે જે ગામો અગર શહેરોમાં આ ફેંડ ઉપરાવવાની શરૂઆત હજી સુધી ન થઈ હોય તે તે સ્થળે જલદીથી આ ફેંડ માટે પ્રયાસ કરવાની ત્યાંના અધ્યક્ષોને આ કોન્ફરન્સ સૂચના કરે છે.

દરખાસ્ત—શેઠ લાલભાઈ કલ્યાણભાઈ-વડોદરા.

અનુમોદન—રા. સુળચંદ આશારામ વૈરાગી-અમદાવાદ.

કરાવ ૧૭ મો—જીવદયા.

‘અહિંસા પરમો ધર્મઃ’ ‘યતો ધર્મસ્તતો જયઃ’

આપણા ધર્મનો સર્વોપયોગી આ પ્રથમ સિદ્ધાંત છે, તેથી આ કોન્ફરન્સ આજના આ મેળાવડામાં અત્યારે હાજર રહેલા સર્વ સન્નિવેશીઓને આ સિદ્ધાંત તેના યથેષ્ટ સ્વરૂપમાં જેમ વધારે ફેલાય તેમ કરવાની પ્રાર્થના કરે છે, અને તેવા વિશેષ પ્રચાર માટે નીચેના ઉપયોગી ઉપાયો સર્વને નિવેદન કરે છે.

(૧) સર્વ જીવોની રક્ષા કરવી અને તેની હિંસા થતી અટકે તેવા પ્રયત્ન કરવા.

(૨) પાંચરાયોળના કાર્ય કરનારાઓની બેઠકારીથી પાંચરાયોળોમાં મુગ્ધાં પ્રાણીઓ જે જે હુઝો સહન કરે છે તે અટકાવવાનો બંદોબસ્ત કરવો.

(૩) મનુષ્યના ખોરાક માટે અને ધર્મના નામથી જે પશુવધ થાય છે તથા ફેશન વિગેરેને અંગે નિરપરાધી અને સુગા પ્રાણીઓ ઉપર જે નિર્દયતા વાપરવામાં આવે છે તેનો અટકાવ થાય તેવા બનતા પ્રયત્નો કરવા.

(૪) જનવરોના શારીરિક અવયવોથી બનતી કચકડાની ચીજોના અને તેની પાંખ, ત્વચા અને વાળ વિગેરેથી બનતી અન્ય વસ્તુઓના ઉપયોગને છોડી દઈને તેને બદલે તેવી નિર્દોષ ચીજો વાપરવી.

(૫) ખાસ કરીને કલકત્તામાં અને અંગાળ, પંજાબ વિગેરે પ્રાંતોના શહેરોમાં રસ્તાઓ ઉપર કસાઈની જે દુકાનો ખુલ્લી રાખવામાં આવે છે, તે દુકાનોમાં વધ કરેલાં જનાવરોનાં શરીરો પુટલાં લટકાવવામાં આવે છે; એથી ખાસ કરીને જૈન ભાઈઓના ચિત્ત ખુલ્લુ કંકેશિત થાય છે, અને સર્વ રહેવાસીઓની તંદુરસ્તીને

૨૩૬

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

હાનિ પહોંચવાનો પાપુ પુરતો સંભવ રહે છે, તેથી તેથી હુકાનો બહાર રસ્તાઓ ઉપરથી દૂર કરાવવા આ કોન્ફરન્સ અંગાળાના ગવર્નરને અને બીજા બીજા પ્રાંતના ઉપરી અધિકારીઓ તથા મ્યુનીસીપાલિટીના પ્રમુખ સાહેબોને આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરે છે.

(૬) આ કાર્યના સંબંધમાં ધુલીયાની પ્રાણીરક્ષક સંસ્થા અને મુંબઈના શ્રી જીવદયા જ્ઞાન પ્રસારક ટ્રસ્ટ વિગેરે સંસ્થાઓ જે કાર્યો કરે છે તેમાં આ કોન્ફરન્સની સંપૂર્ણ સંમતિ છે અને બીજાં પણ આવાં જે-જે મંડળો જીવદયાનાં કાર્યો કરવામાં સર્વદા તત્પર રહે છે તે સર્વને માટે આ કોન્ફરન્સ સહુર્ધ ધન્યવાદ પ્રગટ કરે છે.

દરબાસ્ત—રા. રા. હાથીભાઈ કલ્યાણજી.

અનુમોદન—મીં બી. એન. મૈસરી.

વિં —મીં શામજી લાડકા

કરાવ ૧૮ મો—હાનિકારક રિવાજ.

આપણી જ્ઞાતિઓમાં આજ કાલ કન્યાવિક્રય, બાળલગ્ન, વૃદ્ધવિવાહ, વેશ્યાનાય, મૃત્યુ પછી અધિક શોક કરવો, મૃત્યુ પાછળ જમણવાર, મિથ્યાત્વીનાં પર્વોની માન્યતા, એક સ્ત્રીની હૈયાતીમાં બીજી સ્ત્રી કરવી, આતશબાજ-દાદાખાતું છેડવું વિગેરે જે જે હાનિકારક કુરિવાજો-કુરીતિઓ પ્રચલિત થઈ ગઈ છે તે સર્વને સર્વેશા છોડી દેવાનો સર્વ જૈન અંધુઓને આ કોન્ફરન્સ આગ્રહ કરે છે.

જે જે જ્ઞાતિઓ અને કોમોએ એવા એવા કુરિવાજો છોડવાના કરાવે કર્યા છે અને તે કરાવોને અમલમાં મૂક્યા છે તે સર્વને આ કોન્ફરન્સ ધન્યવાદ આપે છે અને તેવી બાબતોનો રીપોર્ટ કોન્ફરન્સ ઓફીસ ઉપર મોકલી આપવાનું તેમને નિવેદન કરે છે.

આ કરાવ પ્રમુખ સાહેબ તરફથી મૂંધવામાં આવ્યો હતો.

કરાવ ૧૯ મો—શ્રી ધાર્મિક હિસાબ તપાસણી ખાતું.

દરેક ધાર્મિક ખાતાંઓના હિસાબ ચોખા રાખવાથી અને તે સારી વ્યવસ્થામાં રાખવાથી તે તે ખાતાંઓમાં આમદાનીની વૃદ્ધિ થાય છે, તેથી તેવાં દરેક ખાતાંના હિસાબો તૈયાર રાખવાની અને પ્રતિવર્ષ છપાવીને બહાર પાડવાની આવશ્યકતા આ કોન્ફરન્સ સ્વીકારે છે. વળી કોન્ફરન્સ તરફથી નિમવામાં આવેલા હિસાબપરીક્ષકોને તેમના હિસાબો બતાવવાનો તે સર્વ ખાતાના કાર્યવાહકોને આ કોન્ફરન્સ આગ્રહ કરે છે. વળી તેવાં કાર્યોમાં સહાય આપવા પ્રત્યેક સ્વધર્મી લાઇઓનું આ કોન્ફરન્સ ધ્યાન ખેંચે છે. જેની રીતે જે ઉદ્દેશથી આ કરાવ કરવામાં આવે છે, તેવી રીતે તે અમલમાં મૂકી શકાય, ધર્મદા દ્રવ્યની રક્ષા થાય અને ધારેલ ઉદ્દેશની સફળતા થાય તેટલા માટે જ્યાં જ્યાં શ્રીસંઘનાં નામથી જે જે સંસ્થાઓ હોય તે

અગ્નીઆરમ્ભી ત્રી જૈન શ્રેતાચર ડોન્દરન્સ.

૩૩૭

સર્વ સંસ્થાઓના હિસાબ પ્રગટ કરવા માટે આ ડોન્દરન્સ તે તે સંસ્થાના કાર્યવાહકોને આગ્રહ કરે છે. જે જે ધાર્મિક ખાતાઓના કાર્યવાહકોએ પોતાના હિસાબો અતાવ્યા છે તથા છપાવી ગઢાર પાડ્યા છે તે સર્વને આ ડોન્દરન્સ તરફથી ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

આ ઠરાવ પ્રમુખ સાહેબ તરફથી રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

ઠરાવ ૨૦ મો-જીર્ણ મંદિરોદ્ધાર.

પ્રાચીન જૈન મંદિરોના ઉદ્ધાર કરવાની આવશ્યકતા આ ડોન્દરન્સ સ્વીકારે છે; તેને માટે ઘણું દ્રવ્ય એકઠું કરવાની જરૂર છે. તેથી મોટાં મોટાં મંદિરોનાં ટ્રસ્ટીઓને સૂચના કરવામાં આવે છે કે પોતાપોતાના પ્રાંતમાં જે જે સ્થળોએ જીર્ણ મંદિરોનાં ઉદ્ધારની જરૂર હોય ત્યાં ઉદ્ધાર કરવાનો તેમણે અનંત પ્રયાસ કરવો. અને ડોન્દરન્સના પ્રો. સેક્રેટરીઓએ તે બાબતની દેખરેખ રાખવી; અને મોટાં મોટાં મંદિરોનાં ટ્રસ્ટીઓ સાથે મળી જીર્ણોદ્ધાર માટે મદદ મેળવવાની અનંત તજવીજ કરવી. મારવાડ, રાજપુતાના, મેવાડ, માળવા વિગેરે ભાગોનાં મંદિરોના ઉદ્ધારની ખાસ જરૂરીયાત છે. તેને માટે તે ભાગોના પ્રો. સેક્રેટરી શ્રીયુત શેઠ લક્ષ્મીચંદ્રજી ધીયા તથા શ્રીયુત શેઠ ચંદનમલજી નાગોરીને તે બાબતમાં સતત પરિશ્રમ કરવાની આ ડોન્દરન્સ ભલામણ કરે છે.

આ ઠરાવ પ્રમુખ તરફથી રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

ઠરાવ ૨૧ મો ડોન્દરન્સનું બંધારણ.

દશમી ડોન્દરન્સમાં જે બંધારણનો ઠરાવ નક્કી કરવામાં આવ્યો છે તેજ બંધારણ કાયમ રાખવામાં આવે છે, અને બીજી ‘કાર્ય વિસ્તાર’ ની કલમમાં આટલો વધારો કરવામાં આવે છે કે:—

“જ્ઞાતિ, સંઘ, મહાજન અથવા પંચનાં તકરારી અને વિવાદગ્રસ્ત પ્રશ્નો આ ડોન્દરન્સ કદી પણ હાથ ધરશે નહિ.”

“સ્ટેન્ડીંગ કમીટીનાં સેમ્પરોને ‘સુકૃત ભંડાર ફંડ’ અવશ્ય આપવું પડશે.”

આ ઠરાવ પણ પ્રમુખની તરફથી રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

ઉપર પ્રમાણે ઠરાવો પસાર કરવાનું કામ સંપૂર્ણ થયા બાદ ડોન્દરન્સના બંધારણ અનુસાર કાયમના કામકાજ માટે સ્ટેન્ડીંગ કમીટીની નીમનોડ કરવામાં આવી હતી, જેની અંદર પ્રથમ કરતાં માત્ર ચાર પાંચ નામોમાં જ ફેરફાર કરવામાં આવ્યો હતો.

ત્યારબાદ જનરલ સેક્રેટરી ને આ. જનરલ સેક્રેટરીઓની નીમનોડ નીચે પ્રમાણે બહાર કરવામાં આવી હતી.

શેઠ હીરજીભાઈ ખેતશી-મુંબઈ. રેસીડેન્ટ જનરલ સેક્રેટરી.

૩૩૮

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ઝવેરી લાલભાઈ કચ્છાણભાઈ-વડોદરા, જનરલ સેક્રેટરી.

સા. રા. ગુલાબચંદળ દડા-જયપુર. ”

બાણુસાહેબ બહાદુરસિંઘલ સીંધી-અણમગંજ. ”

બાણુસાહેબ રાજકુમારસિંહલ-કલકત્તા આ. જ. સેક્રેટરી.

ઝવેરી દસેલસિંહલ-ઢીઢી. ”

શા. કુંવરલ આણંદલ-ભાવનગર. ”

શા. બાલચંદ હીરાચંદ-મણેગામ. ”

ત્યારબાદ પ્રાચીનશીયલ સેક્રેટરીઓની નીમનોક પણ બહુર કરવામાં આવી હતી. તેની અંદર પણ માત્ર એ ત્યાર નામનો જ ફેરફાર કરવામાં આવ્યો હતો.

આટલું થાય થઈ રહ્યા બાદ પ્રમુખ સાહેબ તરફથી સર્વ હકીકતનો સાર સમજાવનારું અને તેમના તરફની છેવટની સંખાવતોના કીરટવાણું વિદ્યતા ભરેલું લાખણ વાંચવામાં આવ્યું હતું.

શેઠ ખેતશી ખીચશીતું ઇલકું ભાપણ.

મિત્ર સ્વામિભાઈઓ !

કોન્ફરન્સની ત્રણ દિવસની બેઠક હવે પૂરી થઈ છે અને આપણે બીજી બેઠકમાં ભેગા મળીએ તે પહેલાં મારે છેવટના એ બોલ કહેવા જોઈએ છે. આપ ભાઈઓએ આ મહાસભાનું પ્રમુખપદ મને આપીને મને જે નોટું માન આપ્યું છે તે માટે કું ખરા ઢીલથી આપ સાહેબોનો ઉપકાર માનું છું. આ માન હું આખી જીંદગી સુધી જીવનમાં બાળવી રાખીશ અને એ માનને કાયદે બનવાની હું હમેશા કોશીસ કરીશ. હું સારી રીતે સમજું છું કે એક કોમના પ્રમુખ થવામાં એટલી મોટી જોખમદારી છે કે એ પદને શોભવવા માટે આખી જીંદગી સુધી સમાજસેવક બની રહેવું જોઈએ, તેથી એ સુજન શ્રી સંઘની સેવા કરવાનાં મારાથી બનતું કરીને હું તમારા માનને કાયદે બનવા કોશીસ કરીશ.

સન્નજનો ! મને એ જોઈને અતોષ થયો છે કે મારા પ્રથમના લાખણમાં સૂચના કર્યા સુજન તમોએ સંપ અને વિદ્યાવૃદ્ધિ એ બે મહાન્ અગત્યના વિષયો ઉપર પૂરતું ધ્યાન આપી દિંમતી કરાવો કર્યા છે, એટલુંજ નહિ પણ વિદ્યાવૃદ્ધિને અંગે એક મોટું ફંડ હિંદુ યુનિવર્સિટી માટે કરીને તમારી કાગણી કાર્યમાં અતારી આપી છે. આવીજ રીતે અરૂં વિચારવાની અને અરૂં કરવાની રીત દર કોન્ફરન્સ વખતે ચાલુ રાખશો તો જરૂર સંઘની ઉન્નતિ તાકીદે થશે. સંપની બાબતમાં તમે જે કરાવ કર્યો છે તે માટે હું તમોને મુબારકબાદી આપું છું. તમોને ખાતરી થશે કે કોકમાન્ય તીલક, મહાત્મા ગાંધી અને ઓનરેબલ મદનમોહન માલવીયાજી જેવા દેશરત્નો તમારી સમક્ષ પધારીને સમસ્ત જૈન કોમમાં એકતા કરવા માટે ઉપદેશ આપી ગયા છે,

અને અંધરઅંધરના કલેશને તીસાંજલી આપવાનો આગ્રહ કરી ગયા છે. શાલુ માણસો માટે ઇમારો માત્ર બસ છે, મોટા પુરોષોનાં વચનને માથે યશાયે તેજ સુખી થશે. હું માત્ર એટલું જ કહી શકું, કારણ કે મને તમારી યુદ્ધિ અને લડાઇમાં વિશ્વાસ છે અને મને ખાતરી છે કે આપણે કલકત્તા છોડીએ તે પહેલાં આપણા સંપત્તિ ઠરાવને તથા ત્રણે મહાપુરુષોની સલાહને અમલમાં મૂકવાનું વ્યવહાર પગલું ભરવાનું હડાપણ આપ જરૂર બતાવશે જ. સંઘ ચાહનારે છૂટછાટ જરૂર મૂકવી જોઇએ. એક વેંત નમશે તો બીજો હાથ નમશે. દીસ સાફ હોય ત્યાં ટંટો ઉભો રહી શકે જ નહિ.

સન્નનો ! ડોન્ડરનના અંધારણમાં પણ તમે સારું કામ કરી શક્યા છે, તે માટે તમને સુચારકગાદી આપતાં હું નમ્રતાપૂર્વક અરજ કરું છું કે, હવે ત્યારે ડોન્ડરનના ઇતિહાસમાં સુચારણાનું નવું પાતું આપણે આ વખતે શરૂ કરી દીધું છે ત્યારે તે પાતું હંથામાં હંથા કામોળી પૂરું ભરવું એ ડોન્ડરનના કાર્યાધિકારીઓનું ખાસ કર્તવ્ય છે.

એક ડોન્ડરનના વખતથી બીજી ડોન્ડરનના વચલા વખતમાં આંદોલન અને ઉત્સાહપૂર્વક કામ કરવા પર ધ્યાન આપવા મારી ખાસ નમ્ર વિનંતિ છે. અને પ્રતિનિધિ સાહેબોને પણ મારી વિનંતિ છે કે આ ડોન્ડરનના વિજય કે પરાજયના યશ અને અપયશનાં તમારો ભાગ છે તે ભૂલશો નહીં. તમારે દૂરથી જોઇ રહેવાનું નથી પણ જે કરાશે તમારી સંમતિથી આજે થયા છે તે કરાવોના અમલ કરવામાં ડોન્ડરનસ ઓફીસને તમારે સતત મદદ કરવાની છે એ વાત કદાચ મૂકશો નહિ.

છેવટે કલકત્તા તથા અંગાળના શ્રી સંઘે થોડાં વખતમાં જે મોટી તૈયારીઓ કરી છે અને સઘળાઓની જે ઉત્તમ પરોણાગત કરી છે તે માટે તેમનો અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનું છું, તેવીજ રીતે બોલટીઓએ અનવેલી કિંમતી સેવાની નોંધ લેવા પણ હું અંધાયરો છું.

કલકત્તા તથા અંગાળના શ્રી સંઘની ખાનદાની, યોગ્યતા અને વિવેક જોઇ હું ઘણા ખુશી થયો છું. આટલા દિવસ સુધી આવા સન્નનોના સહવાસમાં આવી શક્યો નહોતો તેટલી મારી પુણ્યાઈની ખાતરી માનું છું. આથી કલકત્તાના જૈન યંત્રોએ સાથે મારો ગાઢ સંબંધ અંધાયરો છે અને હું ઇચ્છું છું કે તે સંબંધ કાયમ રહે. આ પ્રસંગે કલકત્તા તથા અંગાળના પ્રેમી જૈન યંત્રોની મારા પ્રત્યેની વિશ્વાસની લાગણીઓમાં શ્રદ્ધા રાખીને હું તેઓ પ્રત્યે એક નમ્ર સૂચના કરી લેવાની રજા લઉંશ. આ જીવલેમાં જૈન સંજ્યા પ્રમાણમાં થોડી છે એવા વખતમાં વિલાયતમાં જઈ આવેલા નાહટા અને દુષ્ટેડીઆ જેવા બે માનવંતા ખાનદાન કુટુંબોના પુત્રોને જૈન સમાજ ગુમાવી બેસે એ નહિ ઇચ્છવાજોગ છે. દીસ અને વિશ્વારોને ઉદાર રાખી એ બે કુટુંબો સાથે સઘળી જાતનો સંબંધ ફરી જોડવાથી જૈન

૩૬૦

જૈન ધર્મ પ્રવચન.

મગાજની યોજામાં વધારો થયો. સારા સારા માણસોની આપણે અવગણના કરીશું તો આપણી સંખ્યા અને બળ ઓછાં થશે, માટે આપ બુદ્ધિશાળી અને પ્રેમી સન્નતોને એક બંધુ તરીકે સારી અરજ અને સૂચના છે કે આ ગાંધતમાં મોટું દીલ રાખી તથા જમાને વિચારી તથા આપણી હાલની ટુટ્ટી સંખ્યાનો ખ્યાલ કરી મહે કહેલાં એ ખાનદાન કુટુંબોને પોતાના બનાવી લેશે.

છેવટમાં ગૃહસ્થો તમારે મારા પ્રમુખપદ નીચે દ્વિમતી કામ કરીને મને જે માન આપ્યું છે તેની ખુશાકીમાં નીચે હુજળ તુચ્છ સખાવતો જાહેર કરતાં મને હર્ષ થાય છે. (સખાવતનું લીસ્ટ મળી ન શકવાથી ઠાળવ કરી શક્યા નથી.)

સદરહુ સખાવતની અંદર હિંદુ યુનિવર્સિટી ફંડમાં તેઓ સાહેબે જાહેર કરેલી રકમમાં રૂ. ૨૫૦૦૦) નો ઉમેરો કરીને એકંદર રૂ. ૧૫૦૦૦૦) આપ્યા હતા. કલકત્તા ખાતે એક ધર્મશાળા, ઉપાધ્યય, લાઇબ્રેરી વિગેરેની ગરજ પૂરી પાડે તેવું મકાન બંધાવવામાં રૂ. ૨૫૦૦૦૦) આપવાની ઉદારતા બતાવી હતી. એ કાર્યમાં બીજા કચ્છી ગૃહસ્થો તરફથી રૂ. ૩૦૦૦૦૦) લગભગની રકમ થવાથી એકંદર એ કાર્ય માટે રૂ. ૫૫૦૦૦૦) થયા હતા. ઉપરાંત પ્રમુખ સાહેબે પરચુરણ સખાવતો સુમારે રૂ. ૨૦૦૦૦૦) ની જાહેર કરી હતી. આ લાખણ સાંસળીને શ્રોતાઓનાં દિલ બહુજ પ્રસન્ન થયા હતા.

ત્યારબાદ પરસ્પરનો આભાર માનવાનું ખાસ ફરજવાળું પરંતુ હર્ષના ઉર્મી-એના ઉછાળાવાળું કાર્ય શરૂ થયું હતું. પ્રથમ કલકત્તા જેવાં દૂર પ્રદેશમાં તસ્દી લઈને પધારેલા ડેલીગેટોને શ્રેષ્ઠ સમયે જ નેહાભાઈએ ઘણા લાગણીવાળા શબ્દોમાં આભાર માન્યો હતો. તેના પ્રત્યુત્તરમાં શા. કુંવરજી આણંદજીએ ડેલીગેટો તરફથી બંગાળા અને કલકત્તાના શ્રીસંઘનો તેમણે કરેલા અપૂર્વ સતકાર અને સગવડને અંગે આભાર માન્યો હતો અને વોલંટીયરોએ બનવેલી અપૂર્વ સેવા માટે પણ ઘણા ઉચ્ચ શબ્દોમાં આભાર માન્યો હતો. ત્યારબાદ આખુસાહેબ રાયકુમારનિંહુ જીએ વોલંટીયરોના, દરેક કમીટીના પ્રમુખ, સેક્રેટરી વિગેરે ગૃહસ્થોનો, રીપોર્ટ માટે રોકાયેલા વર્તમાન પત્રોના એડીટરોનો અને અન્ય સહાયકોનો આભાર માન્યો હતો. ત્યારબાદ મોતાનો અગીયો આ શુભ કાર્ય માટે વાપરતા આપવાને અંગે બાબુ સાહેબ રાય બરીદાસજી અહાહરના સુપુત્રોનો આભાર માનવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ પ્રમુખસાહેબ તરફથી વોલંટીયરોને આપતા માટે તૈયાર કરાવેલા ચાંદો પધારેલા ગૃહસ્થોના હર્ષનાદ વચ્ચે એનાયત કરવામાં આવ્યા હતા.

ત્યારબાદ ઘણા વર્ષો દાનદર્શનનું કામ કરીને રીટાયર થયેલા જવેરી કલ્યાણ-ચંદ સોલાંગચંદનો તથા બાબુ સાહેબ રાયકુમારનિંહુજી વિગેરે અન્ય સેક્રેટરીઓનો આભાર માનવામાં આવ્યો હતો. પ્રાંતે ઘણા મધુર અને અંતઃકરણની લાગણીવાળા

અગ્રાજ્ઞાની થી જૈન વિનાશનું દાનરસ.

૬૩૨

શબ્દોમાં પ્રસુખસાહેબને આભાર આપુસાહેબ રાજાવિજયસિંહણ વડાદુર દુષ્ટેરી-આચે માન્યો હતો અને પછી પ્રસુખસાહેબને હારતોરા તાળીઓના હુકનાદ સ્નેહ એનાયત કરવામાં આવ્યા હતા.

આ પ્રમાણે કાર્પની સમાપ્તિ થતાં કોન્ફરન્સને ગરબાસ્ત કયાં અગાઉ પ્ર-સુખસાહેબ પોતે પોતાના હુકેદિગાર પ્રકટ કરવા માટે ઉભા થયા હતા અને સ્વપ્ને નીચે પ્રમાણેનું ભાવણ કર્યું હતું, જે શ્રોતાઓએ એકચિત્તે સાંભળ્યું હતું.

પ્રસુખસાહેબ બોલ્યા કે—“મારા વડાકા બંધુઓ! મને જ્યારે આ કામ સોંપવાનું હતું અને હું જ્યારે અત્રે આવવા નીકળ્યો ત્યારે મને બહુ ચટપટી થતી હતી, અને કલકત્તા ન જોયેલ હોવાથી ત્યાંની સખત કંડીની વાતો સાંભળીને હું ધ્રુવતો હતો; પરંતુ અત્રે આવ્યા પછી પૂર્વ પુણ્યના યોગે અને આપ સૌ ભાઈઓની સંપૂર્ણ લાગણી અને સહાયથી મને મારું કામ આનંદરૂપ થઈ પડ્યું છે અને કંડીએ પણ મહેરબાની રાખી છે. અને મારા ભાઈઓએ સાથે રહી મારું કામ સરલ કરી આપી મને જશ અપાવ્યો છે તે માટે આપ સર્વનો અંતઃકરણથી આભાર માનું છું.”

આપણી કોમમાં જૈન રાજાઓ છે તે મને અત્યારસુધી ખબર નહોતી; તે આજે જોઈ મને અનહદ ખુશાલી થઈ છે અને તેમની લાગણી, ધર્મપ્રેમ અને વક્તતા જોઈ હું તો દર્શન થઈ ગયો છું. રાજાઓને આપણે ઇચ્છીએ છીએ અને તેમનાથીજ આપણા ધર્મનો ઉદય છે એમ પાછલા દૃષ્ટાંતોથી ખાત્રી થાય છે તો અશુભ લાગણીનું સારું દ્રશ્ય જરૂર જોઈશું. હું તો તેમની લાગણી અને સરસાથી એટલો ખુશી થયો છું કે મહીના સુધી અહીંજ રોકાઈ રહું તેમ મન થાય છે. પણ લોકતના સગામાં શુભ પ્રસંગે જલદી જવાનું હોવાથી તે મળ વધારે નહિ લઈ શક્ય માટે લાચાર છું.

આ પ્રસંગે શેઠ કુંવરજીભાઈના પરિચયથી મને લાગ્યું છે કે આવા મજાવડાથી આંતર મેલ ધોવાઈ સનેહ વધે છે. તેઓએ અને બીજાઓએ આ પ્રસંગે પરસ્પર પ્રેમ જગાવ્યો છે તેથી તેનું શુભદ્રશ્ય આપણે જોઈશું તેમ મને વિશ્વાસ છે. હું માનું છું કે કુંવરજીભાઈ આપણી કોમમાં નેતા છે ને તે ધારે તો સૈને ખરી વસ્તુ સમજાવી શકે તેમ છે તો તેઓની સંપત્તિ પ્રકૃતિનો વધુ ઉપયોગ કરશે તેમ મને વિશ્વાસ છે. તેમને એક વખત કહેવાયેલા કઠણ વચનો માટે હું મિચ્છામી દુકકટ અપું છું.

છેવટ આપ ભાઈઓ પ્રત્યે મારી ખુદી અવસ્થાને લઈ ઉતાવળથી કંઈ બોલાયું હોય કે અવિનય થયો હોય તો તે માટે હું અંતઃકરણથી માફી અપું છું.

ત્યારબાદ શેઠ કુંવરજી આણંદજીએ પ્રત્યુપકાર માનતાં કોમમાં પરસ્પર સંપ વધે અને આંતરમળ ધોવાઈ જાય તેવા પ્રસંગ જોવાને દરેક ચત્ત કરવા અંતઃકરણથી વચન આપું હતું.

૨૪૨

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ત્યારબાદ જૈન શાસનનો જય યોગી સલાજનોના હર્ષનાદ વચ્ચે પ્રમુખ સાહેબે કોન્ફરન્સની ૧૧ મી બેઠકનો મેળાવડો ધરખાસ્ત કર્યો હતો.

હિંદુ યુનિવર્સિટી માટે થયેલા ફંડનું લીસ્ટ અહીં આપવું હતું, પરંતુ તે તૈયાર થઇને નહીં આવી પહોંચવાથી આપી શક્યા નથી.

કલકત્તા ખાતે મળેલી અગિયારમી જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સમાં
દેશરત્ન પંડિત મહનમોહન માસવીયાએ આપેલું ભાષણ.

વિદ્યાના પ્રચાર સંબંધી તમે જે ઠરાવ પસાર કર્યો છે તેથી જોવાય છે કે અમે જે લાઈ બેઠેલો છે તે સર્વ તેનું ગૌરવ સમજે છે. જે કે ભારતમાં જૈનોનું સંખ્યા પ્રમાણ (૬૫) બહુ નથી છતાં તેમનું ધર્માભિમાન-દ્રવ્ય-ચળવળ-લાગણી વગેરે ઉત્તરિનાં તરવ વિશેષ છે તેજ તમારું ગૌરવ સૂચવે છે. હિંદમાં ધર્માભિમાન માટે ખરે આગ્રહ યોગમાં છે અને ખાસ કરીને હિંદમાં સર્વત્ર તેનું જોવાય છે ત્યારે ફક્ત જૈન માટે તેમ નથી એ ખુશી થવા જેવું છે.

આપનું ૬૫ (સંખ્યા પ્રમાણ) થોડું છતાં બળ વધુ છે; તેના સદઉપયોગથી ગવર્નમેંટ દ્વારા જોઈતી સગવડ ન મળે તો પણ તમારી કોમમાં એક પણ જૈન બાળક કે બાળીકા અલગ ન રહે તેમ તમે કરી શકો તેમ છે.

ઉત્તરિનું મૂળ વિદ્યાજ છે, એ ખરું છે; પરંતુ ધર્મદારાજ વિદ્યા, રૂપ, શૌર્ય, દુહીનત્વ, રાજ્ય, સ્વર્ગ, મોક્ષ એ સર્વે પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. જે તમે ધર્મનું રક્ષણ કરવા ચાહતા હો તો ઉચ્ચ જાતીનાં સર્વ શિક્ષણનો પ્રચાર ધર્મને સાચે રાખીનેજ તમારે કરવો જોઈએ.

તમારા પાસે શાસ્ત્રભંડાર મોટો છે, તમારા ગ્રંથ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃતમાં છે. તે જોવા અને તેના ભાષાંતરો કરવા વિદ્યાર્થીઓની જરૂર છે.

તમારે જેમ બાર વ્રત છે તેમ એક એ પણ વ્રત હોય કે હું એક બાળક કે બાળીકાને મારા ખર્ચે શિક્ષણ દઈશ; કેમકે એ વ્રત બાર વ્રતમાં સમાઈ જાય છે અને તેના ઉપરજ ઉદયનો સર્વ આધાર છે.

તમારું ૬૫ કમ હોવાથી સંગઠન થવું સહેલું છે. તમે પ્રત્યેક ગામવાર લીસ્ટ કરી જૈનના દરેક બાળક બાળીકા કયાં, શું અને કેવી રીતે ભણે છે તેની નોંધ લેવાનું કરો અને તે દ્વારા ખરી સ્થિતિ જાણીને જેને જરૂર હોય તેને પુસ્તક, દ્રવ્ય કે અનાજ વિગેરે જોઈતી દરેક મદદ પૂરી પડે તેમ કરો. ત્યારે જ શિક્ષણનો હેતુ સાધી શકાશે.

શુભસ્થો! જેમને પુત્ર કે પુત્રી નથી તેને તે મેળવવા મોહ થાય છે, પરંતુ પૃથ્વીની સંપત્તિ કે ચક્રવર્તિની સત્તાથી પણ તે પ્રાપ્ત થઈ શકે તેમ નથી; કેમકે તે

સત્તા ઈશ્વરી નિયમને આધીન છે. એટલે સંતતીનું મૂલ્ય અમાપ છે. દુનિયાના દરેક વિજ્ઞાની, દાકતરો કે પ્રોફેસરો મળીને હજી એક પણ જીવ ઉત્પન્ન કરી શક્યા નથી, તો તમારી જ્ઞાતિના બાળક બાળકીને તમારે અણમૂલ ધન સમજવું જોઈએ. માતા જે પ્રેમથી બાળકને ગોદમાં લે, અને પિતા જે વાતસલ્યથી બાળક તરફ દૃષ્ટિ કરેને તેને ખરું સુખ માને-તે સુખ એજ જગતમાં સૌથી મોટામાં મોટી શાંતિ છે એમ માને તો પછી તમારામાં ધર્મપ્રેમ છે તેથી જ્ઞાતિના બાળકોને જોઈ તમને પ્રેમ થવો જ જોઈએ. યાદ રાખશો કે પ્રેમને વિસ્તારવાથી તમારામાં રહેલા પ્રેમનો ખજાનો ઘટવાનો નથી, પરંતુ ઉલટો પ્રેમ તો પરિવર્તનથી વધી શકે છે, તમે તમારા બાળકો તરફ જે પ્રેમ દર્શાવો તે ખરું કહો તો સ્વાર્થી પ્રેમ છે, ત્યારે સ્વકોમના સંતાનો તરફનો પ્રેમ નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ છે, અને મેં કહ્યું તેમ બાળક બાળીકા હોવાં એ પરમેશ્વરની શક્તિમાં છે, તેથી તમારું કર્તવ્ય છે માટે જ્ઞાતિના એકેક બાળકને શિક્ષણ આપવાને સૌ ત્રત લેશો તો પછી આગળ તે પ્રેમ લખાશે.

અંગ્રેજ માટે ગવર્મેન્ટે શિક્ષાનો કમ શરૂ કર્યો ત્યારથી આ અમારાં બાળક બાળીકા આચાર-ધર્મબ્રહ્મ થવા લાગ્યા, દેશબ્રહ્મ લૂંટી ધર્મગુરૂનો અનાદર કરતાં શીખ્યા અને નવા ગુરૂ સ્થાપવા લાગ્યા. અનાચાર આદિ અધર્મનું જોર વધતું ચાલ્યું. આ જોતાં તમે ધાર્મિકશિક્ષાનો ઠરાવ કર્યો છે તે જોઈ હું ખુશી થઈ છું. જેને ધર્મમાં વિશ્વાસ-શ્રદ્ધા નથી તે દેશ કે ધર્મનો ઉદ્ધાર કરી શકશે નહિ, માટે તમે તેવા વિચારને વળગી રહી તેને પુષ્ટ બનાવો અને તમારા સિદ્ધાંતો અન્યને પણ સમજાવો.

વ્યાપારીશિક્ષણ સંબંધે તમે જે ઠરાવ કર્યો છે તે પણ બહુ જરૂરનો છે. અત્યારે મોટરગાડી ટ્રામ વિગેરે દોડદોડ ચાલી રહી છે, તેમાં કોણ આગળ નીકળશે તે જોવાનું છે. હાથધકાની ગાડીથી ઘોડા ને તેથી મોટર આગળ દોડે છે. વિદ્યા એજ મોટર છે; પણ વિદ્યાનો અર્થ એમ, એ. બી. એ. કે વકીલ, બારીસ્ટરમાં નથી. ખરી વિદ્યા તો આપણી પ્રાચીન છે તેજ છે.

માટીમાંથી સોનું બનાવનાર આપણે જોઈએ છીએ. હિંદુમૂર્તિમાં અનેક ખનીજ, વનસ્પતિ આદિ પદાર્થો ઉત્પન્ન થાય છે અને તે પરદેશ જઈ બીજું રૂપ કરી આવી અમૂલ્ય મૂલ્યે અંકાય છે. તે શું આપણે કરી શકીએ નહિ ? એ વિચારોથી જ બનારસમાં હિંદુ યુનિવર્સિટી ખોલી છે. બીજા દેશની ભાષાદ્વારા તે કાર્ય થતું નથી, તેથી સરલતાથી અને સાચાંસ, વિજ્ઞાન અને વ્યાપારનું શિક્ષણ આપી દેશનું ધન વધી શકે તેવો યત્ન કરવાનો છે. હું તેના માટે શિક્ષા માગું છું પણ તે માત્ર એમ, એ. કરવા માટે નહિ પણ તેની સાથે અમારું જાતિ ધન વધારે અને સ્વર્ગળ ઉત્પન્ન કરે તેવા યુવકો પકાવવા માટે યત્ન કરું છું.

૩૫૪

જૈન 'દર્શ' મંડળ.

જ્ઞાનદ્રુપદી ધન તો ધર્મજ્ઞાનથીજ પ્રાપ્ત થાય છે તેમ માટે 'માનહું' છે, તેથી આપણી હિંદુ યુનિવર્સિટીમાં ધાર્મિક શિક્ષણ દાખલ કર્યું છે. મેં આજસુધી શીવ તથા વીરને બીજા ભાવથી જોયા નથી, કેમકે મારા નિવાસ પ્રાંતમાં હિંદુ અને શ્રાવકમાં ખાનપાન ને વિવાહસંબંધ થાય છે, તેથી તેવી ધાર્મિક લિંગતાની મને ખબર નહોતી. પરંતુ મારા મિત્ર માણેપત્રદેવ વિગેરે જેઓ આ યુનિવર્સિટીની કમીટીમાં છે, તેમના તરફથી આવી દલીલ લાવવામાં આવી અને તમોને ધર્મપર તેમજ મંદિરપર પ્રેમ છે તો તમારા પ્રેમમાં મને પણ પ્રેમ છે. વળી તે માટે મદદ મળી છે અને શિક્ષણક્રમ માટે કમીટી નીમી છે તો તે સર્વે થશે.

જર્મનીમાં કેમેસ્ટ્રી કોલેજની ઇમારતમાં એક કચેડ રૂપીઆ ખર્ચ થયો છે. તે તેમનો વિદ્યાપ્રેમ અને રાજ્યઆશ્રયનો પુરાવો છે. આપણા દેશમાં કાચી ધાતુ બની બીજા દેશમાં જઈને ત્યાંથી રૂપાંતર કરી મોકલે છે. એકના સોળગણાં દામ લે છે એવી લાખો વસ્તુ છે, તેથી જો આપણા બાળક કેમેસ્ટ્રી શીખે તો લાખોગમે દ્રવ્ય દેશમાં જ ઉત્પન્ન કરી શકે. અમે તેવી કોલેજ માટે યત્ન કરવા ચાહીએ છીએ ને તમો સૌ ભાઈઓની મદદથી તે થશે એમ આશા રાખીએ છીએ.

જો કે હવે આપણા દેશ માટે તેવી ઘણી સંસ્થાની જરૂર છે, તેથી એક બંને કે વળી બીજા પ્રાંતોમાં તેવી સંસ્થાઓ ઉભી કરો. જો કે આવા શિક્ષણ માટે વતપાન અમેરીકા વિગેરે દેશમાં આપણાં બાળકો જાય છે, પરંતુ જ્યાં પૂર્વકાળથી વિદ્યા છે તેના બાળકો બીજા દેશમાં શિક્ષા લેવા જાય અને પોતાના દેશમાં સાધન ઉત્પન્ન ન કરે તે ખેંદની વાત છે.

આ યુનિવર્સિટીમાં તમારા માટે નેટલો ખાસ લાલ મેળવવા ધારણો તેટલો મળશે. છાત્રાલય વચ્ચે મંદિર બનાવી બાળકોની દૃષ્ટિ નિરંતર ધર્મશ્રદ્ધામાં ટકી રહે તેમ કરીશું અને તમે સ્ટોલરશીપો સ્થાપીને સગવડ વધારશો તો ઘણા રત્નો પકાવી શકશો. કોલેજ લેખારેટરી વગેરે તરફ પણ ધ્યાન દેશો તો હીક છે, અગર નહિં તો ચિંતા નથી, કેમકે જ્યાં તત્ત્વ છે ત્યાંથી તે મળશેજ એમ મને શ્રદ્ધા છે.

જોતો ખેતીથી ઓછો સંબંધ રાખે છે પણ આધુનિક કાળમાં એશીકલચર કોલેજની તરફ જરૂર ધ્યાન દેવા જેવું છે. કેમકે જમીન નિઃસત્ત્વ થનાથી તેમજ કેળવણીની ખામીથી ઘણા જીવો અજપાણી વગર મરે છે, ત્યારે આ શિક્ષણ વડે દેશની પેદાશ બે ત્રણ કે ચારગણી થવાથી તે હુંખ નશે. ટેકનીકલ-રેલવે વગેરે એન્જનીયરિંગ કામો તથા કોલેજ ઓફ ડોમર્સ વિગેરે પણ આ યુનિવર્સિટીમાં રાખેલ છે તે જાણી તમે ખુશી થશો.

જોતો કેવળ દલાલીનાં કામ કરે છે અને ફક્ત પૈસા મેળવી તેથી સંતોષ માને છે એટલે દરેક જોઇતું કામ વિસાધતની પેઠી મારફત ચલાવવાથી સત્ત્વ તે વિલાયત-

અમીઆરમી કી જૈન ચેતાઅર કોનરસા

૩૪૫

વાળાઓ લે છે ને તમને કુચા આપે છે. વ્યાપારમાં પસંદીનતા સાથે જોઈએ તે હું સમજી શકતો નથી. જે ચીજને આપણા દેશમાંથી બચ ને ફરી આવે તે અને બનાવવામાં ખીક સાથે રાખવી જોઈએ ?

રાયલીબ્રધર્સ એકલેજ દેશમાં બળ ફેલાવી ત્યારે શ્રીમાન જૈનો એક મંડળદારા તે કાર્ય શું નહિ કરી શકે ?

બપાનીઓની એ દશા સાઠ વર્ષ ઉપર હતી. અમેરીકનો તેને ઘપ્પડ મારતા હતા, પરંતુ ઉદ્યોગની ખીલવણીથી આજે ગવર્મેન્ટ પણ તેને ભાઈબંધ કહે છે. તે વિદ્યાભળ છે. અનેક બેંકો ખોલી તમે આવાં કાર્યો સહેલાઈથી કરી શકો તેમ છે. તમારામાં મોટા મોટા શ્રીમંત છે, છતાં બેંક ક્યાં છે ? દેશમાં કોણે કયો વ્યાપાર હાથ કર્યો છે ? આપણા જહાજો ક્યાં છે ? તમારો તો તારવાનો ધર્મ છે, વળી જેમાં જીવહિંસા નથી ને અનેકને તારીને લઈ બચ છે તે પણ તમે કે અમે કરી શક્યા નથી.

તમારી અમારી જાતિમાં એવો કયો બાળક છે કે જે બેંકીંગમાં સમજી શકે ? સમાજ શિક્ષીત નથી તેમ સહાયતા પણ નથી, તેથી પાછળ પડેલા જઈએ છીએ, તે માટે કોલેજ એન્ડ કોમર્સની જરૂર છે, ત્યાં અંગ્રેજીદારા શિક્ષણની જરૂર નથી. સાઠ વર્ષથી અંગ્રેજીદારા જે શિક્ષણ શરૂ થયું છે તે દેશી ભાષામાં અપાસું હોત તો કેટલો લાભ થાત ? પરભાષાથી પિતા પુત્ર ભાષા અને વિચારમાં ભુલ પડે છે ને એક ઘરમાં બે પક્ષ પડી બચ છે તેથી હાનિ છે. દેશી ભાષામાં જેનેટ હોવાથી વેપારની સૌને ખબર પડે; અને દુનિયાને જાણવાથી દેશમાં કેટલો માલ થાય છે ને તે ક્યાં ક્યારે બચ છે તે જાણવાથી વધારે જાણતિ થાય.

હું વિશ્વવિદ્યાલયની અપીલ કરવા આવ્યો નથી. મારા મિત્રે કહેવાથી ફક્ત તેનો પરિચય કરાવ્યો છે. બાકી ધન જોશે ત્યારે તમેજ દેશો. યાદ રાખજો કે નેટહું જળ સંચયે તોટલી વૃક્ષઘટા ફળફુલવાળી દેશો.

તમારામાં દળ કરતાં બળ વધુ છે. રસીનાં બુદ્ધથી બળ વધે છે, પણ તેને સામસાને બેંચવાથી લાભ નથી. મેં સાંલજ્યું છે કે સ્વેતાંબર દિગંબરમાં સંપ નર્થા તે જાણી મને દુઃખ થાય છે. જૈન જાતિમાં આ સ્થિતિ જોઈ શોક થાય છે. પૂજા ઉપાસના તમારી આરા પ્રમાણે કરો, પણ વ્યાપાર-ઉદ્યોગ-કેળવણી અને સમાજ ઉત્કર્ષમાં ભુલ પડો એ ખેદની વાત છે. તમે ખીજને જિનધર્મી બનાવવા કરાવ કરો છો તો જે તમારા છે, જેણે એજ બાર વ્રત, એજ શાસ્ત્રો અને એજ પ્રભુ માન્યા છે તેને ભુલ માનશો તો ખીજને કેમ જૈન કરી શકશો ?

અહિંસા એ તમારો અને મારો સિદ્ધાંત છે. હું વૈશ્વવ હું, મારો વિશ્વાસ

છે કે જીવ માનમાં ઉપારનો અંશ છે, તો એક જીવને દુઃખ પહોંચે તો પ્રભુને દુઃખ દેવાનો આપણે શુંહો કરીએ છીએ તેમ માનનારા આપણે એક છીએ, છતાં ધર્મને નાચે મતલેઢથી હિંસા કરવી તે ભૂલ છે.

જે મનુષ્યને જીવ ઉત્પન્ન કરવાને સત્તા નથી તેને જીવ હણવાનો પણ શું અધિકાર છે ? તે માટે બહુ ઉપદેશ કરો. અશુદ્ધ ચર્યાથી પણ આત્મા દુઃખાય છે. જેને શુદ્ધ આહાર મળે તે મોટા ભાગ્યશાળી છે. જેમાં કોઈ જીવને તકલીફ ન પડે તેમ કરના જીવદયા વિસ્તારણી સભા સ્થાપન કરી લોકોને સમન્વયવાની જરૂર છે; અને સ્કુલોમાં પણ એ વાત દાખલ કરી વિદ્યાર્થીને અશુદ્ધ વસ્તુપર ચીડ કરાવવી જોઈએ છે.

તમારા ને હિંદુધર્મમાં ફેર નથી. અહિંસા, બ્રહ્મચર્ય વિગેરે પાંચ યમ બંનેમાં છે, તો આપણો સંબંધ ન ભૂલાવો જોઈએ. આપણો ઘણો ગાઢ સંબંધ છે અને જગતમાત્રનો પણ સંબંધ છે, તો મતપંથના ભિન્નભાવથી બચો અને બચાવો.

પ્રસ્તાવો પાસ કરી ચાલી જતી કોન્ફરન્સના ચેપથી તમે બચજો ને તે કરાવ અમલમાં મૂકવાને મહીને મહીને તેની તપાસ-રીપોર્ટ લેવાનું જારી રાખજો. બાર મહીને બાજવાથી કાર્ય થતું નથી. એક રજીસ્ટર બતાવી જો કોઈ પણ જૈન બાબત ન ભણતો હોય તો તપાસ કરી આગળ વધારવા અને દરેક કરાવને ફક્ત કરવા નિર્ણય કરશો.

જૈન સાહિત્યના પ્રચાર વિષે જૈન કોન્ફરન્સમાં રા. કુંવરજીભાઈ

આણંદજીએ આપેલું ભાષણ.

જૈનસાહિત્ય સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, હિંદી અને ગુજરાતી ભાષામાં ગદ્ય અને પદ્યમાં એટલું બધું વિશાળ છે કે, હાલમાં તેને છપાવીને પ્રકટ કરવાના ચાલતા પ્રયાસ પ્રમાણે સો વર્ષે પણ તે તમામ છપાઈ શકે તેમ નથી. તેથી તેની ગતિમાં દૃઢિ કરવાની જરૂર છે.

જૈનસાહિત્યની અંદર વ્યાકરણ, કાવ્ય, કોષ, અલંકાર, ન્યાય, જ્યોતિષ અને ધર્મશાસ્ત્ર-એ સર્વનો સમાવેશ થાય છે અને તે દરેક વિષયના અનેક ગ્રંથો દ્રષ્ટિ-ગોચર થાય છે, કે જેની અંદર બતાવેલી વિદ્વત્તાને માટે હાલના વિદ્વાનો પણ અત્યંત પ્રશંસા કરે છે. કોઈ પણ વિષયમાં જૈનસાહિત્ય નથી એમ નથી. સર્વ વિષયનો એમાં સંગ્રહ છે. નાટક ચંપુ વિગેરેની સંખ્યા પણ પુષ્કળ છે.

અગીઆરમી શ્રી જૈન ચેતારવર પ્રવચન.

૭૪૭

ધર્મશાસ્ત્રની અંદર કર્મનો વિષય જૈન ઘ્રંથપ્રકારોએ એટલો બધો સૂક્ષ્મપણે પ્રસ્પૃષ્ટો છે કે અન્ય કોઈ પણ દર્શનમાં કર્મનો વિષય તેના શતાંશો પણ પ્રસ્પૃષ્ટો દર્શિયોચર થતો નથી. મારા અનુભવમાં એ વિષયના સુમારે લાખ શ્લોકોના પ્રમાણ-વાળા ગ્રંથો આવેલા છે જેથી હું તેની વિશાળતા સમજી શક્યો છું. જીવના સંબંધમાં પણ જૈન ઘ્રંથપ્રકારોએ જે તેના લેહો અને પ્રકારો બતાવ્યા છે તેના કોઈ પણ દર્શને બતાવ્યા નથી.

જૈનોનું તત્ત્વજ્ઞાન પણ ઘણું ઉંચા પ્રકારનું છે, તેમજ ઘણું વિશાળ હોવા સાથે તીક્ષ્ણ ભુદ્ધિવાળા જ સમજી શકે તેવું છે.

જૈનસાહિત્યની વિશાળતા બતાવ્યા પછી હવે હું તેના પ્રચાર સંબંધી કહીશ. હાલમાં શ્રી આગમોદય સમિતિ, જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, જૈન આત્માનંદ સભા, દેવચંદ્ર લાલલાઈ પુસ્તકોદ્યાર ફૂંડ વિગેરે સંસ્થાઓ તરફથી જૈનસાહિત્ય પ્રકટ કરવાનો પ્રયાસ શરૂ છે. દરવર્ષે સારી સંખ્યામાં ગ્રંથો ને સૂત્રો પ્રકટ થાય છે. પ્રથમ બનારસ પાઠશાળા તરફથી અને બીમરી માણેક તરફથી એ સંબંધમાં પુષ્ટજ પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે. શેઠ મનસુખલાઈ ભગુલાઈ તરફથી પણ તે સંબંધમાં ઘણો ઉત્તમ પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે અને ઘણા ઉપયોગી ગ્રંથો બહાર પાડવામાં આવ્યા છે, હાલમાં તે ખાતું શિથિલ પડેલું જણાય છે. બીજા હેટલાક આજીવિકા નિમિત્તે પણ આ પ્રયાસ લઈ બેઠેલા છે, પરંતુ તેના સંબંધમાં ખાસ કહેવાનું એ છે કે તેઓ કાગળોને ટાઈપો હલકા વાપરે છે, અશુદ્ધતા દૂર કરવા પૂરતો પ્રયત્ન કરતા નથી અને કિંમત હદ ઉપરાંત રાખે છે. આ ત્રણે પ્રકાર શોચનીય છે, તેથી તેમાં મુદ્રાદો થવાની અગત્યતા છે. જૈનસાહિત્ય પ્રકટ કરનાર દરેક સંસ્થાએ કે ગૃહસ્થે તેને જેમ બને તેમ વિશેષ શુદ્ધ કરવા તરફ અને કાગળો ઉંચા વાપરવા તરફ ધ્યાન આપવાની અગત્ય છે. તેવું ધ્યાન નહીં આપનારા અને યથેચ્છ વ્યવસ્થા કરી માત્ર દ્રવ્યજ ઉપાર્જન કરનારાઓને કોઈ પણ પ્રકારનું ઉત્તેજન નહીં આપવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

હવે હું આ દગાવની અંદર આવેલા સસ્તી કિંમતે સાહિત્ય પ્રકટ કરવાના વિચારને અંગે કહેવા માગું છું કે સાહિત્યની કિંમત સસ્તી ત્યારેજ રાખી શકાય છે કે ત્યારે તેની સંખ્યાઅંધ નકલો અપતી હોય. વિદાયતમાં અ્યારે એકેક ભુક્ટી લાખો નકલો ખર્ચે છે અને સંખ્યાઅંધ આવૃત્તિઓ થાય છે ત્યારે તેની કિંમત સસ્તી રાખવામાં આવે છે. અહીં તો એક ઘંથની પાંચસો કે હજાર નકલ છપાવવામાં આવે છે, અને તેને પણ અપતાં પાંચ કે દશ વર્ષે જોઈએ છીએ. આ મારા અનુભવથી શિદ્ધ મથેલી હકીકત છે.

હું આપણા વર્ષના શ્રીમંત ગૃહસ્થોને પૂછીશ કે આપ દરવર્ષ જૈન સાહિત્યમાં કેટલા દ્રવ્યનો ખર્ચ કરો છો ? તો તેનો જવાબ આપતાં તેમને શરમાતું પડશે. જ્યારે આપણો શ્રીયાનું વર્ષ દર વર્ષ એ સંબંધમાં અસુક દ્રવ્ય વાપરવાના નિષ્કૃંધ ઉપર આવશે. અને એટલે વ્રતની પાંચ પાંચ હજાર નકલો દર વર્ષે ખર્ચવા માંડશે ત્યારે જ જૈન સાહિત્ય ધારેલી સસ્તી કિંમતે બહાર પડી શકશે; જો કે હાલમાં કેટલીક સંસ્થાઓ તે બાબતમાં પ્રયત્ન કરી રહેલ છે; પરંતુ તેને શ્રીમંતો તરફના ઉત્તેજનની ખાસ અગત્ય છે. જૈન સાહિત્યના પ્રચારને અંગે જે જે સંસ્થાઓ પ્રયાસ કરી રહેલ છે તેનો આપણે આભાર માનવો ઘટે છે; અને તેઓ પોતાનો પ્રયાસ શરૂ રાખે, વધારે અને અન્ય સંસ્થાઓ પણ તેવો પ્રયાસ શરૂ કરે એવી પ્રેરણા કરવી ઘટે છે.

આપણે યુનિવર્સિટીની અંદર જ્યારે જૈન સાહિત્ય દાખલ કરાવવા પ્રયાસ કરીએ છીએ, કેટલીક યુનિવર્સિટીમાં દાખલ થયેલું પણ છે, ત્યારે તથાગ્ય સાહિત્યના વ્રંધા આપણે તૈયાર કરાવી છપાવીને બહાર પાડવાની શિશ્ર આવશ્યકતા છે. કારણકે તેમ થાય તો જ આપણા પ્રયાસની સફળતા થઈ શકે.

હવે છેવટે આપણા પુસ્તક ભંડારોના સંરક્ષકો સંબંધે કાંઈક કહીશ. તેમણે સુસજ્જામની રાખ્યતા વખતમાં અને જ્યારે તેની ઉપર અનેક પ્રકારનો ભય હોય ત્યારે તેનું અત્યંત પ્રયાસવટ રક્ષણ કરેલું છે, તેથી તે બાબત તો તેમનો અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનવો ઘટે છે; પરંતુ અત્યારે જ્યારે કોઈપણ પ્રકારનો ભય નથી તેવા વખતમાં તેવો અપૂર્વ વારસો છુપાવી રાખવામાં આવે અને તેને શરદીનો કે ઉષ્ણનો ભોગ થતો અગ્રણ્યતામાં ન આવે તો જેટલું હઠાપણ વાપર્યું છે તેટલી જ હવે અભુક્તજન્ય વાપરી ગણાય; માટે તેવા દરેક પુસ્તક ભંડારના રક્ષકોએ પોતાના સંરક્ષણ નીચેના પુસ્તક ભંડારોને એવી સ્થિતિમાં મૂકી દેવા જોઈએ કે જેથી તેના કાલ જેમ અને તેમ વધારે દેવામાં આવે અને તેમાંનો જરૂરી વિભાગ છપાઈને પ્રકટ કરવાનું પણ સત્તર બની શકે. તેઓને આટલી સૂચના આપીને અને આપણા શ્રીમંત-વર્ણને જૈન સાહિત્ય ખરીદ કરવાના સંબંધે ફરીને પ્રેરણા કરીને જૈન સાહિત્યના પ્રચાર સંબંધીની જે દરખાસ્ત મેં આપની પાસે મૂકી છે તે સ્વીકારવાની વિનંતિ કરી હું મારું ટુંકું ભાષણ સમાપ્ત કરી બેસી જવાની રજા લઉં છું.